Ára: 1 forint

XV. évfolyam 40. szám.

1959. október 1.

Ludas Matyi

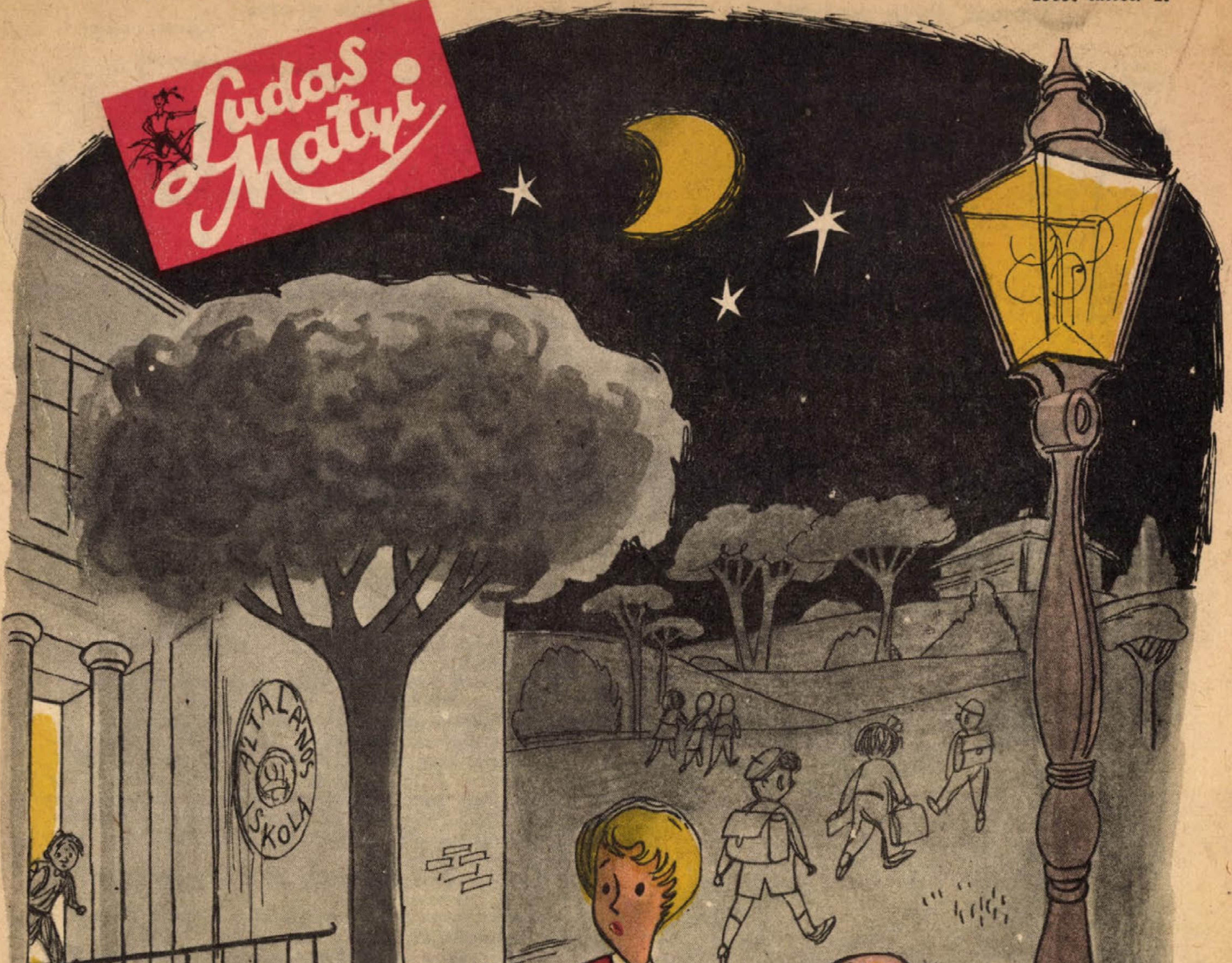
ÁLTALÁNOS ISKOLA
VASVÁRI

Vasvári Anna rajza

A MÁSODIK MŰSZAKBAN

— Te, Müller, mégis csak haza kellene kísérni a tanítónénit. Ilyen későn nem mehet egyedül...

Vannak ilyen emberek

Szür-Szabó József rajza

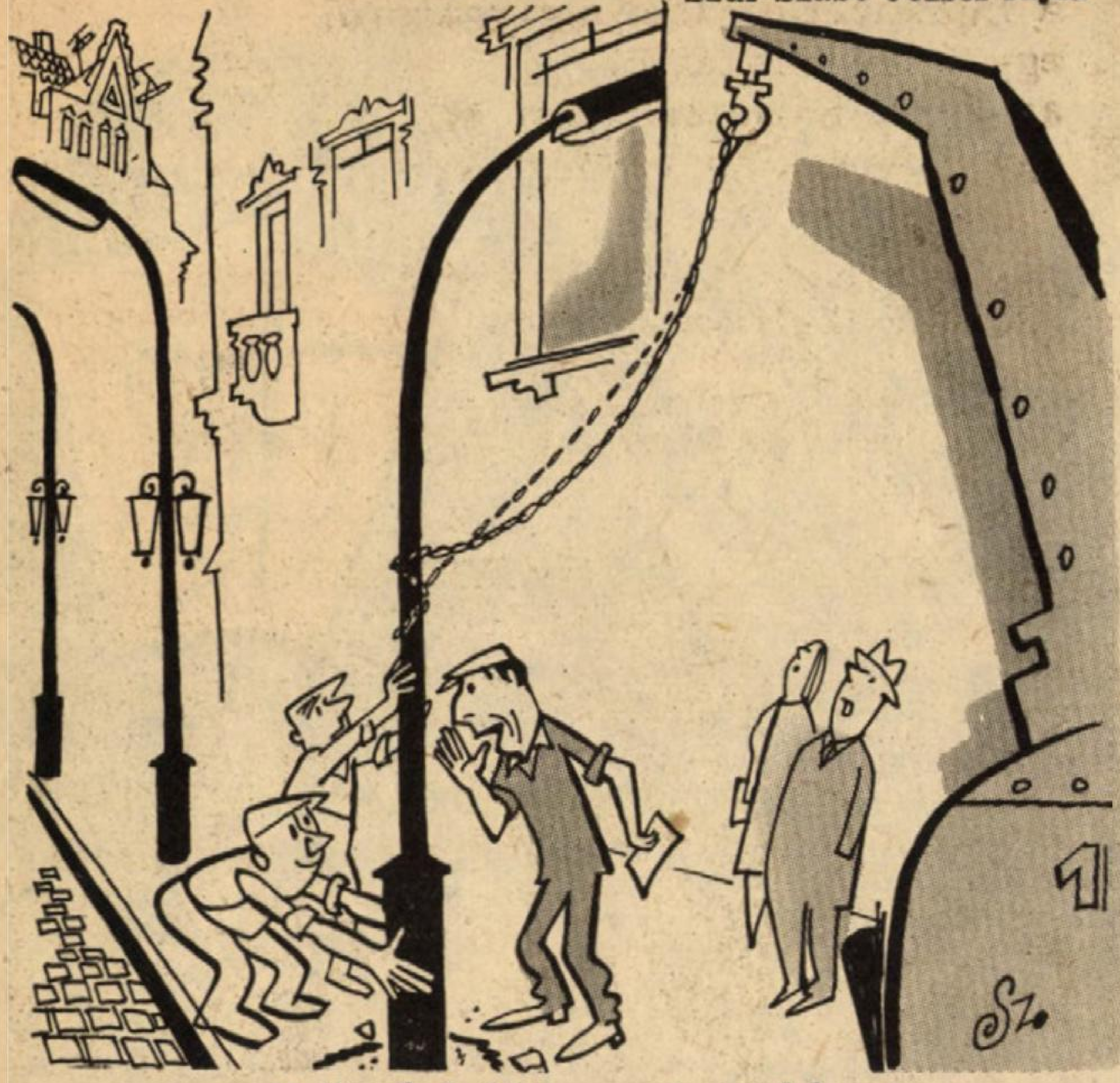

– Hajlítsuk befelé, mert én itt lakom!

Seherezádé

Hegedűs István rajza

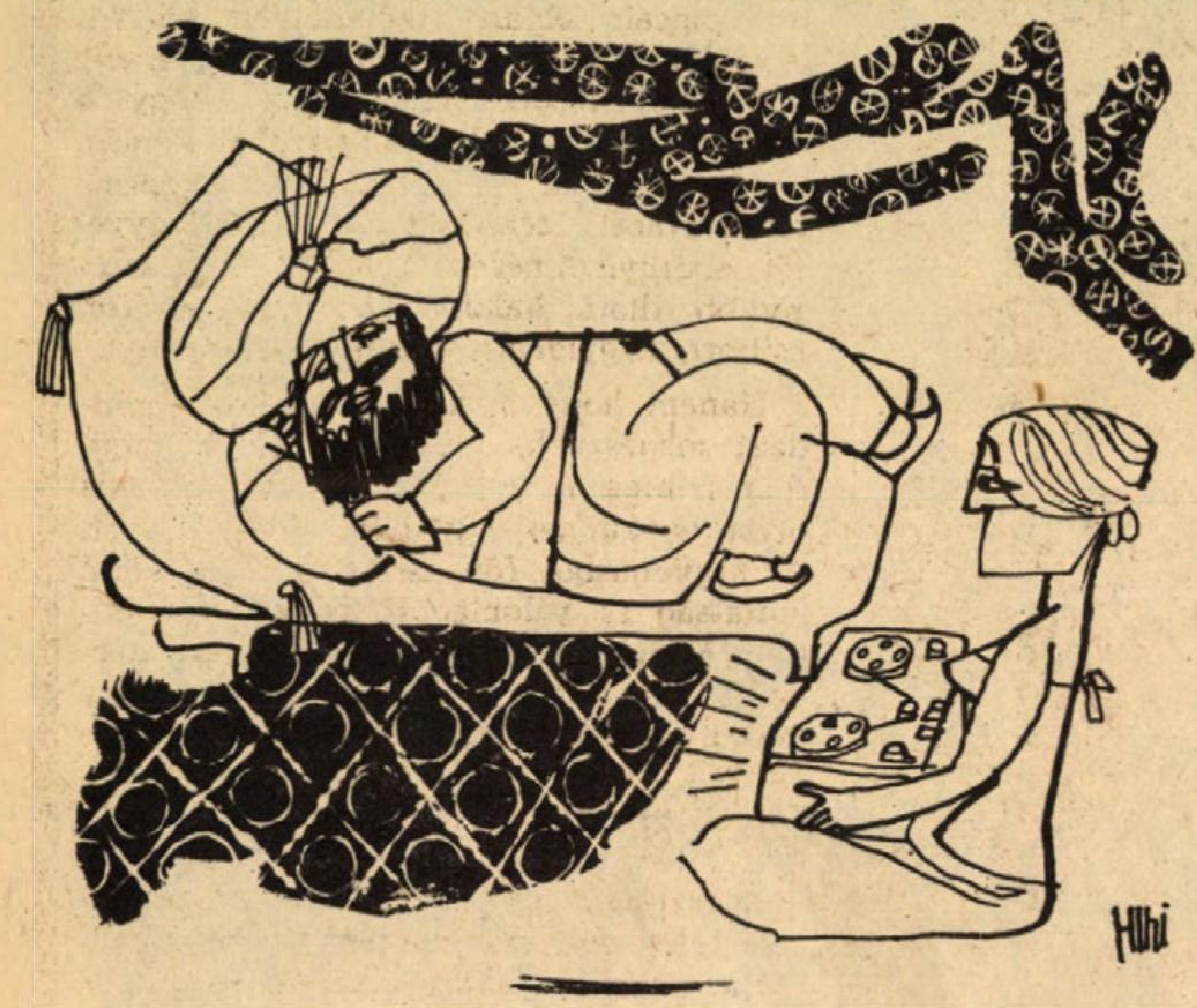

Jó alvó lehet!

Schwott Lajos rajza

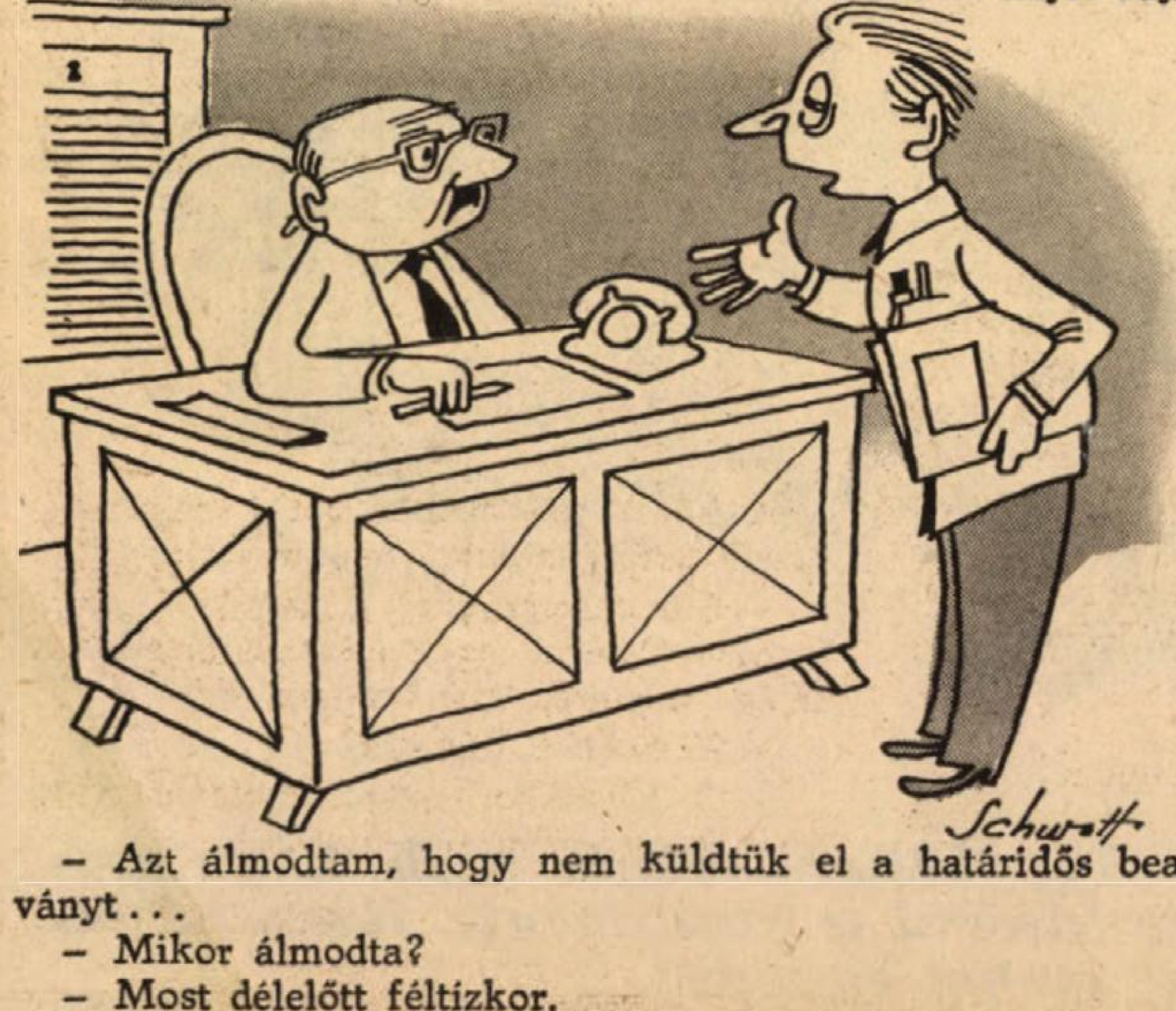

– Azt álmodtam, hogy nem küldtük el a határidős beadványt . . .

– Mikor álmodta?

– Most délelőtt féltízkor.

Örök gyerek

Vasvári Anna rajza

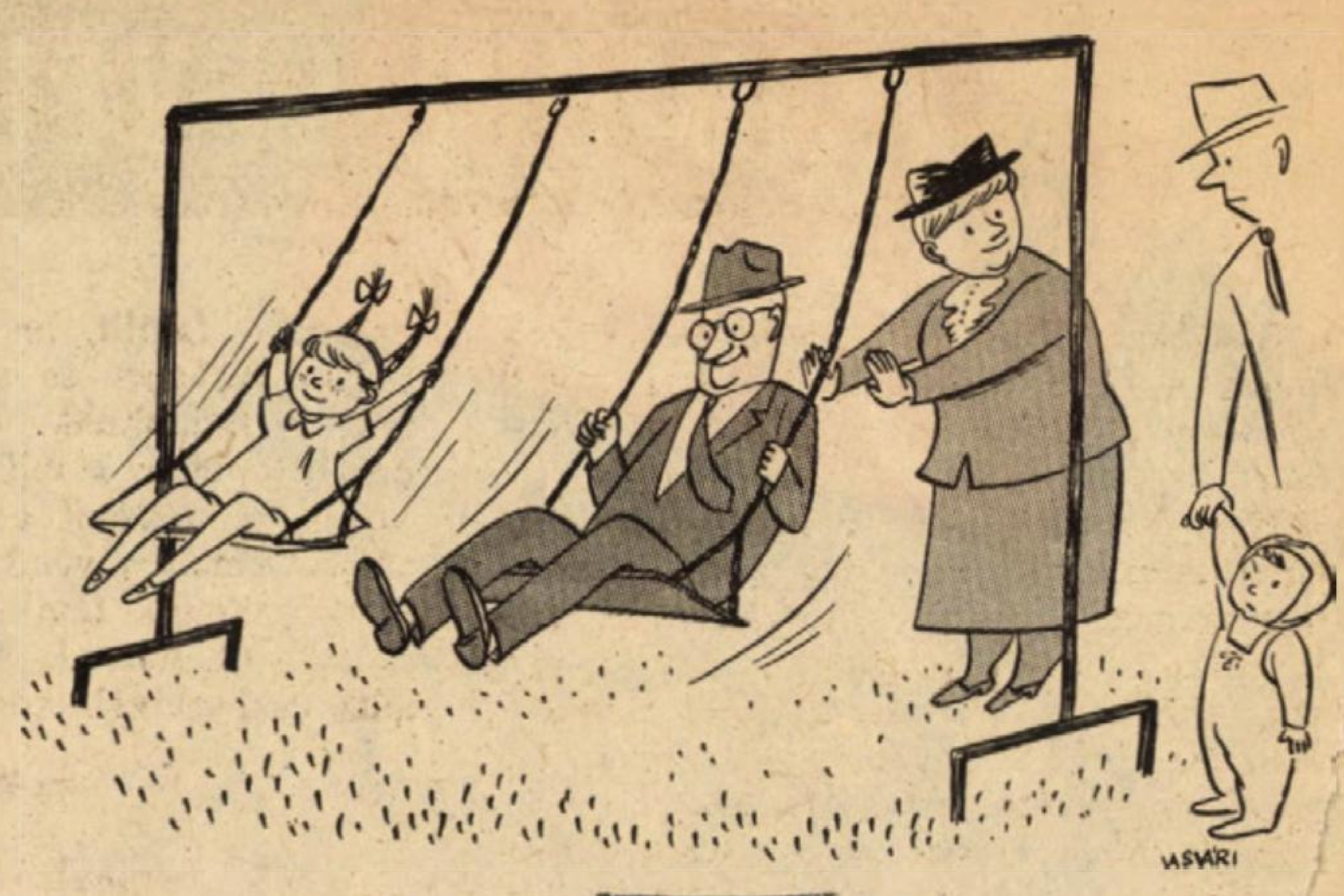

Elolvastuk...

az Egyetemi Színpad ezévi műsortervét, amely színvonalas és tartalmas irodalmi programmal lepi meg egyre növekvő közönségét. Különösen megnyerte tetszésünket, hogy az élő magyar költészetnek négy reprezentatív estét szentelnek a a műsorok rendezői. Ezek a következők:

Óbor. (Az élő költészet nagy öregjei.)

Delelőn. (Az élő költészet nagy középkorújai.)

Harminckét éves lettem én . . . (Az élő költészet nagy harminckétévesei.)

Fiatal életek indulója. (Az élő költészet nagy fiataljai.)

Őszintén megvalljuk, hogy a költőknek ez az életkor szerinti osztályozása merészségénél és újszerűségénél fogva, valósággal frappírozott minket . . . Így legalább mindenki kiválaszthatja, hány éves költőnek a verseit akarja hallgatni. Mert ugyebár el lehet képzelni, hogy valaki szívesen végighallgatja egy harmincéves költő versét, de már egy negyvenéves, pláne negyvenötéves költő versei halálra idegesítik. E példán felbuzdulva, a következő érdekes költői estek megrendezését ajánljuk:

Mihályok előre! (Vörösmarty Mihály, Tompa Mihály és Babits Mihály verseiből.)

Elfogyni lassan, mint a gyertyaszál . . . (Hatvan kilón aluli költők verseiből!)

Vadat, halat, s mi jó falat . . . (Nyolcvan kilón felüli költők estje.)

Ha férfi vagy, légy férfi . . . (Többgyermekes költők estje.)

Befordultam a konyhára . . . (Diétás költők estje.)

Hányadik már a pohár . . . (Borkedvelő költők estje.)

Én a halál rokona vagyok . . . (Protekciós költők estje.)

Hová, hová, édes férjem . . . (Elhanyagolt költőasszonyok estje.)

Párisban járt az ősz . . . (Jólértesült költők estje)

Óh, irgalom atyja, ne hagyj el! (Antiklerikális költők estje)

Egyelőre ezeket ajánljuk. Ha később még eszünkbe jut valami, azt is közöljük. De ez nem valószínű.

(gb.)

A sértődött

Várnai György rajza

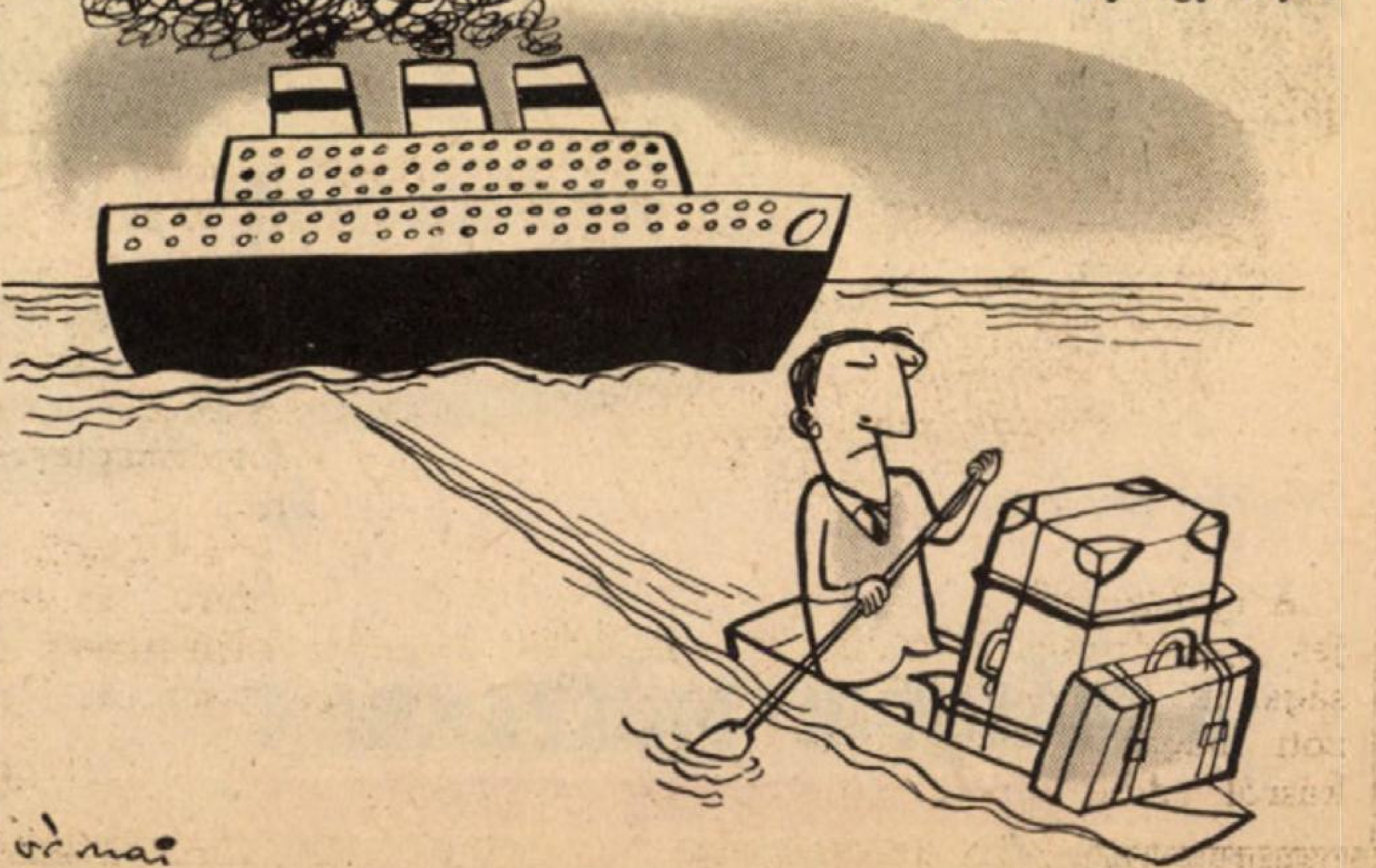

PEKINGI LEVÉL

a tájékozatlan bányaigazgatóról
egy új népszokásról
az ügyes háziasszonyról és
egy elégedetlen vendégről

Kínában általában nincsenek viccek amolyan pesti értelemben. De az élet gyakran produkál igazi pesti vicc-alkalmat.

Még ez év elején történt. Az északkelet-kínai nagy iparbázis gigászi szénbányájának, a fusuni bányák igazgatóját, Vang Ce-jüt faggattam, mennyi szenet termelnek 1959-ben, a Kínai Népköztársaság fennállásának 10. évében. Tanácstalanul tárta szét a karját:

– A bánya 1958-as terve 10 millió tonna volt, és majdnem 15 millió tonnát termeltünk. Ez év januárjára 1,4 millió tonna volt előirányozva és 1,8 millió tonnát teljesítettünk. Kérdezze azt, hogy menynyit termelünk most. De ki tudja megmondani, hogy mennyi lesz az év végéig?!

Akaratlanul is egy régi pesti vicc jutott eszembe. Mórickától kérdezi az apja, hány óra.

– Tíz perc múlva öt – feleli.

– Azt úgy kell mondani, hogy öt perccel múlt háromnegyed öt.

– Nem mindegy? – csodálkozik Móricka.

– Persze hogy nem, te szamár. Hát mit tudod te, hogy mi lesz tíz perc múlva!?

*

Azok körében, akik előszeretettel kutatják a különböző népek különféle szokásainak történetét, bizonyára érdeklődésre tarthat számot az alábbi eset.

Jó pár hónapja csehszlovák műszaki-tudományos küldöttség járt Kínában. A megfelelő kínai tudományos szervekkel folytatott első hivatalos megbeszélésen a vendéglátók örömüknek adtak kifejezést, valamint ama reményüknek, hogy ez a látogatás a két ország közötti széleskörű műszaki-tudományos tapasztalatcsere kiindulópontja lesz.

Kínai–csehszlovák tolmács pillanatnyi hiányában egy alkalmi tolmács oroszra fordította e szavakat. Igen jó. Mindössze egyetlen betűnyi hibát vétett. Tapasztalatcsere (obmen opitami) helyett optikacserét (obmen optikami) mondott.

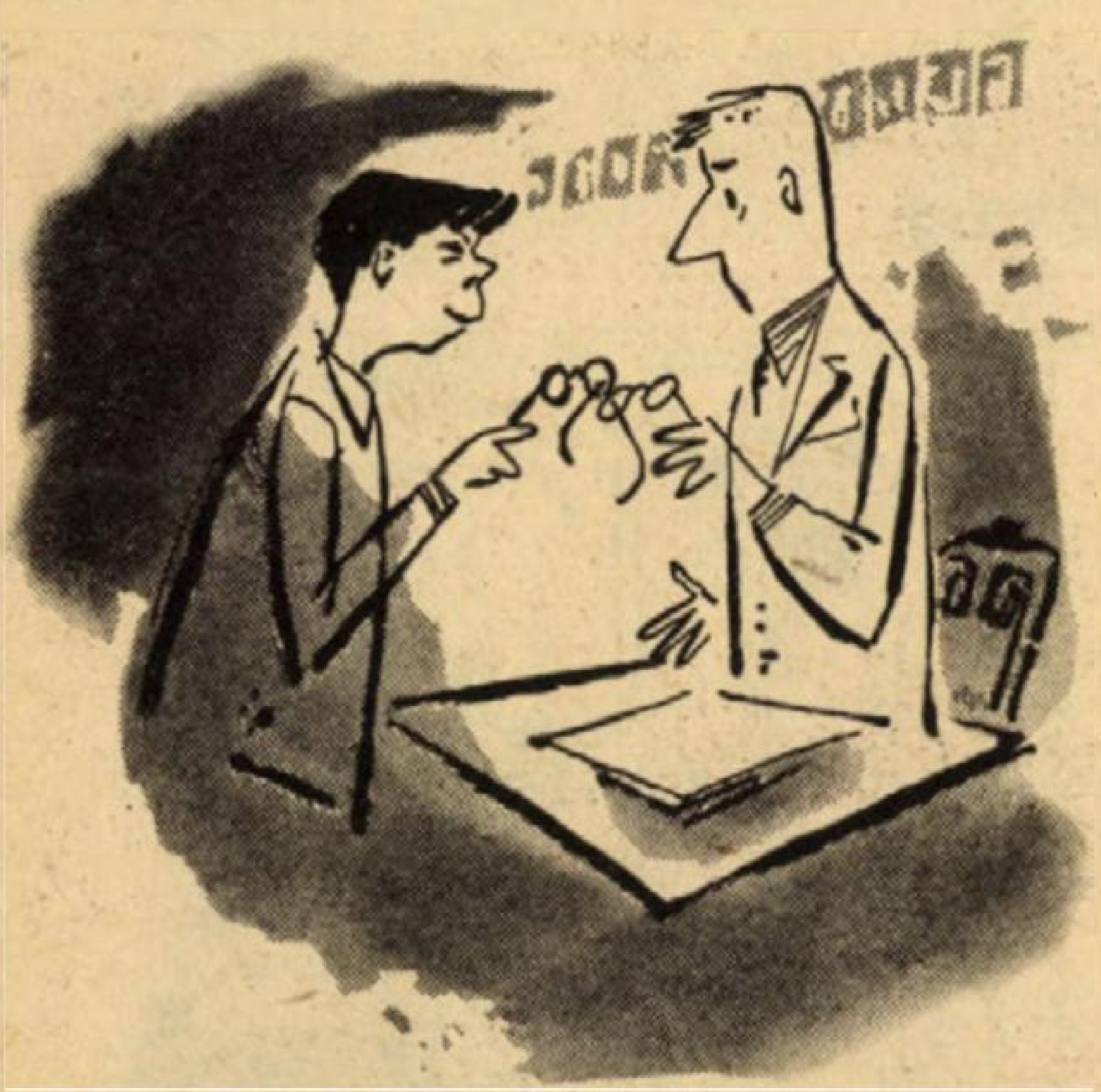

A csehszlovák küldöttség vezetője teljes egyetértésének és őszinte hajlandóságának bizonyítékául – bár csodálkozott magában, hogy erről a kínai szokásról eddig sehol nem olvasott vagy hallott – felállt, levette szép, szarukeretes szemüvegét és ünnepélyesen átnyújtotta a szónoknak. A szónok – ha már ott Európában a tudósok körében ez jelképezi a nézetek cseréjét, ő csak nem sértheti meg a vendégeket – szintén levette vékony fémkeretbe foglalt pápaszemét és hasonló ünnepélyességgel átadta csehszlovák kollégájának.

*

A téli népikohó-mozgalom idején a vasöntés valóságos lázba hozta az egész országot. Öreg kereskedők és fiatal gyerekek, riksakulik és katonák, iskolák sőt egyes utcák álltak egymással versenyben, hogy ki tud több és jobb minőségű vasat olvasztani. Egy vasárnap reggel arra ébredtünk, hogy Peking kereskedőfőutcája, a Vang Fu-tyin téglajárdáját éjszaka felszedték, apró kohókat csináltak belőle, olyasmiket, mint nálunk egy-egy falusi sparhert és főzték benne a vasat. A felforgatott utcán mi magyarok igen jól, mondhatnám otthonosan éreztük magunkat, akárcsak a Körúton vagy a Rákóczi úton jártunk volna, csak éppen, hogy ott a Corvin előtt az autóparkoló helyen nem állanak népikohók. Ez a vasolvasztás itt a pekingi főutcán – ahol a felszedett járda alatt sem vasércet, sem kokszolható szenet nem találtak – gyakran nem állt egyébből, mint hogy az udvarokban összegyűjtött ócskavasat összetörték és alaktalan tömbökké főzték, de a nagy lelkesedésnek egyszerűen nem lehetett határt szabni és szinte megvetéssel tekintettek arra, aki még a vasolvasztáshoz sem ért.

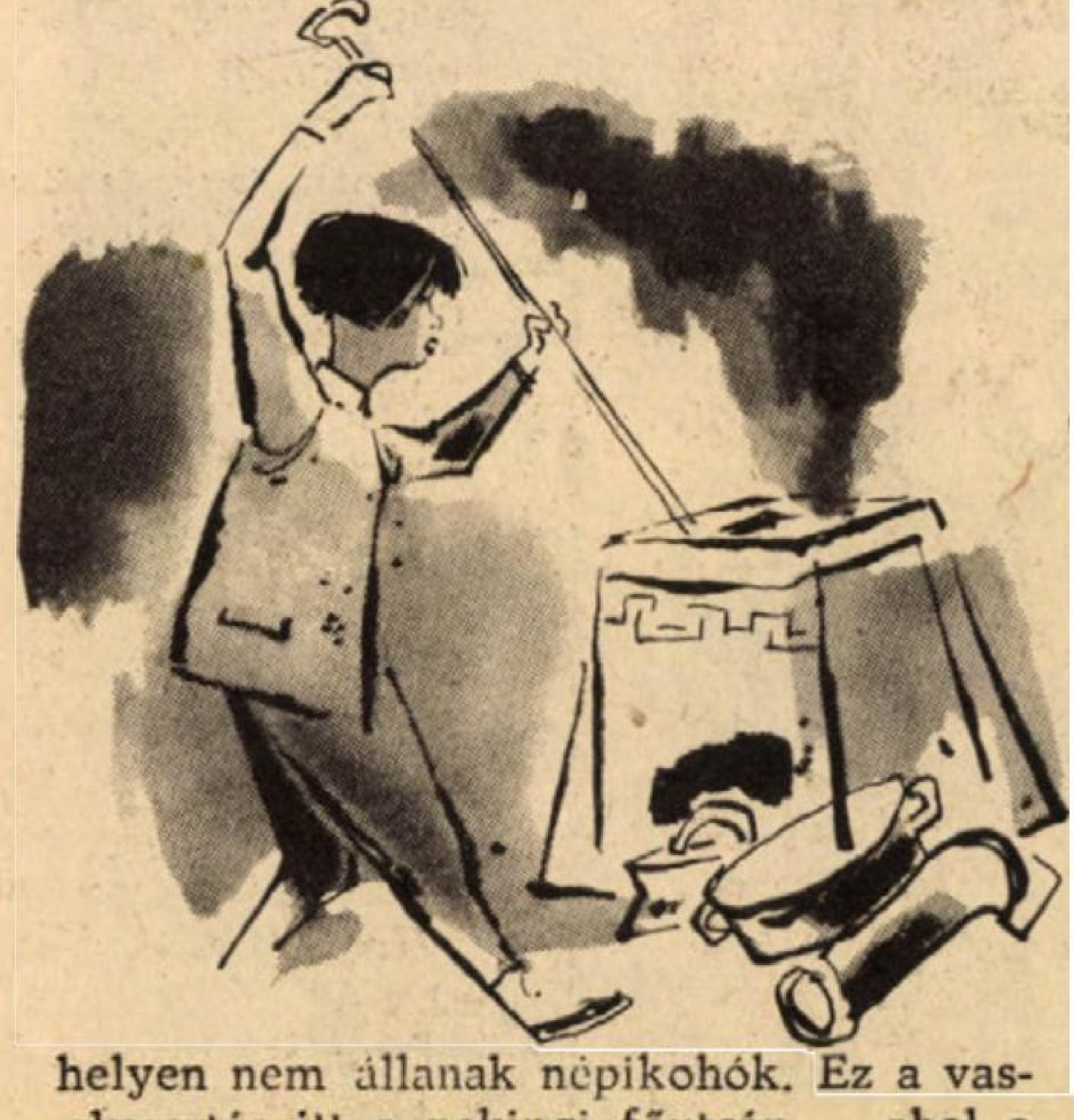

Ezekben a napokban történt, hogy barátomat, a Zsenminzsipao fiatal munkatársát vacsorára hívták meg szíve választottja, a bájos Ji-hua szülei. Barátom udvariasan és elfogódottan dicsérte a finom vacsora fogásait, a cukorbafőtt marhahúst, a bambuszos halgyomrot, a mogyoróval tűzdelt csirkét, különösen pedig a lótuszmaglevest, amit Ji-hua maga készített.

A mama büszkén mondta:

– Bizony az én kislányom máris ügyes háziasszony. Hát még ha látná, milyen vasat tud főzni!

*

Gúnyolódás-e vagy elismerés, nem tudom, de tény, hogy a kantoniakról egész Kínában azt tartják, hogy „mindent megesznek, ami repül, kivéve a repülőgépet, és mindent, ami négylábú, kivéve a széket”. Hát való igaz, hogy Kanton piacain olyan elképesztően bő választékát találni az élelmiszer gyanánt forgalombahozott cikkeknek, hogy a mondás igaz voltához alig férhet kétség. Árulnak macska- és kutyahúst, kopasztott verebet, teknősbékát, majomagyvelőt, szörnyű kinézésű rákokat, még szörnyűbb illatú halakat, hernyót, pörkölt csibort, kagylókat, százféle vízinövényt.

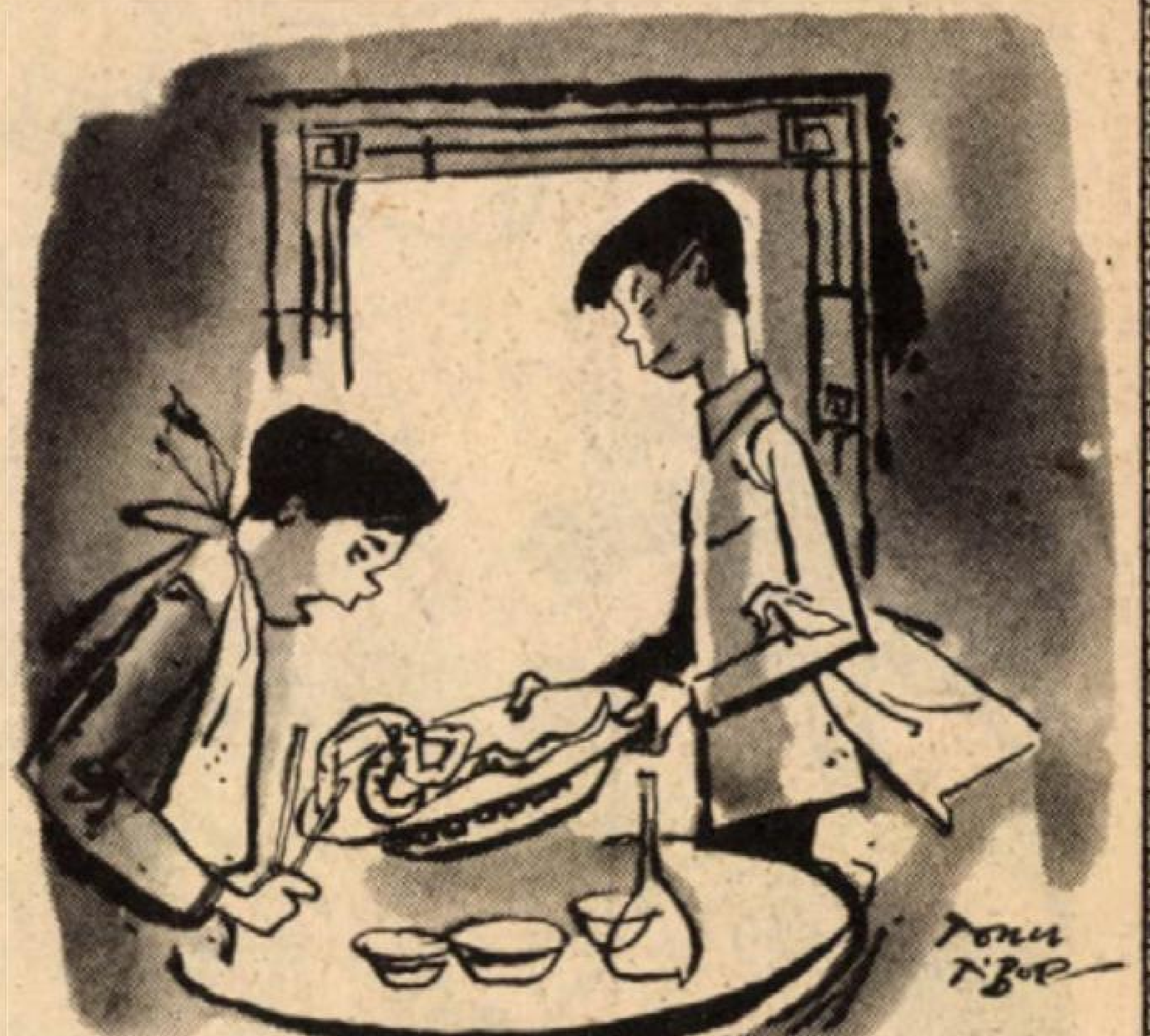

Hanem hogy a szék kivételével mindent megesznek, ami négylábú – mégsem pontosan így igaz. Esznek ugyanis olyat is, aminek egy lába sincs: kígyót. A kígyóhúsból főtt leves nem is olcsó mulatság és különleges csemegének számít. Kanton belvárosában van egy speciális kígyó-étterem. Kirakatában nagy üvegládában tekergőznek a különféle méretű, minőségű és fajtájú (a mérgeskígyót tartják igazán jóízűnek) kígyók. A vendég, általában egy-egy társaság, kiválasztja a neki megfelelőt és asztalhoz telepedve tea mellett türelmetlenül várja, amíg a szakács elkészíti és a pincér feltálalja a párolgó levest, benne a hófehér kígyóhússal.

A kantoni kígyó-étterem azért is emlékezetes számomra, mert Kínában mindössze egy alkalommal, és éppen itt láttam hangosan elégedetlenkedő kínai vendéget. Kérte a panaszkönyvet miközben dühösen méltatlankodott.

– Ez magának kobra? A vak is látja, hogy közönséges viperával akar minket megetetni!

*

A közel 700 milliós Kína népsűrűségéről beszélgettünk kínai társaságban.

– Magyarországnak mennyi lakosa van? – kérdi az egyik fiatalasszony, felém villantva mandula-szemét.

– Körülbelül tízmillió.

– Ó, hát akkor maguk valamennyien személyesen ismerik egymást!

Fábián Ferenc

„A hollywoodi sztárok csak statisztáltak…”

(A müncheni „Süddeutsche Zeitung” alapján)

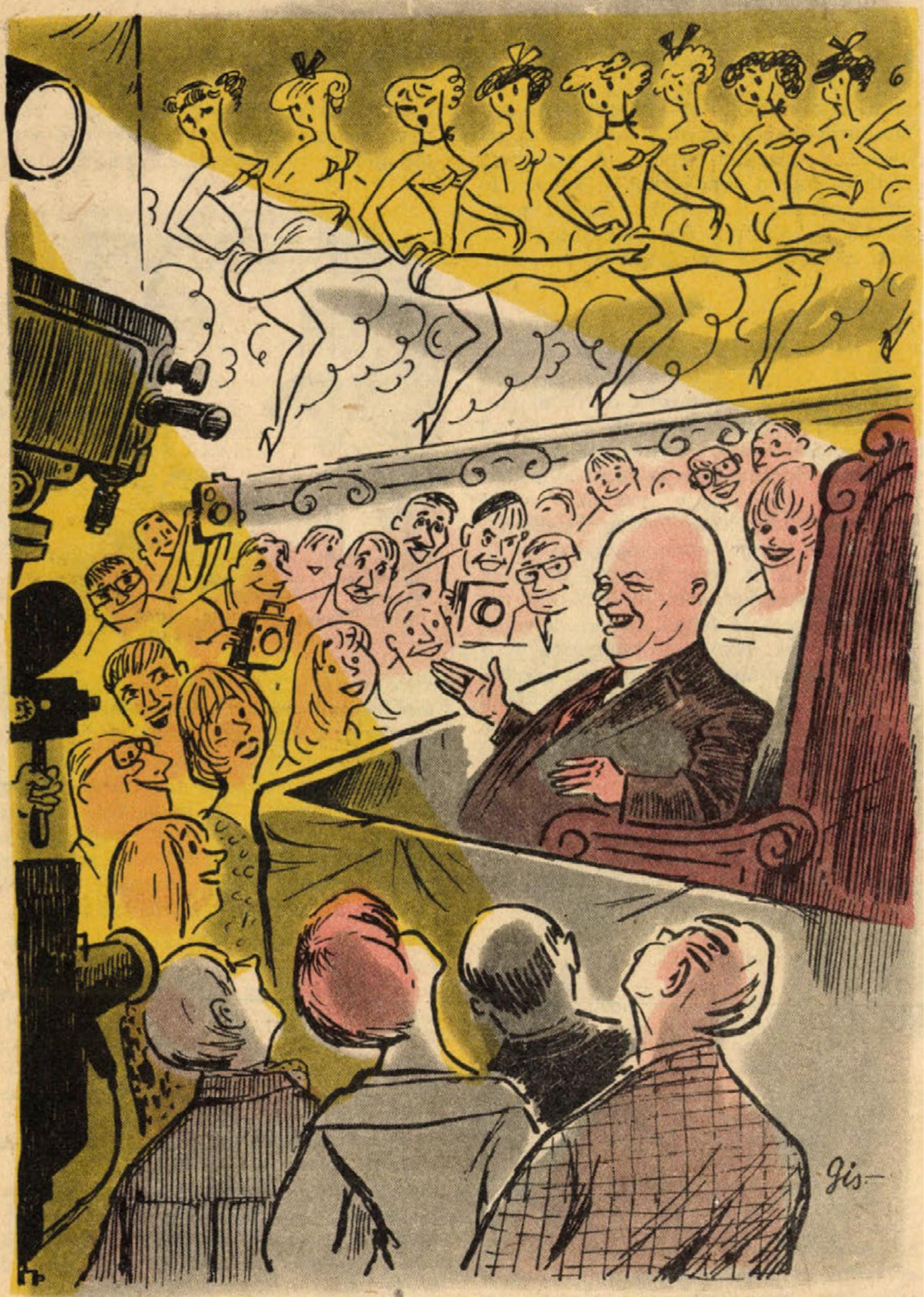

Pesti tudósítónktól

Új történelmi kategóriával ismerkedtem meg a napokban egy kisfiú, Lacika, jóvoltából. Lacika szereti a történelmet, ismeri az emberiség történetének nagy alakjait. Nagy tisztelet hangján emlékezett meg Nagy Sándorról, aki szerinte *menő* volt. Julius Caesar is menő volt. Nagy Lajos is menő volt, Napóleon is. A nagyság megjelölése azonban nemcsak államférfiaknak és más közéleti személyiségeknek jár ki. Shakespeare is menő volt, Tolsztoj is. Bozsik is menő, Elvis Presley is.

Megkérdeztem tőle, hogy én is menő vagyok-e. Csóválta a fejét. Látszott rajta, hogy kínosan érinti ez a csúnya nagyravágyás.

*

Pesti párbeszéd két férfi között az utcán:

– Hova?
– Sanyiékhoz megyek.
– Igen? Ne add át üdvözletemet!

*

A sajtó és a rádió tájékoztató hatása számottevően befolyásolja az emberek kifejezési módját. A mezei munkában kifáradt, éhes gazda így csapott az asztalra alkonyatkor:

– Anyjuk, mi lesz már az estebéddel!

F.

Művészi pálya

A bűnüldözés fejlett technikai formái új lehetőségeket nyújtanak a bűnözőknek. Amikor egy bankrabló egy New York-i bankban arra szólította fel a pénztárosnőt, Margaret Kilkenny kisasszonyt, hogy adja át neki pénztára egész tartalmát, a hölgy engedelmesen teljesítette a parancsot, ugyanakkor azonban megnyomott egy gombot, amely két filmfelvevő készüléket hozott működésbe. Már aznap este valamennyi moziban és a televízióban is játszották a bankrablást tökéletes élethűséggel ábrázoló filmet. A tettest hamar elfogták. Egy filmszínész nem tehet egy lépést sem anélkül, hogy fel ne ismernék.

Jucika és a zippzár javítás

Pusztai Pál rajza

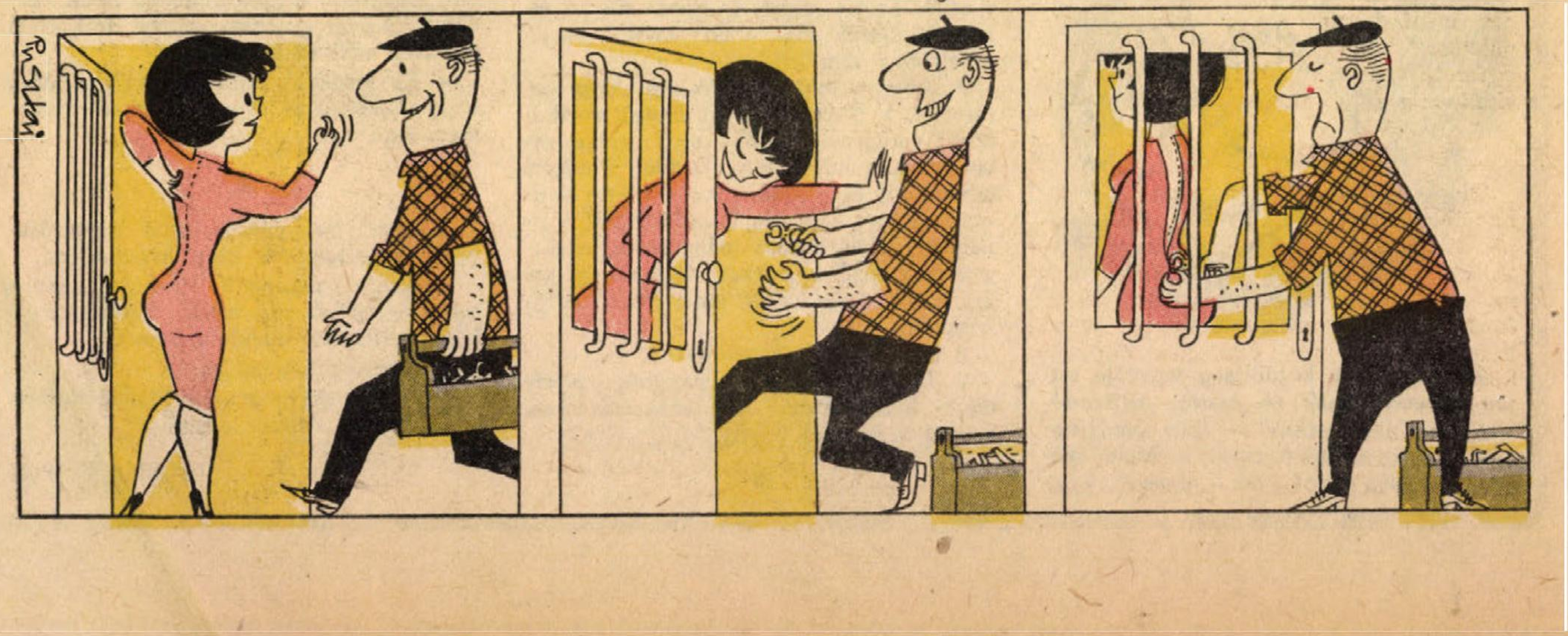

Igazán egyszerű

Mészáros András rajza

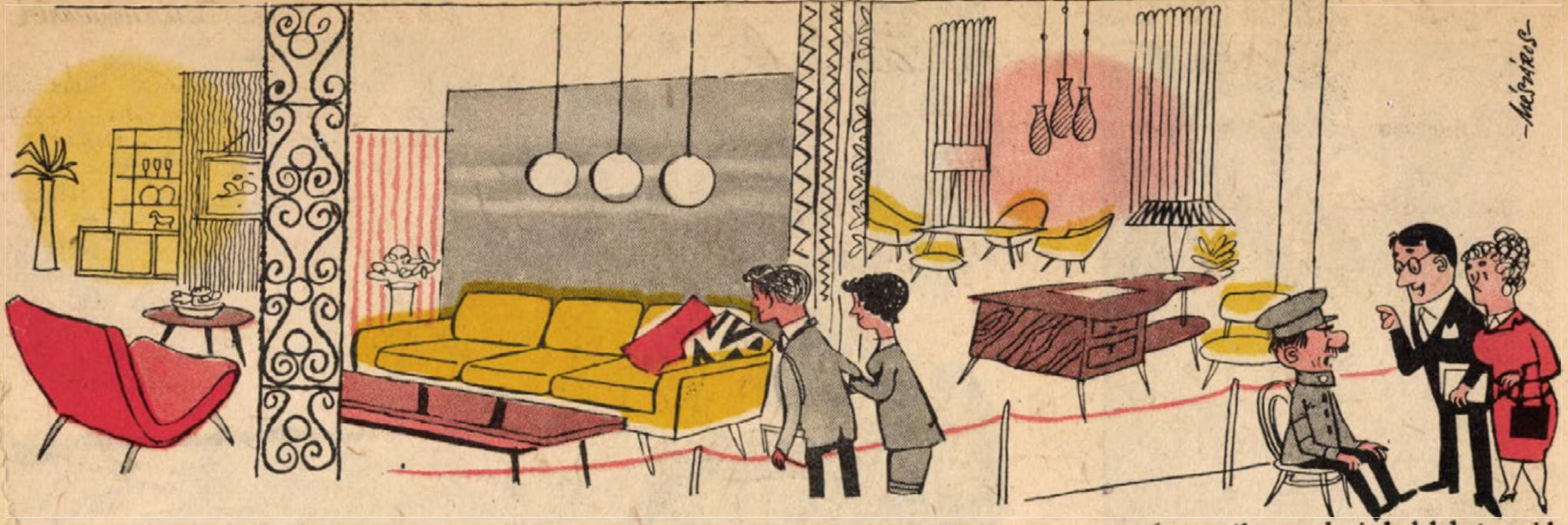

– És tessék mondani, hol lehet majd megtalálni ezt a sok szép bútort?
– A legközelebbi kiállításon ...

Ezt olvastuk

A szingapuri diák esete

Azt írja az Esti Hírlap, hogy a michigani Ann Arbor falucska harangtornyában a babonás lakosok szerint kísértet jár. Kiderült, hogy egy Cseng nevű szingapuri diák az illető, aki valóban ott lakik két éve, szégyenében bújt el ott, mert megbukott az egyetemen 1955-ben.

Az még csak hagyján, hogy Ann Arbort falucskának nevezni helytelen, mert Ann Árbor ipari város. De ha Cseng, a szingapuri diák 1955-ben megbukott és szégyenében két évig a toronyban lakott, akkor onnan 1957-ben lejött. Mért ad hírt erről az érdekes történetről az E. H. két éves késéssel?

Egy kis számtan

A Népszabadság hírül adja, hogy a lipecki hengerművek másodpercenként 35 méteres sebességgel hengerlik az acélt, s azt állítja, hogy ez a sebesség kétszer akkora, mint a leggyorsabb vonaté.

Könnyű kiszámítani, hogy másodpercenként 35 méter, az óránként 126 kilométer. Ezek szerint a leggyorsabb vonat 63 kilométeres sebességgel száguld.

Nyilatkozat

Azt írja a Magyar Ifjúság: „A Behring-szoros Alaszkánál és Kamcsatkánál *válassza* el a Szovjetuniót az Egyesült Államoktól."

A Behring-szoros lapunk munkatársa előtt kijelentette, hogy a felszólító módban megfogalmazott utasításnak – sajnálatára – nem tud eleget tenni, mert egyszerű jelentő módban már jelenleg is *elválasztja* az említett országokat.

Szép vers

Oly szép verset olvastunk a Nők Lapjában, hogy ideiktatjuk: „Kik fogják és fogják-e majd kinyitni a nyugtatások titkosajtaját? Kék villanással egy motorbicikli vibrál, robog fekete parkon át. Ne hagyj el azon a holdtalan estén, te is surranj be, tolvaj értelem. A dombok közt kék lámpa, ideges fény. Honnan? hová? minek is kérdezem?"

Az az érzésünk, hogy a tolvaj értelem mégsem volt hajlandó besurranni, ennélfogva nem is fogja kinyitni a nyugtatások titkosajtaját. Ellenkezőleg. Szeretné rázárni ...

A tördelőszerkesztő tréfája

Az Élet és Irodalom cikket közölt a külpolitikai helyzetről az 1. oldalon. A cikk a 2. oldalon folytatódott, de a szerző nevét az 1. oldal aljára tették, minek következtében az a passzus, amelyben szerző a külpolitikai változások okát elemzi, így hangzik: „... nemcsak az a feszültség, amely a tőkés piacokon keletkezett ... nemcsak a békés egymás mellett élés eszméjének hallatlan mágneses ereje – hanem mindenekelőtt az a NEMES GYÖRGY.

A tájékozatlan kritikus

A Népszava ismertetést közöl a *Századvégi költők* című Magvető-kiadványról, s abban olvassuk: „Volt a magyar költészetnek Petőfi és Ady nemzedéke között egy korszaka, amelyből irodalmilag tájékozottabb közönségünk is csak Vajda János, Reviczky Gyula, s legfeljebb Kiss József, Komjáthy Jenő nevét ismeri."

A cikkecske szerzője rosszul tette, hogy a közönség műveltségét azonosnak vette a magáéval. Mert vele ellentétben az irodalmilag *kevésbé* tájékozott közönség is ismeri a könyvben szereplő olyan emlékezetes költőinket, mint Pósa Lajos, Ábrányi Emil, Endrődi Sándor, Kozma Andor, Szabolcska Mihály, Makai Emil, Telekes Béla.

Sürgönystílusban ...

„Tudjuk, hogy a gyufát a magyar Irányi Dániel találta fel ..." – írja a Pécsi Napló, mert nem tudja, hogy a gyufát a magyar Irinyi János találta fel.

•

„... a fiatalságnak nemcsak kereseti lehetőség kell, hogy jól érezze magát, hanem eleven, pezsgő élet és szép város, amiben sétálhat. Igenis, még szökőkutak is, melyek alatt andalogni lehet. (Magyar Nemzet.)

•

„A Csak nőknek című műsor szellemes volt, nagyon ötletes, a nők életéből tipikus eseteket dolgozott fel igen elmésen, megfogva a legkényesebb és legérzékenyebb pontokat." (Fazekas Gyuláné levele a Rádióújságban.)

„A VIT tárgysorsjáték első díját, a Moszkvics személyautót szombaton vette át dr. Zámbó Zoltán siklósi orvos, új jogosítványával hazahajtott." (Esti Hírlap.) Minek a kocsi annak, aki jogosítvánnyal is tud hajtani?

•

„Similis simile gaudet" – írja az Ország-Világ, holott, aki latin közmondást használ, annak tudnia kellene, hogy a „gaudeo" ige dativust vonz, tehát nem simile, hanem simili a helyes.

•

„A közeli években jelentősen gyarapítjuk a MÁV Diesel-mozdony gondját." (A közlekedési miniszter nyilatkozatából, Népszava.)

Dr. Árgus

Sűrítik az 5-ös autóbuszjáratot

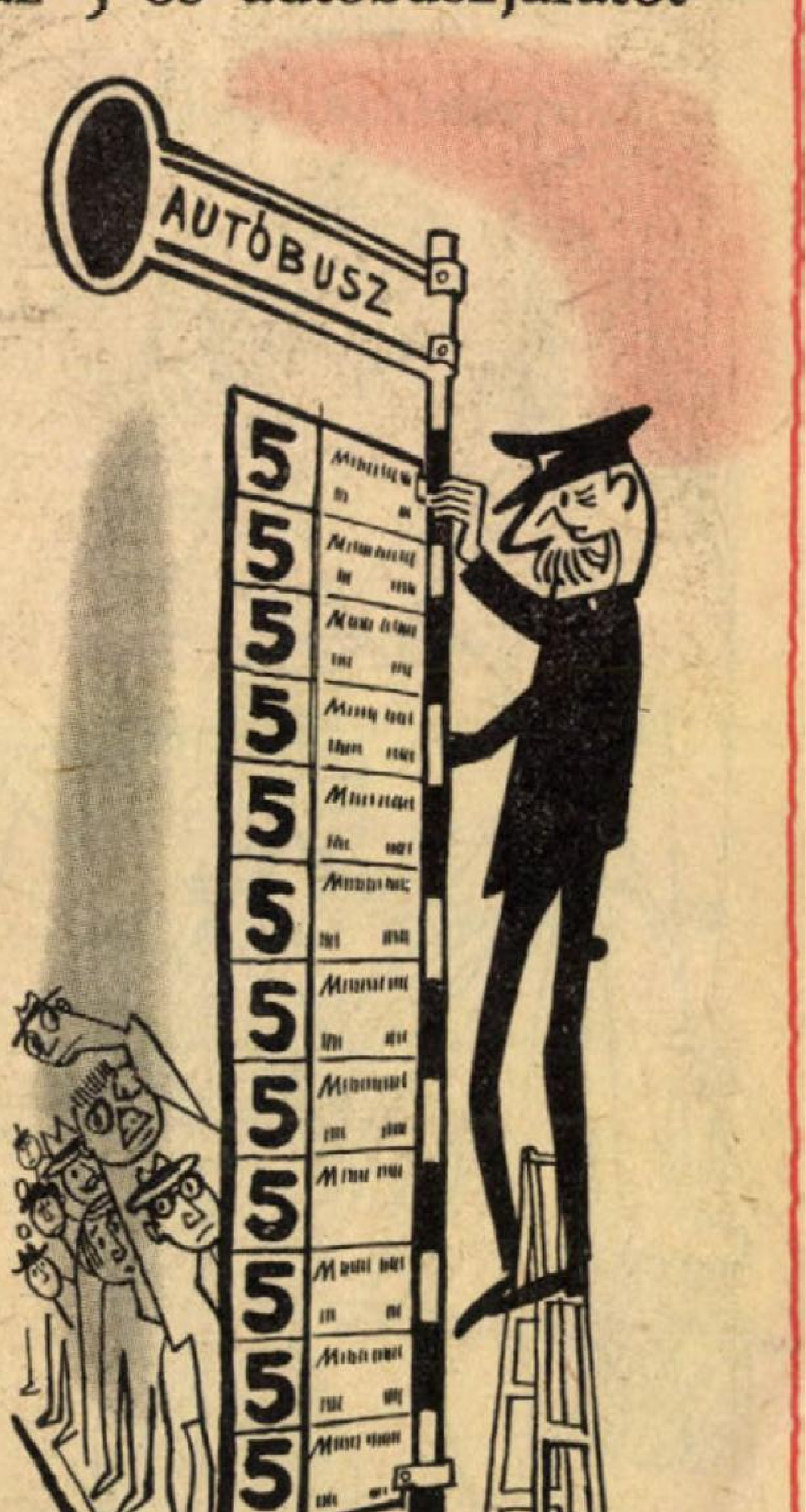

Fogytán a türelem

(A moszkvai Krokodilból)

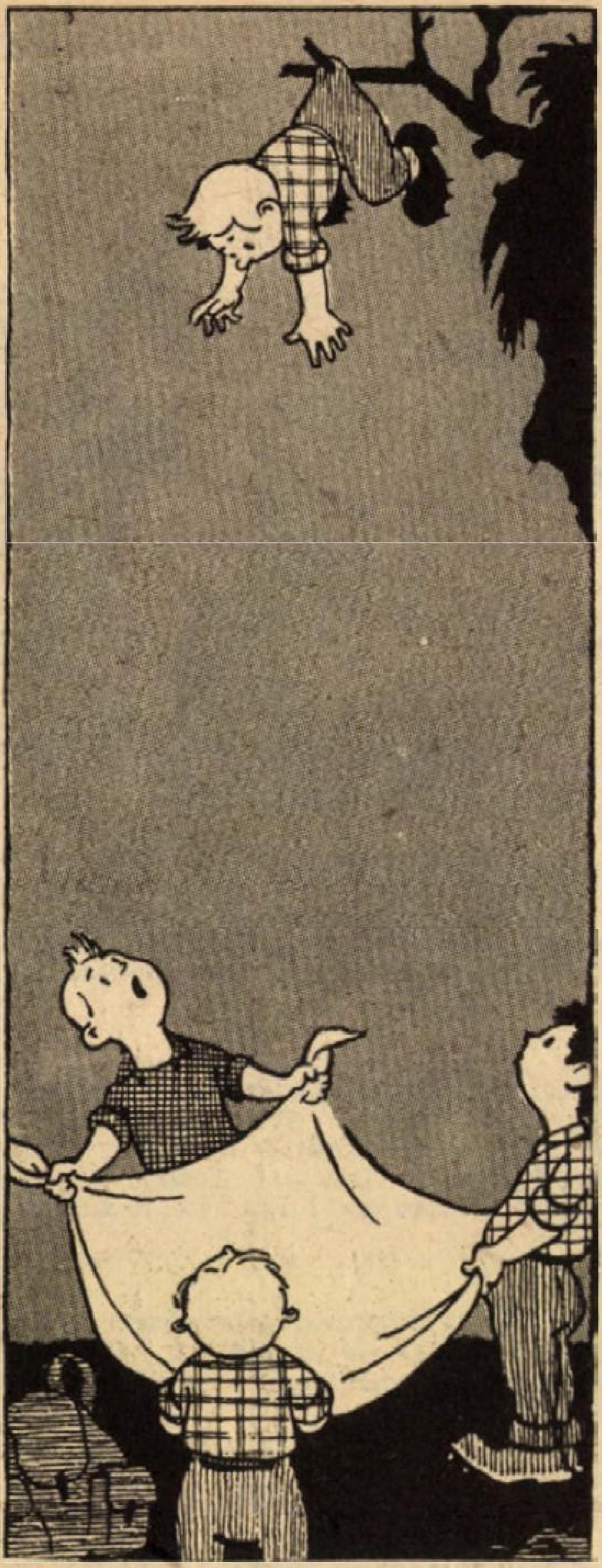

– Vagy leesel végre, vagy elmegyünk innen . . .

Kényszerhelyzetben

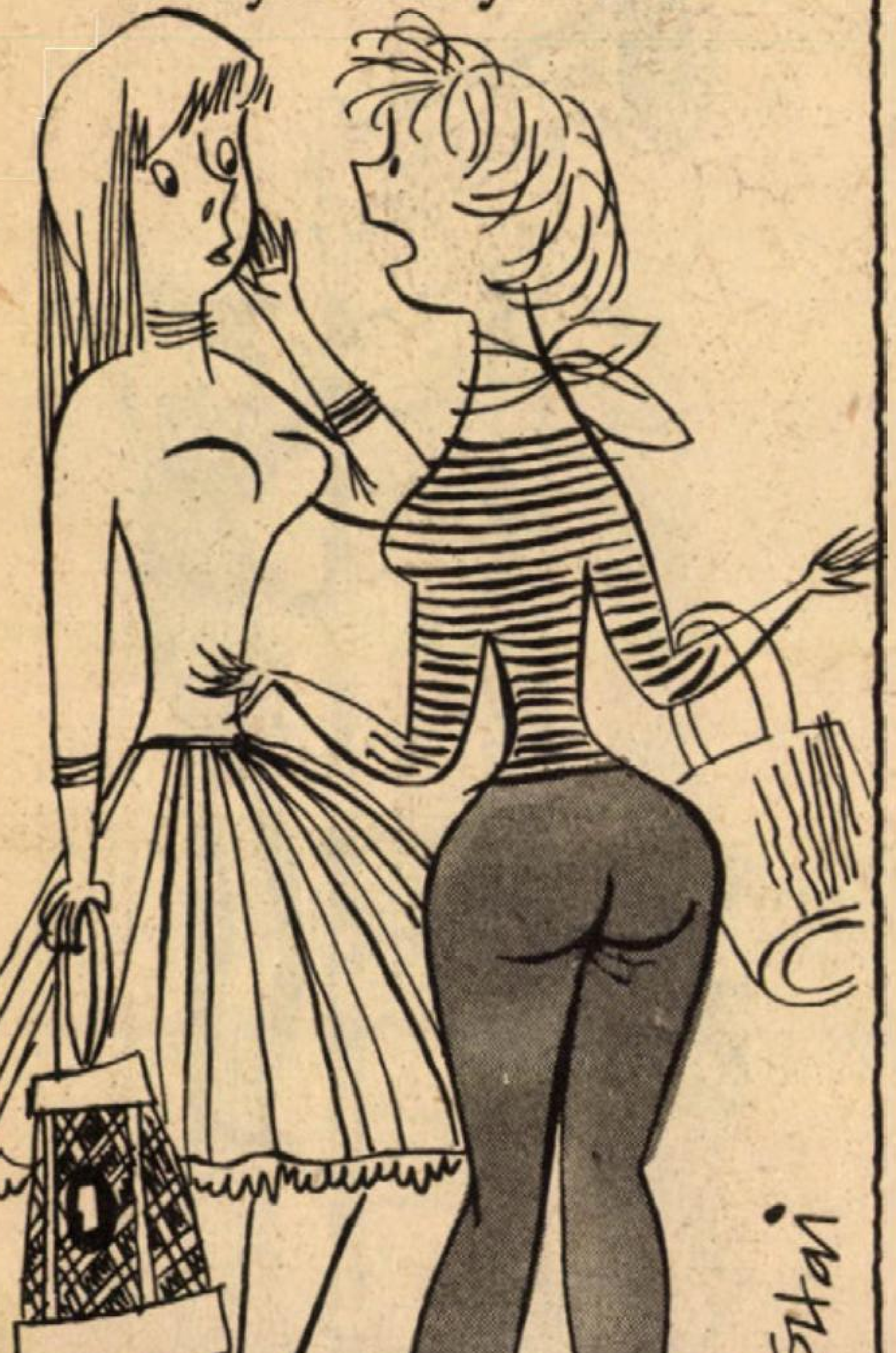

– Kénytelen voltam megvenni ezt a nadrágot, mert nem tudtam kibújni belőle . . .

Veszélyben a romantika

Szür-Szabó József rajza

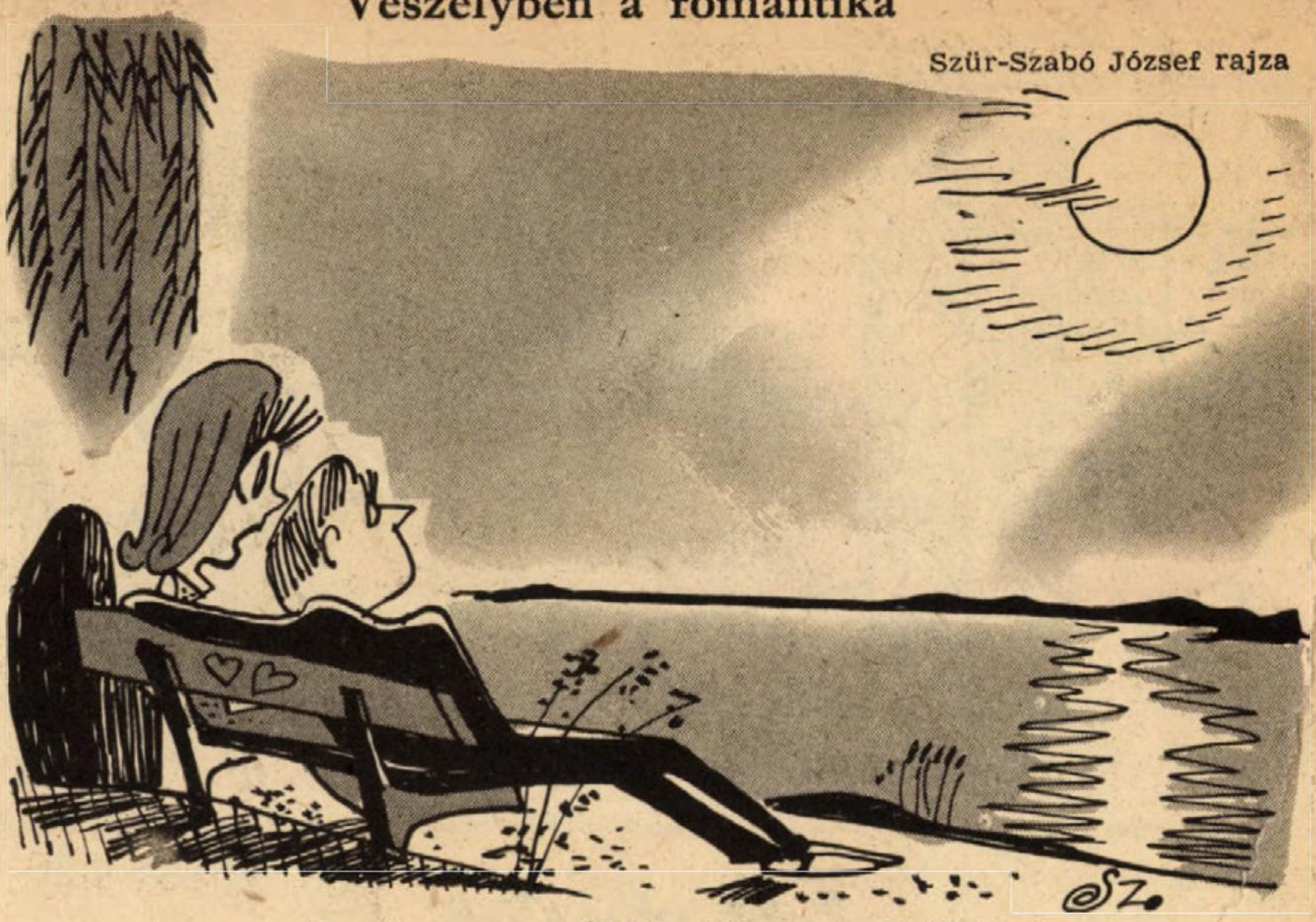

– Dezső, maga a rakétát nézi, nem a Holdat!

ujságot olvasok

A minap kezembe került a Hírharsona késő délutáni kiadása, abban olvastam ezt a színes riportot:

Ünnepélyesen megnyitották a „Kőszikla" eszpresszót

Tegnap délután, ünnepélyes külsőségek között nyitották meg a Ló utcai „Kőszikla" eszpresszót.

A Ló utca a kerület leghosszabb utcája, egyik vége Makónál van, a másik Jeruzsálemnél. S ami a legmeglepőbb, ennek a hosszú utcának nem volt egyetlen egy eszpresszója sem, ahol a dolgozó milliók munka után megihattak volna egy kávét. A kerületi vendéglátó vállalat végre teljesítette a kerület lakosságának régi kívánságát és felépítette Közép-Európa legnagyobb, Eurázia legszebb és a Világegyetem leghangulatosabb eszpresszóját.

A helyiség szélessége 564 méter, hossza 8756 kilométer, magassága 7483910023 méter. A mennyezetről lelógó csillár hossza 174970321756491822576oo tengeri mérföld, s több millió villanykörte ég benne. Szakértők szerint a helyiség villanyszámlája hazánk történelmének legnagyobb villanyszámlája lesz. Mi sem jellemzőbb az eszpresszó nagyságára, hogy kényelmesen elfér benne 6542187498100 a négyzeten szerelmespár, 450719023 a köbön házasságtörő férfi vagy nő és 589402376 darab nyugdíjas.

Ha az asztalokat összetolnák, akkor az egyik oldalára elférnének a béketábor, a másik oldalára az imperialista tábor és az asztal két végén a semleges országok kávészerető népei. Az asztalok lábai több mint 84900051743278612986.

A kávéfőzőnő, név szerint Schimler Ibolya, 54 méter hosszú, 7 méter széles és a szájában 57019974821 fog van. 186 méter anyagot és 4 és fél kiló gombot használtak fel a ruhájához. Három gyönyörű kék szemével és 5 fitos orrával bizonyára meg fogja igézni a bevetődő szomjas vándorokat. Ibolya lábai Pest megye legszebb lábai, ezen a két oszlopon nyugszik az egész impozáns felépítmény.

Józsi bácsi, a pincér, a világ legöregebb embere, átlag sebessége 280 kilométer per óra. Ha bajuszának szálait egyenként kitépnék és egymás mellé raknák, akkor olyan hosszú bajusz-szálat kapnánk, amely kétszer kerülné meg a földet és a Baross teret.

De nemcsak kávé kapható az eszpresszóban, a vendégek 3000 fajta, szebbnél szebb és finomabbnál finomabb cukrászsüteményekben válogathatnak.

Végre, végre, teljesült a kerületben lakó dolgozók kívánsága és megnyílt a Kőszikla eszpresszó!

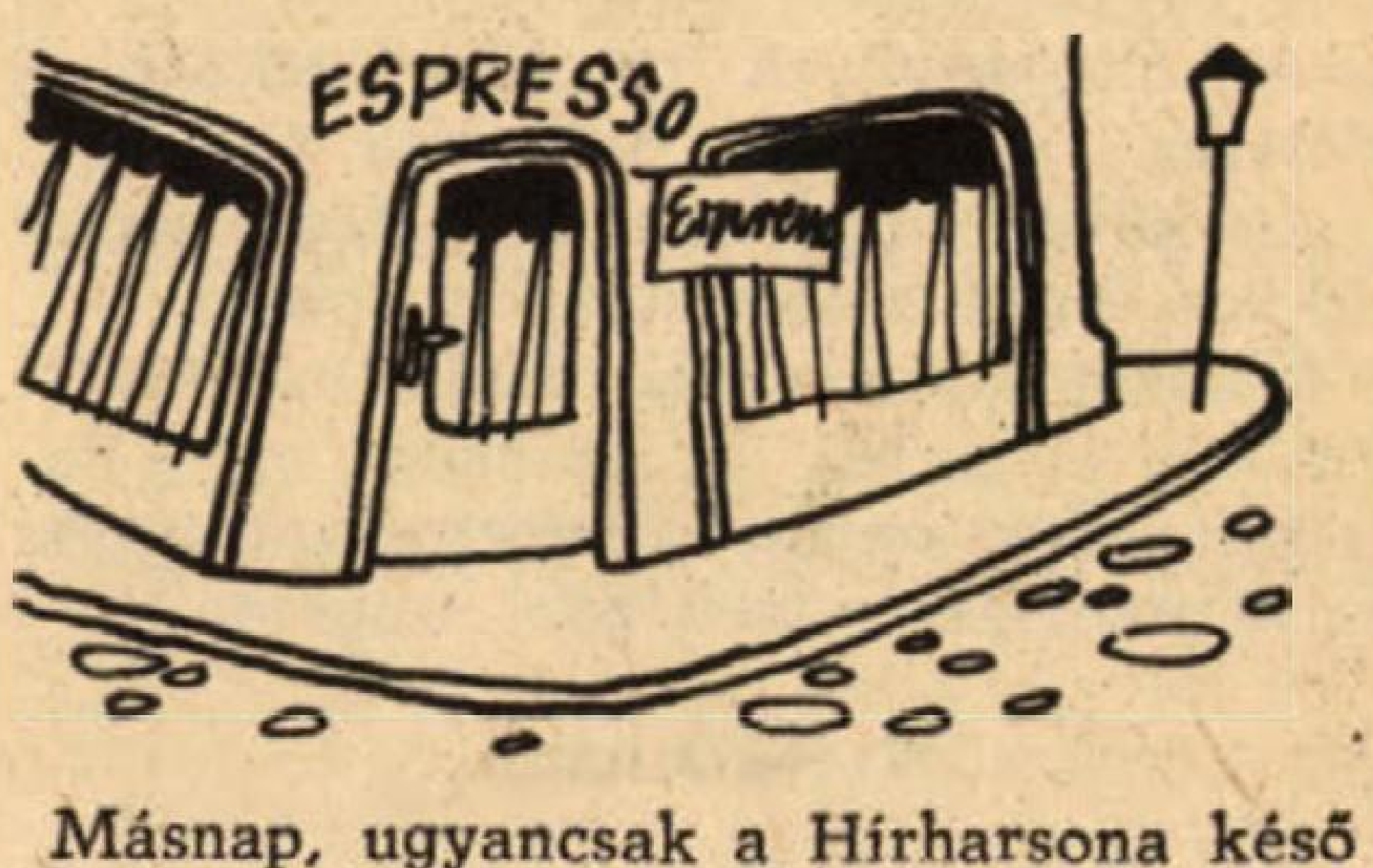

Másnap, ugyancsak a Hírharsona késő délutáni kiadásában a következő helyreigazítást találtam:

„Tegnapi cikkünkbe amely a »Kőszikla« eszpresszó ünnepélyes megnyitásáról szólt, néhány téves adat csúszott be. A Ló utca csak 9 méter hosszú zsákutca és az eszpresszó nem Közép-Európa legnagyobb eszpresszója, hanem csak a Ló utcáé. A helyiség 10 négyzetméteres és 12 asztal fér el benne. A kávéfőzőnő, Schimler Ibolya, nem 54 méter hosszú és 7 méter széles, hanem normális termetű, fogainak száma 30 és csak 1 orra és 2 szeme van. Józsi bácsi, a pincér, nem a világ legöregebb embere, mert csak 52 éves, bajusza nincs és átlag sebessége nem haladja meg az 50 évesek átlag sebességét. A vendégek nem 3000, hanem csak 3 fajta cukrászsütemény között válogathatnak.

Végezetül az eszpresszó neve nem Kőszikla, hanem Mákszem."

Mikes György

A humor KÖNYVÉBŐL

II. József elé egyszer panasszal járult egyik legjobb emberének a felesége:

– Felség, az uram rosszul bánik velem.

– Az a kettőtök dolga, semmi közöm hozzá – mondta a császár.

– De felség, az uram olyan goromba, hogy felségedről is mindig rosszat mond.

– Asszonyom, ehhez meg önnek nincs semmi köze, ez a mi kettőnk dolga. – felelte II. József.

*

Salamon Béla, abban az időben, amikor színházat vezetett, így szólt Radó Sándorhoz, az ismert komikushoz:

– Te Sándor, szerződtetési ügyben ráérsz holnap délután három és négy óra között?

– Hogyne, kérlek . . .

– Akkor légy szíves, abban az időben hozd fel hozzám Mály Gerőt, szeretném szerződtetni.

A legújabb salamoniáda

Salamon Béla bement egy fodrászüzletbe és ott találta Kabos Lászlót, aki elpanaszolta:

– Képzeld, már a második órája ülök itt!

Mire Salamon résztvevő hangon azt felelte:

– De legalább beszámítanák!

Pesti pillanatkép

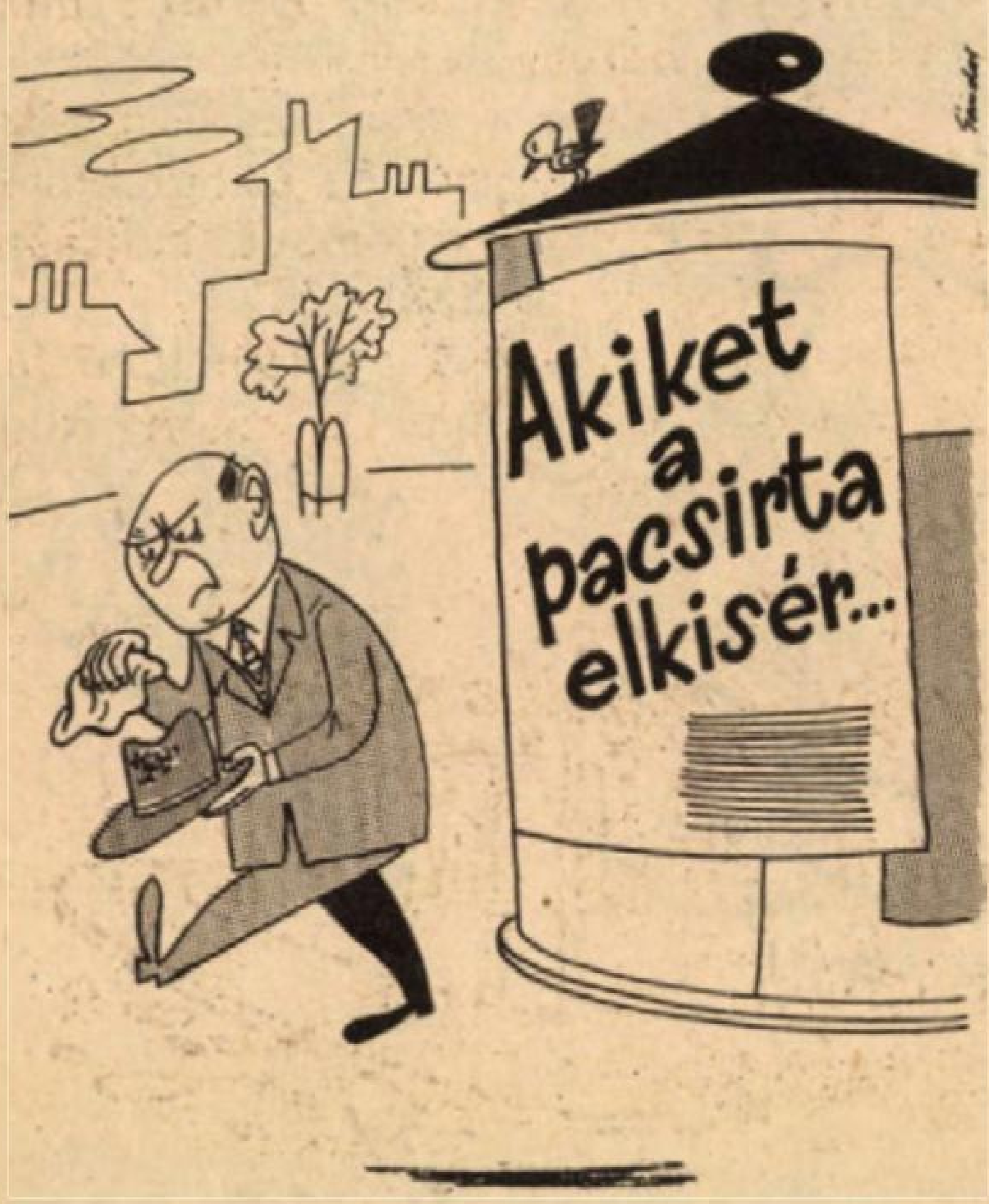
Akiket a pacsirta elkisér...

ÁTKOZOTT BÜROKRÁCIA

Egyik népszerű színészünkről mesélik ezt a kedves történetet.

Színművészünk éveken keresztül tajtékzó dühvel szidta az egész világot, mert nem tudott eljutni álmai városába: Párizsba. Hol az útlevéllel volt baj, hol a vízummal, hol pedig valutáris nehézségei támadtak. Egy napon végsőkig elkeseredve érkezett meg baráti körébe. Megsemmisülten rogyott egy székbe:

– Átkozott bürokrácia! Ez teszi tönkre a világot.

– Miért, mi történt? Mi hiányzik még?

A színművész elkeseredve felelt:

– Az útlevél, vízum és valutáris ügyek már rendben vannak. Átkozott bürokrácia! Most meg forintom nincs . . .

A tortaipar fellegvárában

Toncz Tibor rajza

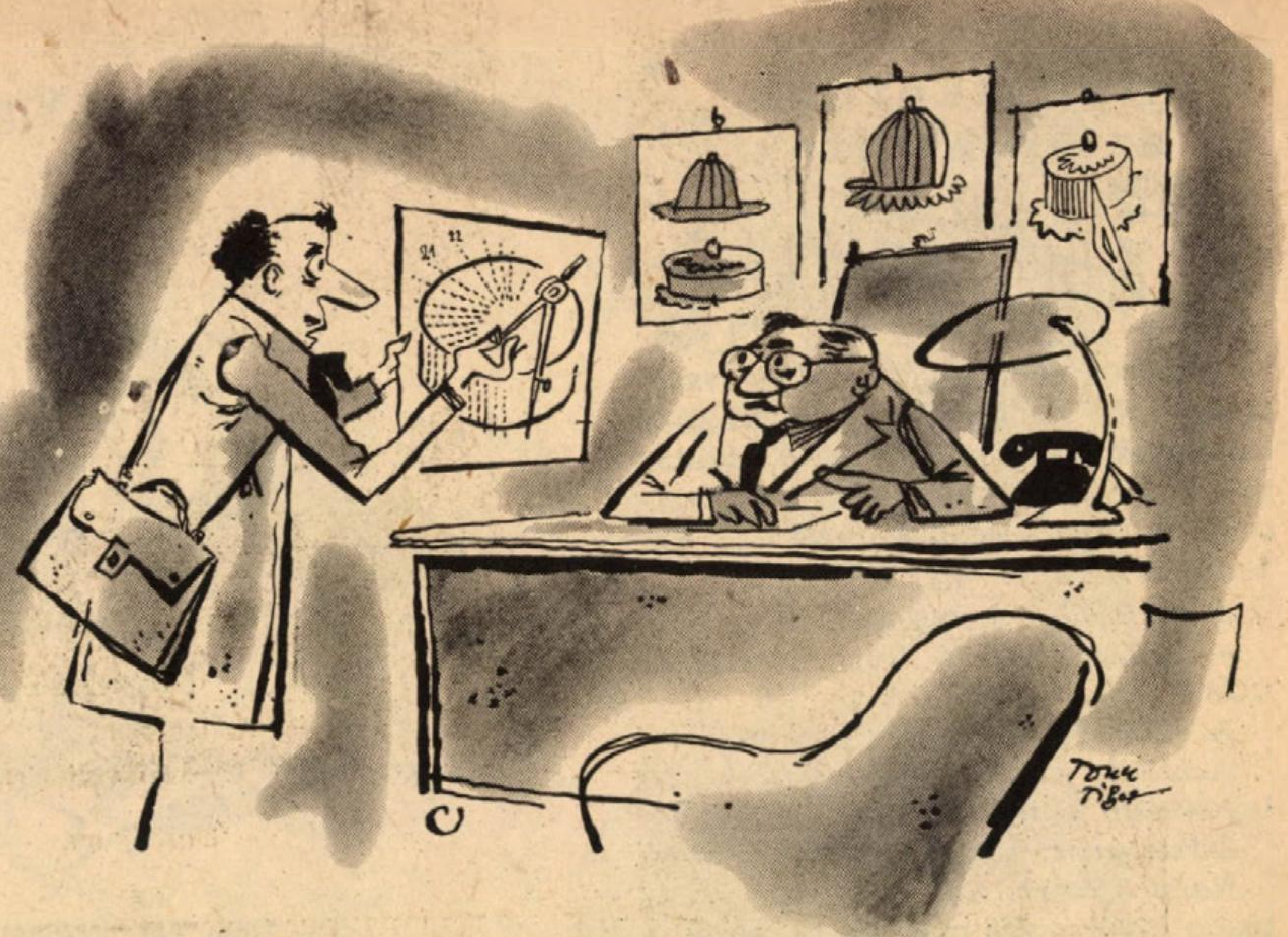

– Kérem, én feltaláltam, hogyan lehet egy kerek tortát 280 szeletre osztani . . .

– Elkésett, barátom! Mi tegnap óta már 380 szeletre osztjuk.

Őszi táborozás

Endrődi István rajza

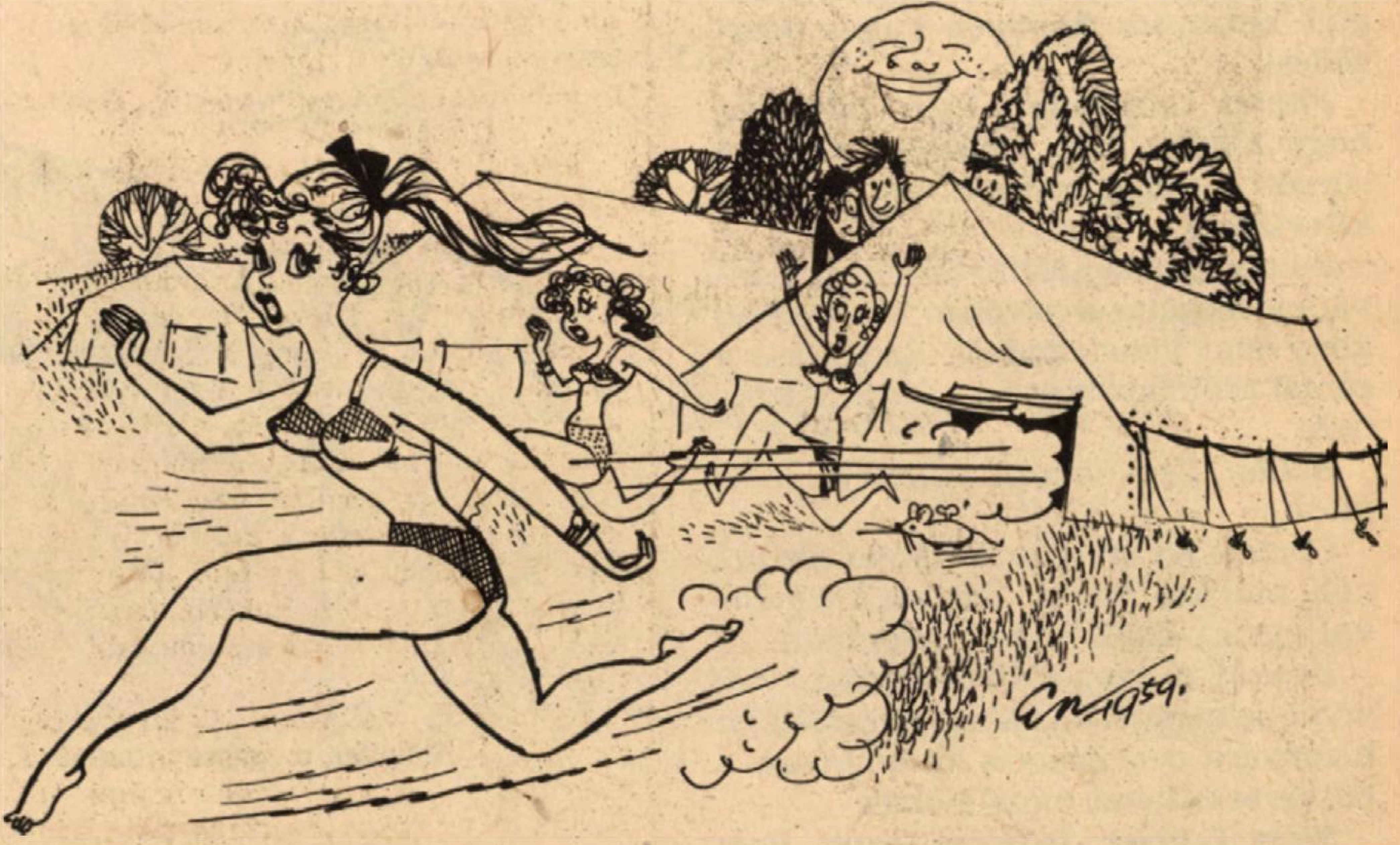

– Na ugye, nem volt hülyeség műegeret betenni a lányok sátrába!

Újítás a könyvesboltban

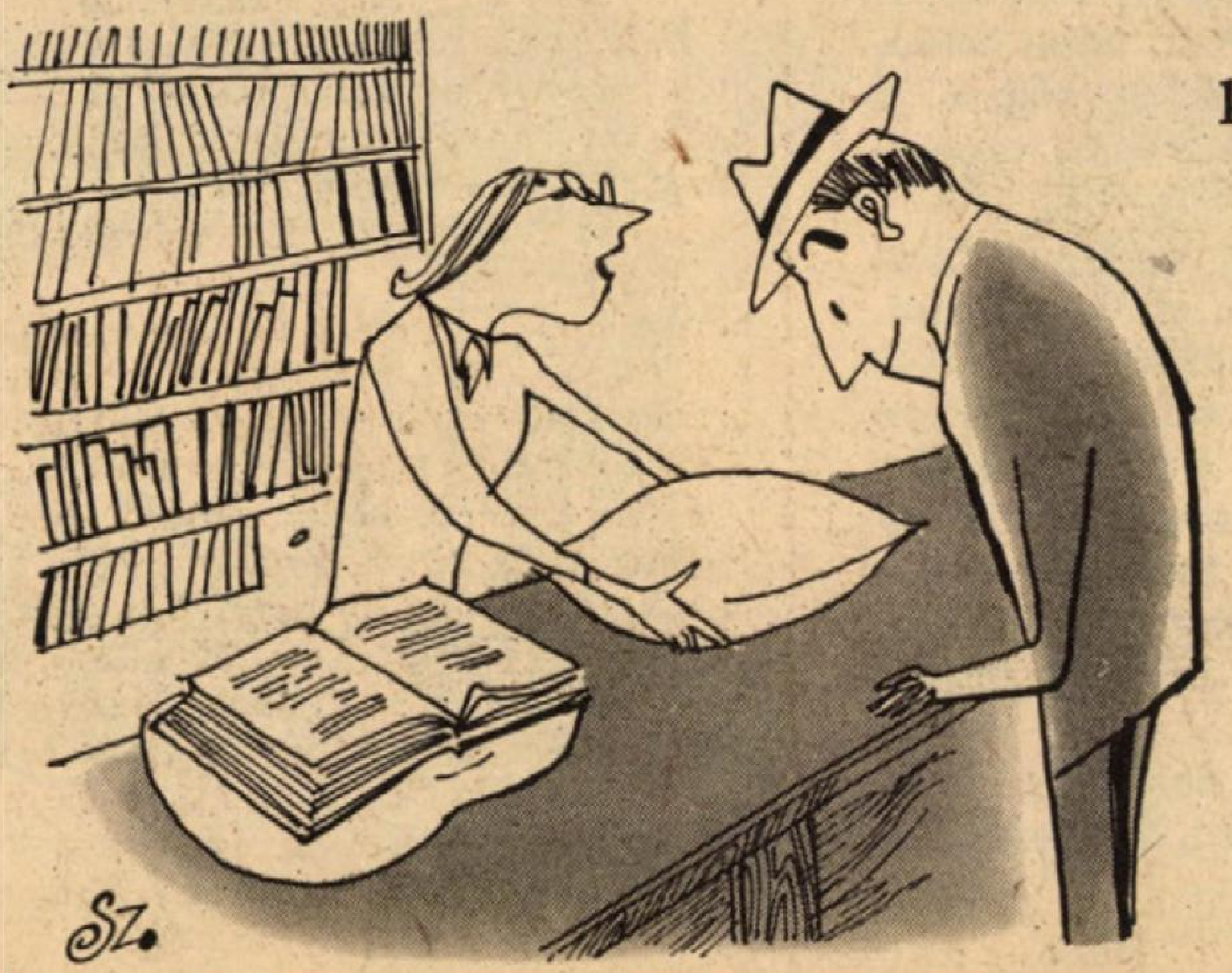

– Ha unni tetszik, fejpárnának is használható . . .

HA MAJD AZ ÁLTALÁNOS LESZERELÉS MEGVALÓSULT...

Nyilatkoznak az érdekeltek

Számítva arra, hogy a teljes leszerelés, a hadseregek feloszlatása munkanélküliséget idéz elő a hivatásos katonák körében, gyors körkérdést intéztünk néhány nevesebb katonához.

A kérdés így hangzott:

— Mihez kezd a teljes leszerelés után?

A válaszok alább következnek.

Achilles: Életbiztosítási vállalatnál igyekszem elhelyezkedni.

Odüsszeusz: Utazási irodát nyitok.

Nagy Sándor: Sajnos, a világhódításon kívül nincs más tanult mesterségem. Talán szenvedélyeimnek sikerül hasznát vennem. Megpróbálok mint borkóstoló bejutni valamelyik borforgalmi vállalathoz.

Hannibal: Idomított elefántjaimmal bizonyára könnyen kapok szerződést.

Fabius Cunctator: Nem kétséges, hogy állásba kell mennem, de nem sürgős a dolog, ráérek, van egy kis kitartásom.

Julius Caesar: Mint történetíró kívánok megélni a jövőben, elsősorban könyveim jövedelméből. Ezenkívül a római rádióhoz hívnak kommentátornak.

Attila: Temetkezési vállalatot alapítok.

Cortez: Az aranyszakmában szeretnék munkát kapni. Esetleg Pizarróval együtt önállósítjuk magunkat.

Drake: A tengeri halászatban van némi gyakorlatom. Vízi jártasságom bizonyára nem hagyja közömbösen a halkereskedelmi vállalatokat.

Nagy Frigyes: Írogatni fogok. Voltaire úr szerint van tehetségem az íráshoz.

Napóleon: A képviselőház jogügyi bizottságának kodifikációs csoportjába próbálok bejutni. Van némi összeköttetésem, amellett a feleségem is számos befolyásos ismerőssel rendelkezik.

Schlieffen: Valamelyik nagyvállalat tervosztályán kívánok elhelyezkedni.

Ezeket a nyilatkozatokat sikerült lapzártáig megszereznem. Cikkem megírása után egy kis egészséges testmozgás céljából kimentem az utcára sétálni. Közben találkoztam de Gaulle elnökkel. Amikor meghallotta, hogy milyen tárgyú cikket írtam, örömmel újságolta:

— Nekem jó orrom volt, még idejében állást változtattam, átmentem a közigazgatásba.

Vigasz

Várnai György rajza

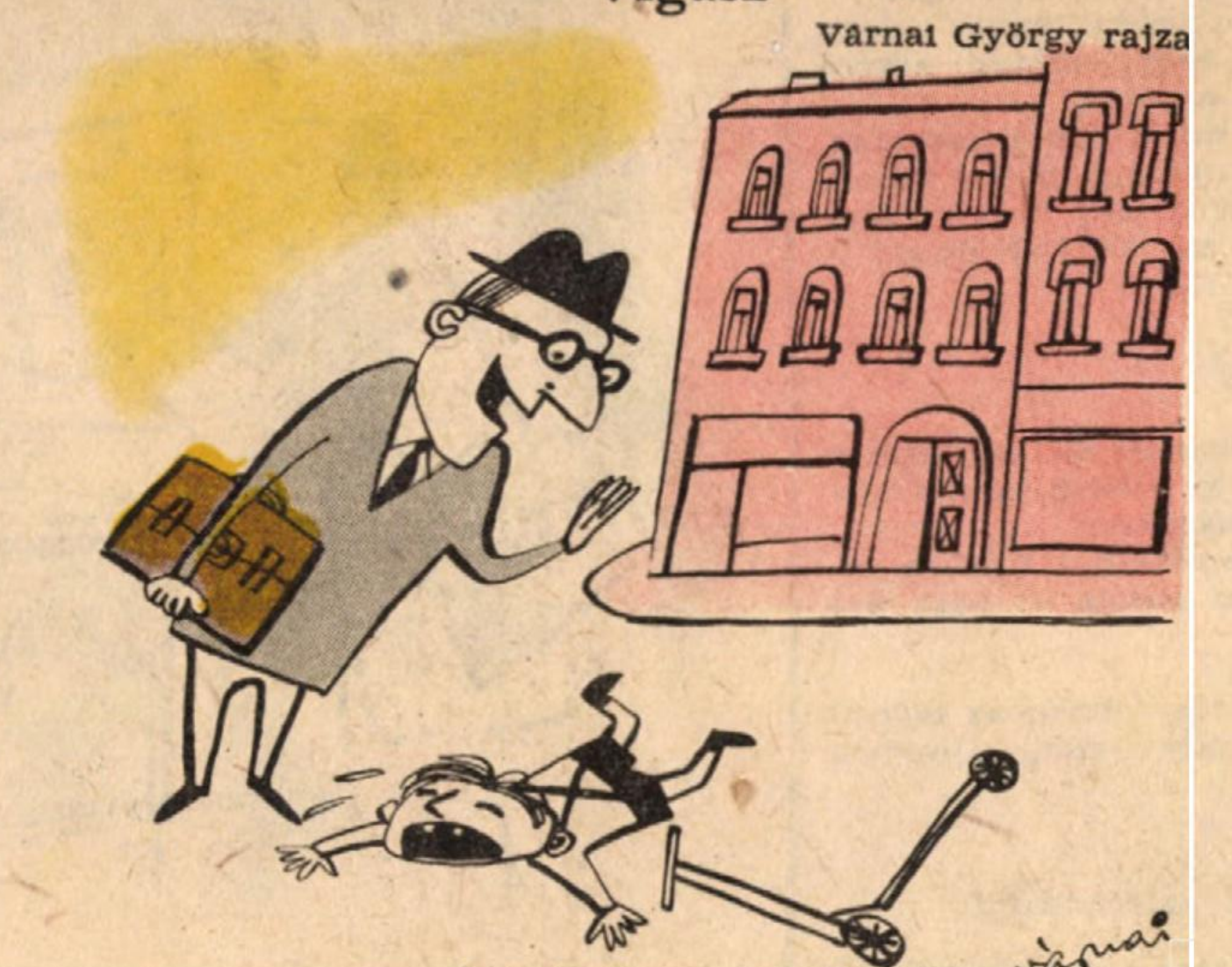

– Nem baj, kisfiam, civil dolog!

Gyengéd unoka

Gerő Sándor rajza

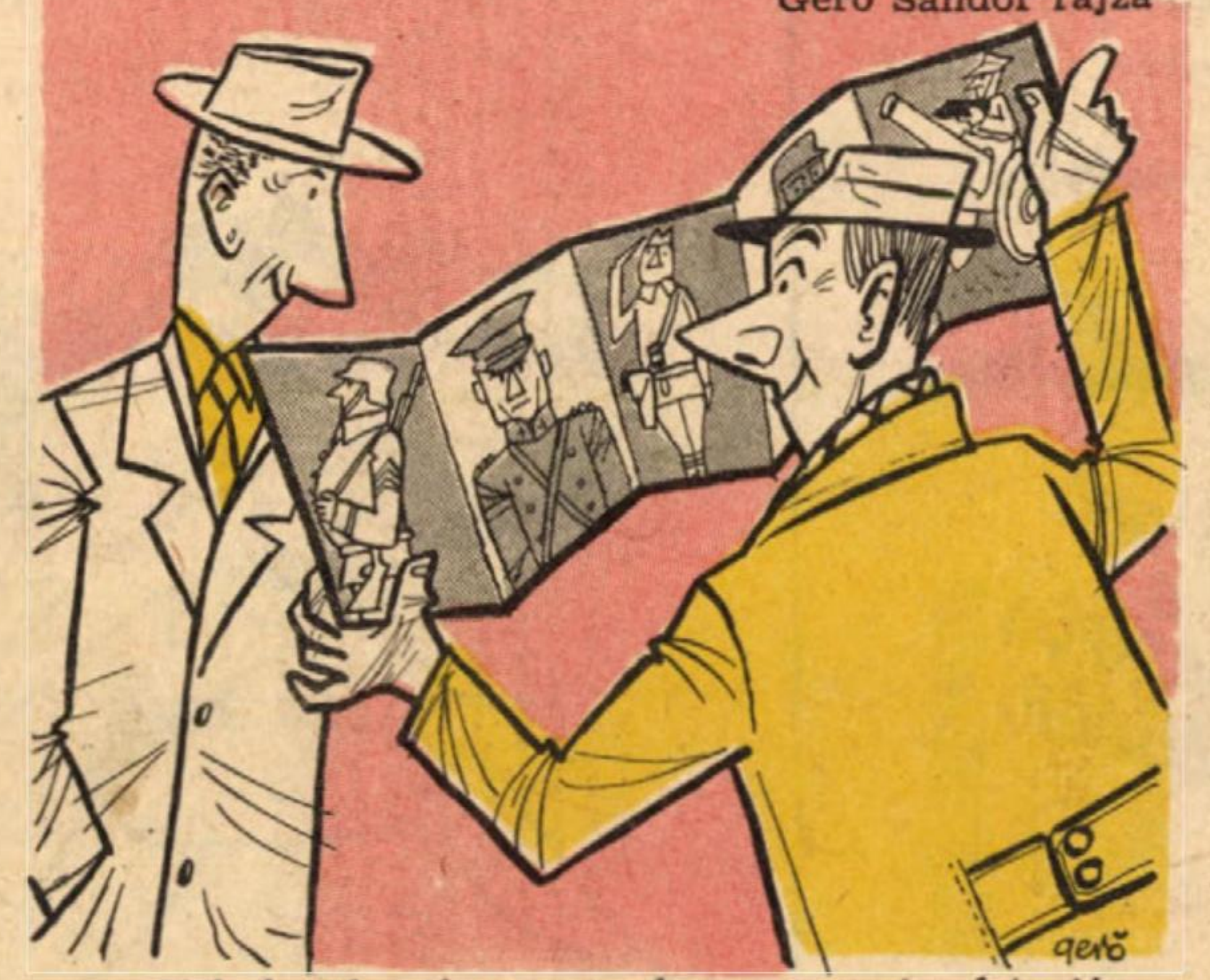

– Véletlenül nálam vannak a nagyapám képei!

Béke

Sándor Károly rajza

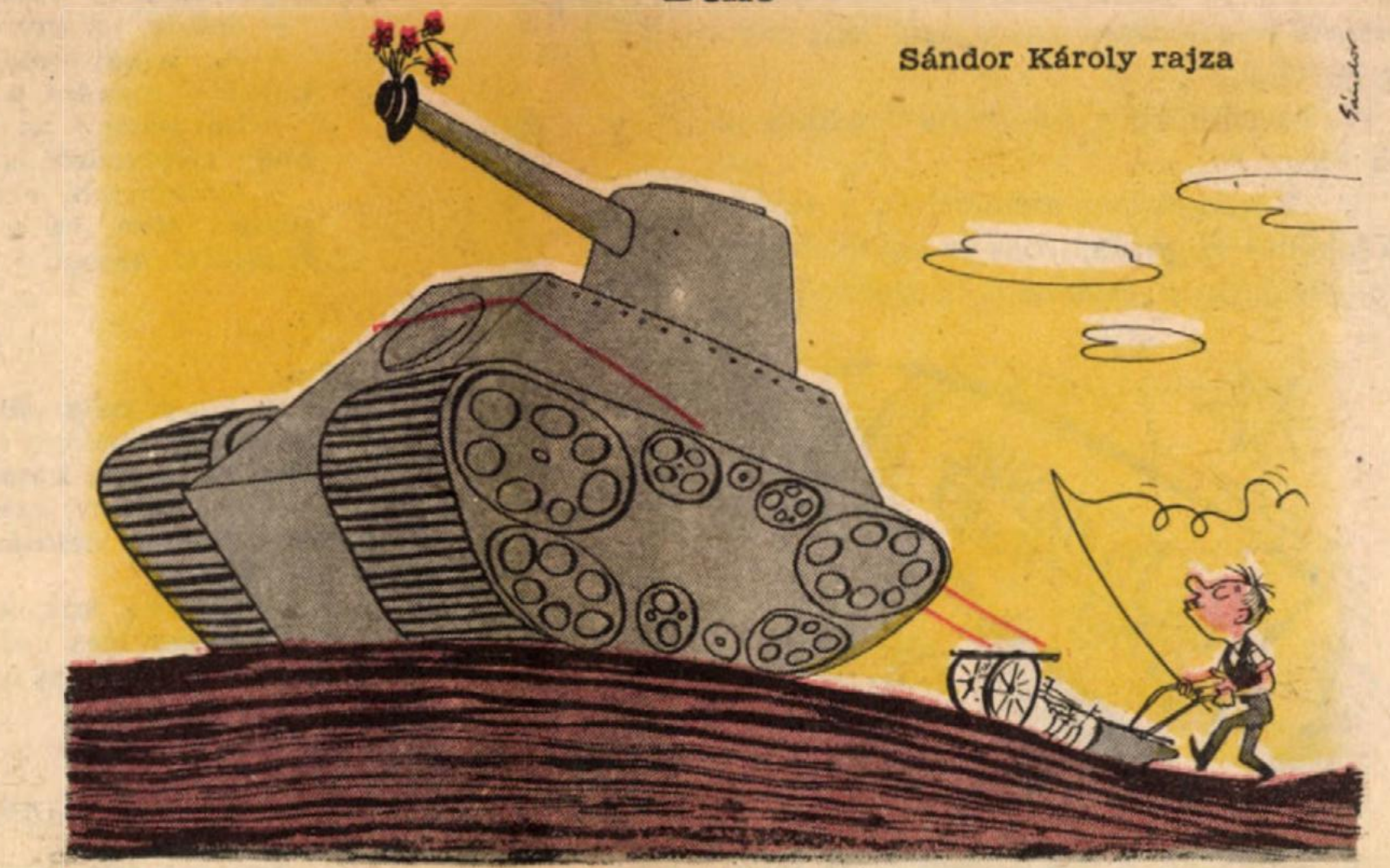

– Gyiii!

Katonai díszfelvonulás

Várnai György rajza

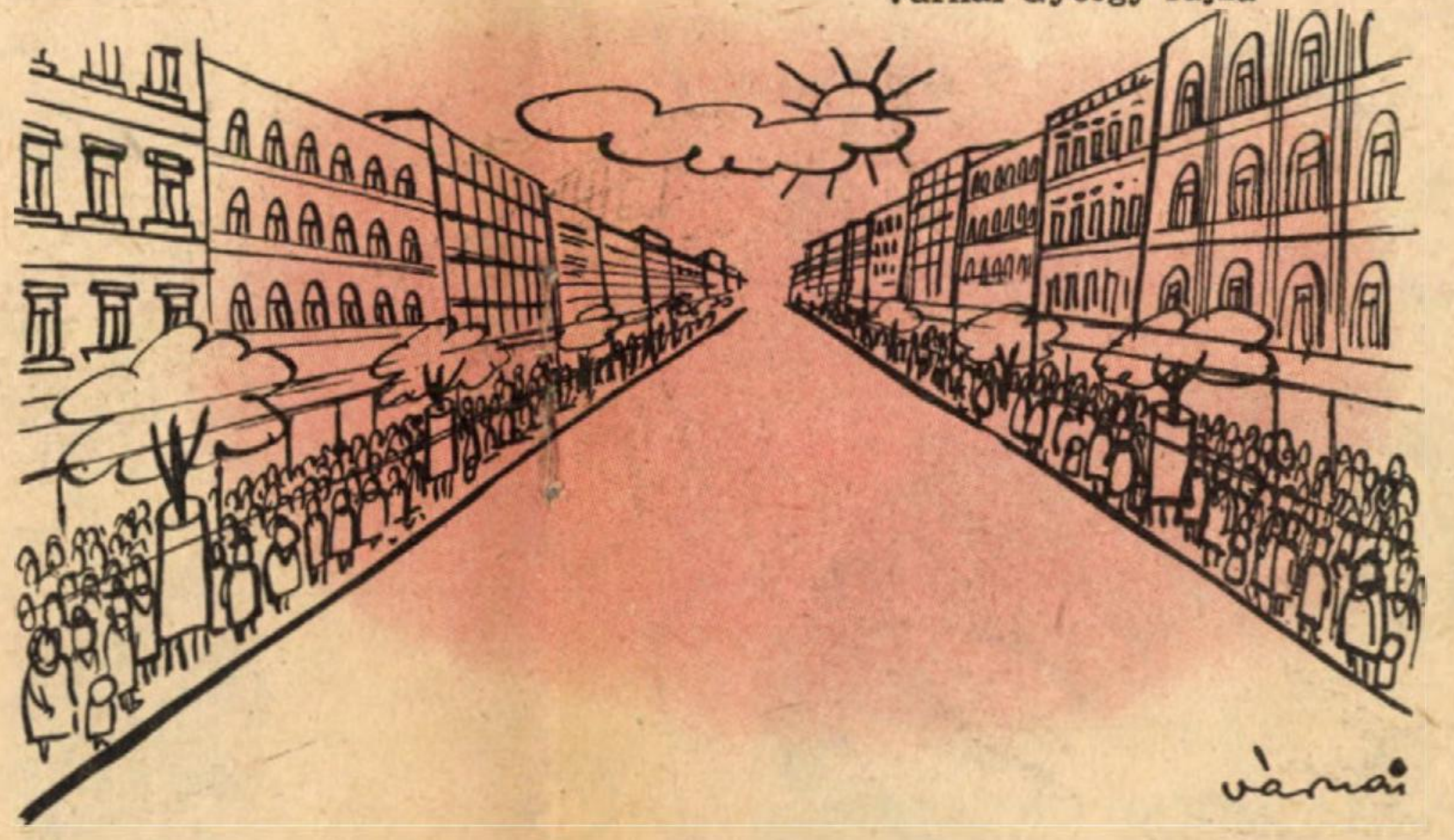

Valahol a világban

Toncz Tibor rajza

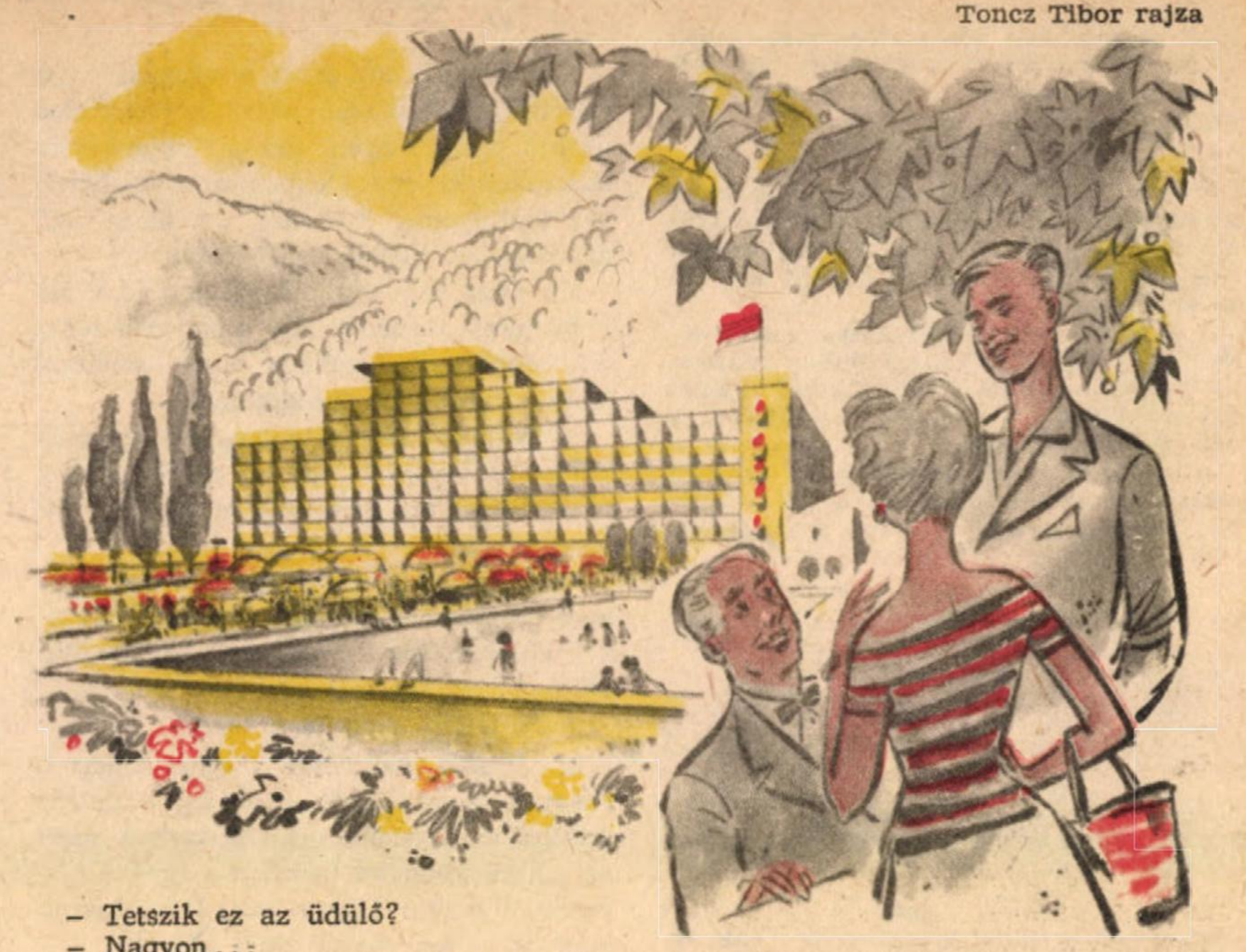

– Tetszik ez az üdülő?
– Nagyon . . :
– Na látják, ez egy egész egyszerű kis pergőtűz árából épült!

Pistike problémája

Sándor Károly rajza

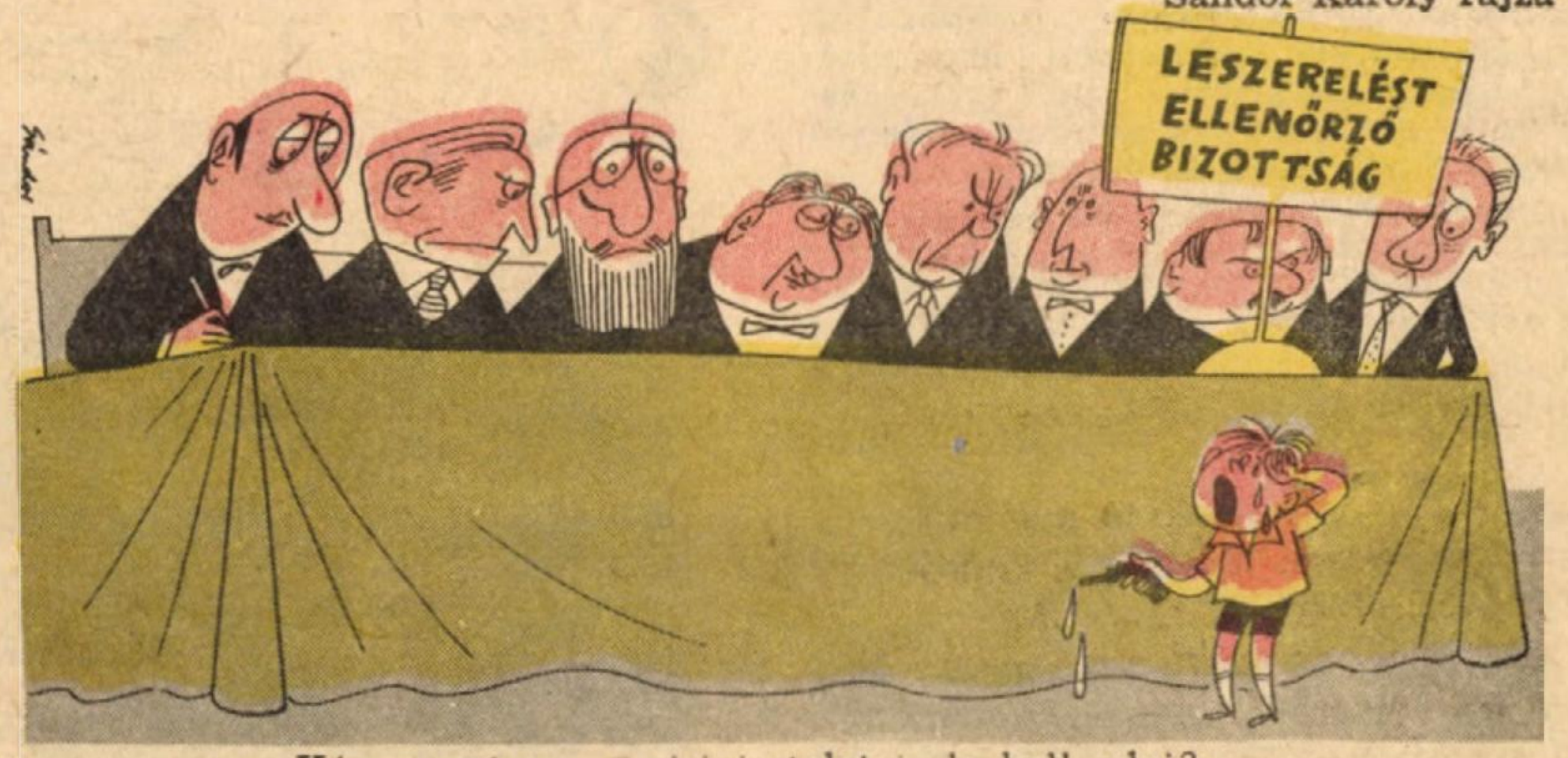

– Kérem szépen, a vizipisztolyt is le kell adni?

Mars nyugalomba vonult...

Sándor Károly rajza

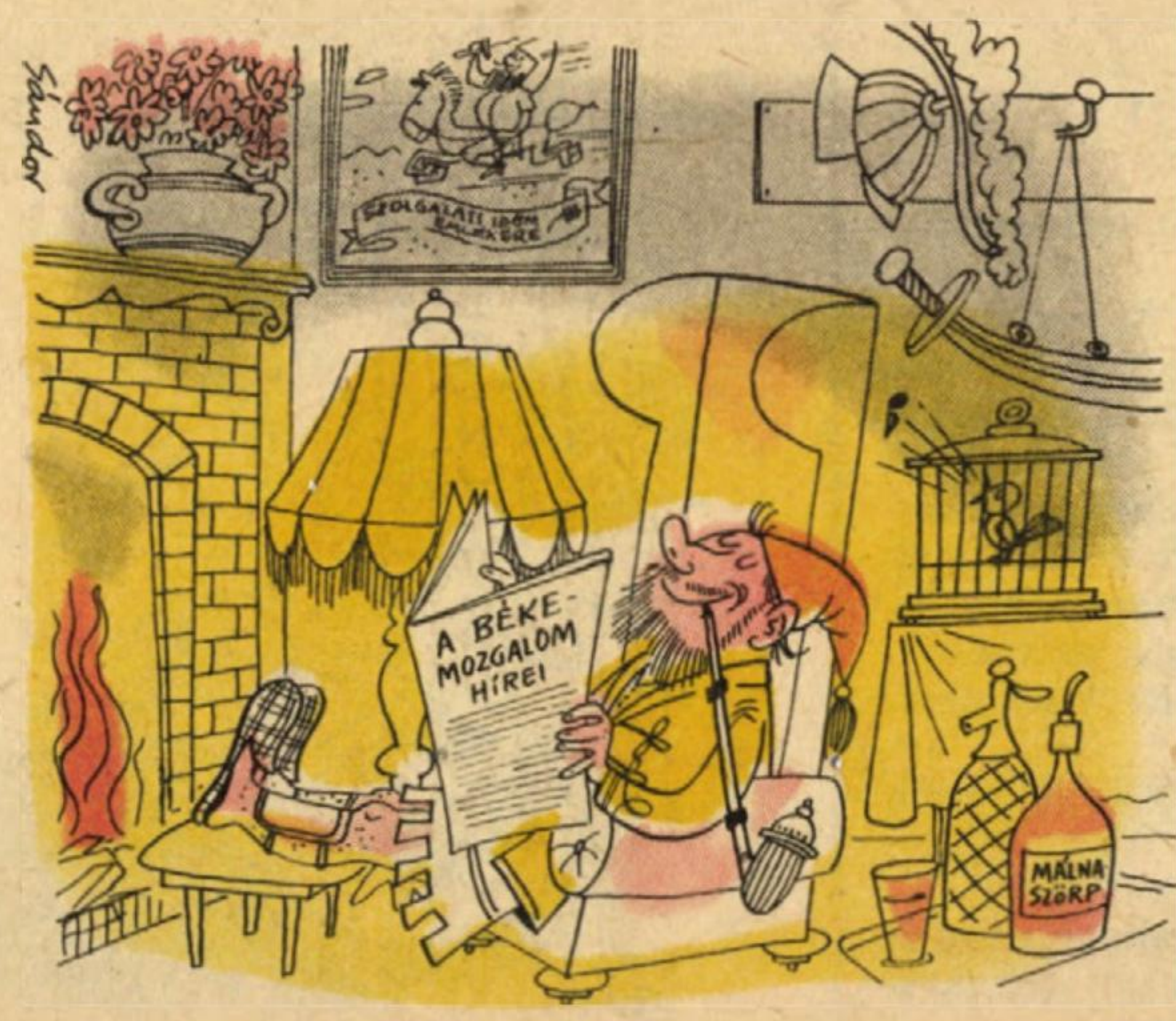

A nagyobb sarzsi

Hegedűs István rajza

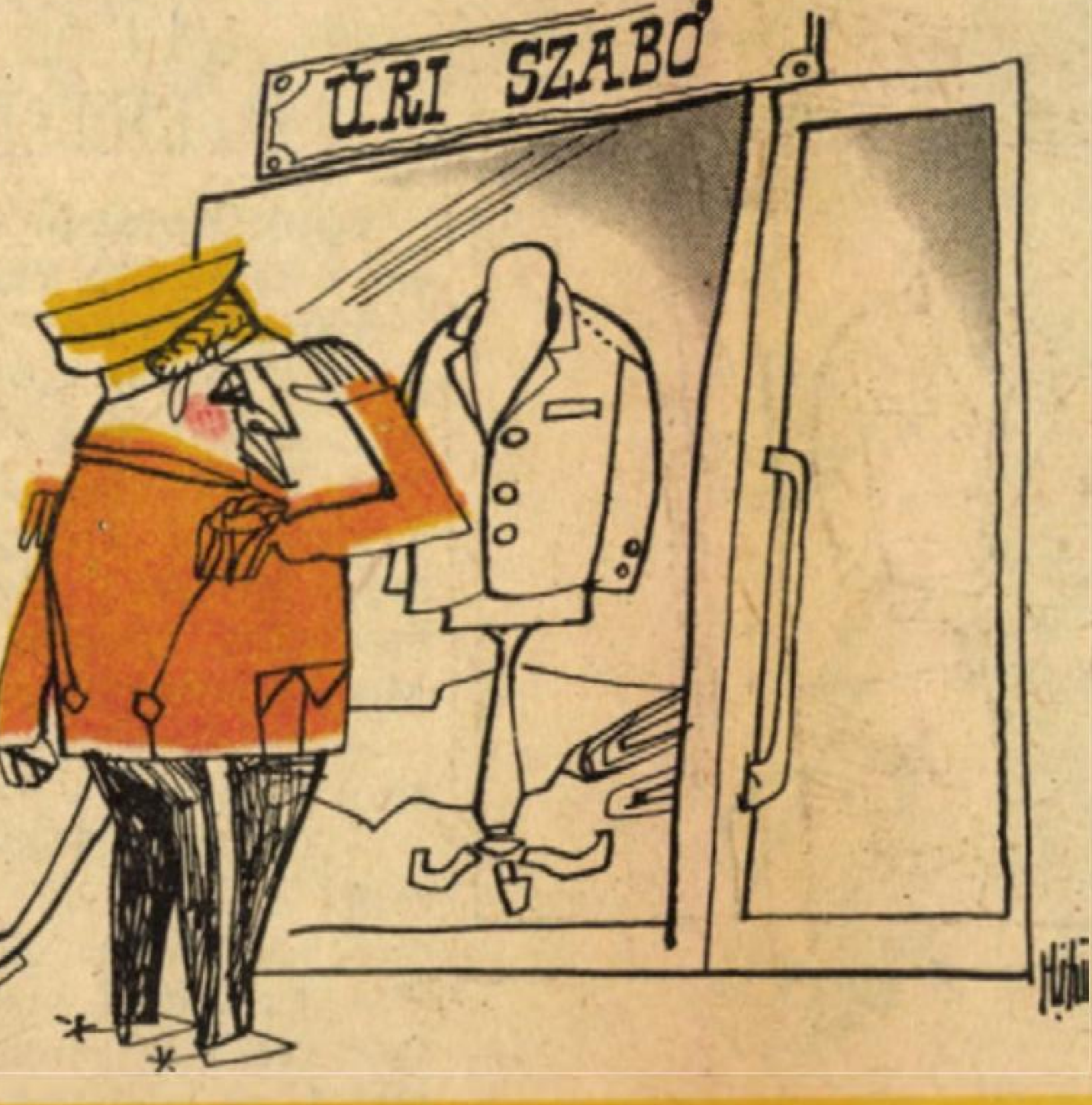

A szakmában maradt

Kaján Tibor rajza

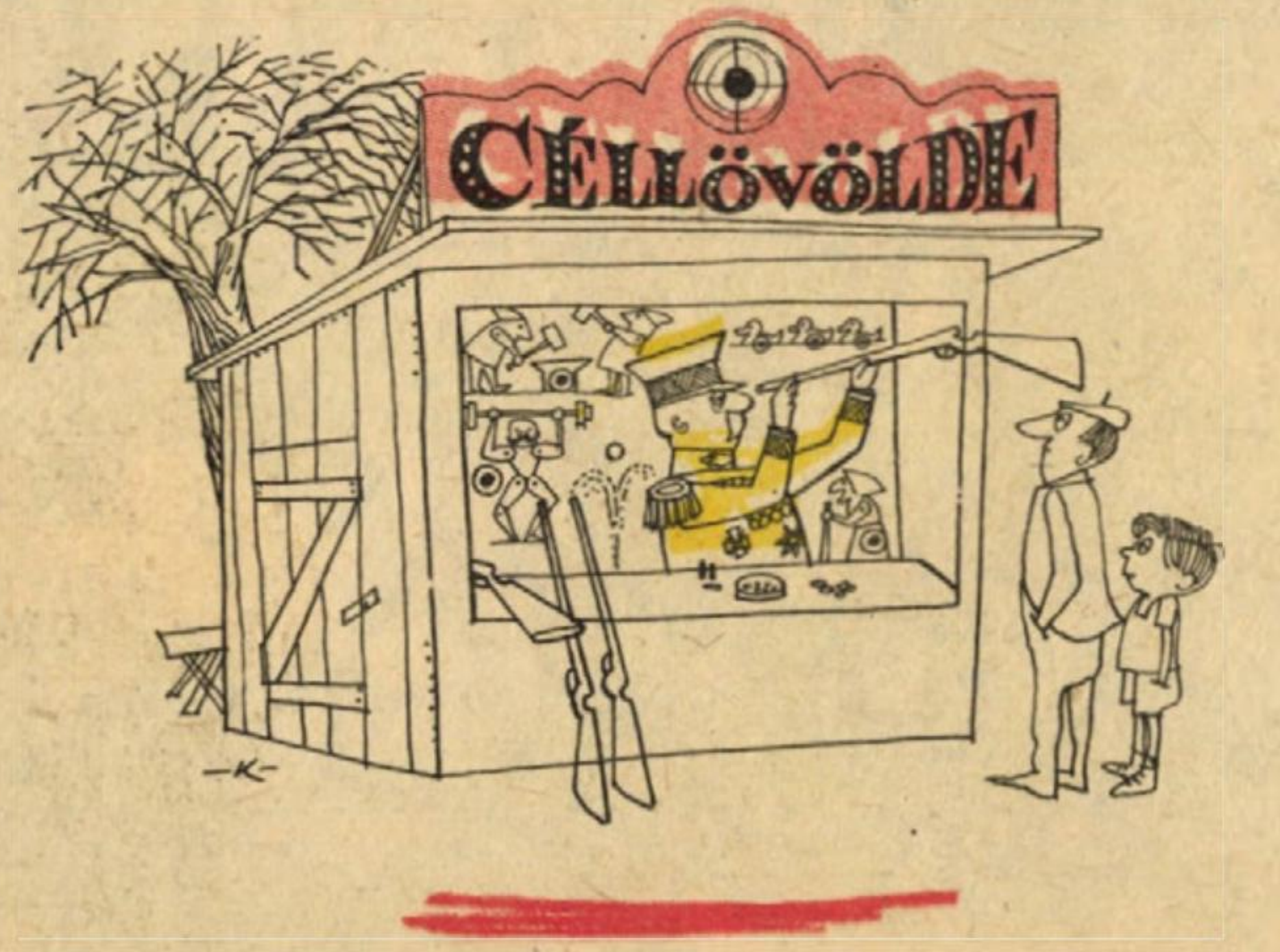

Díszőrség

Gerő Sándor rajza

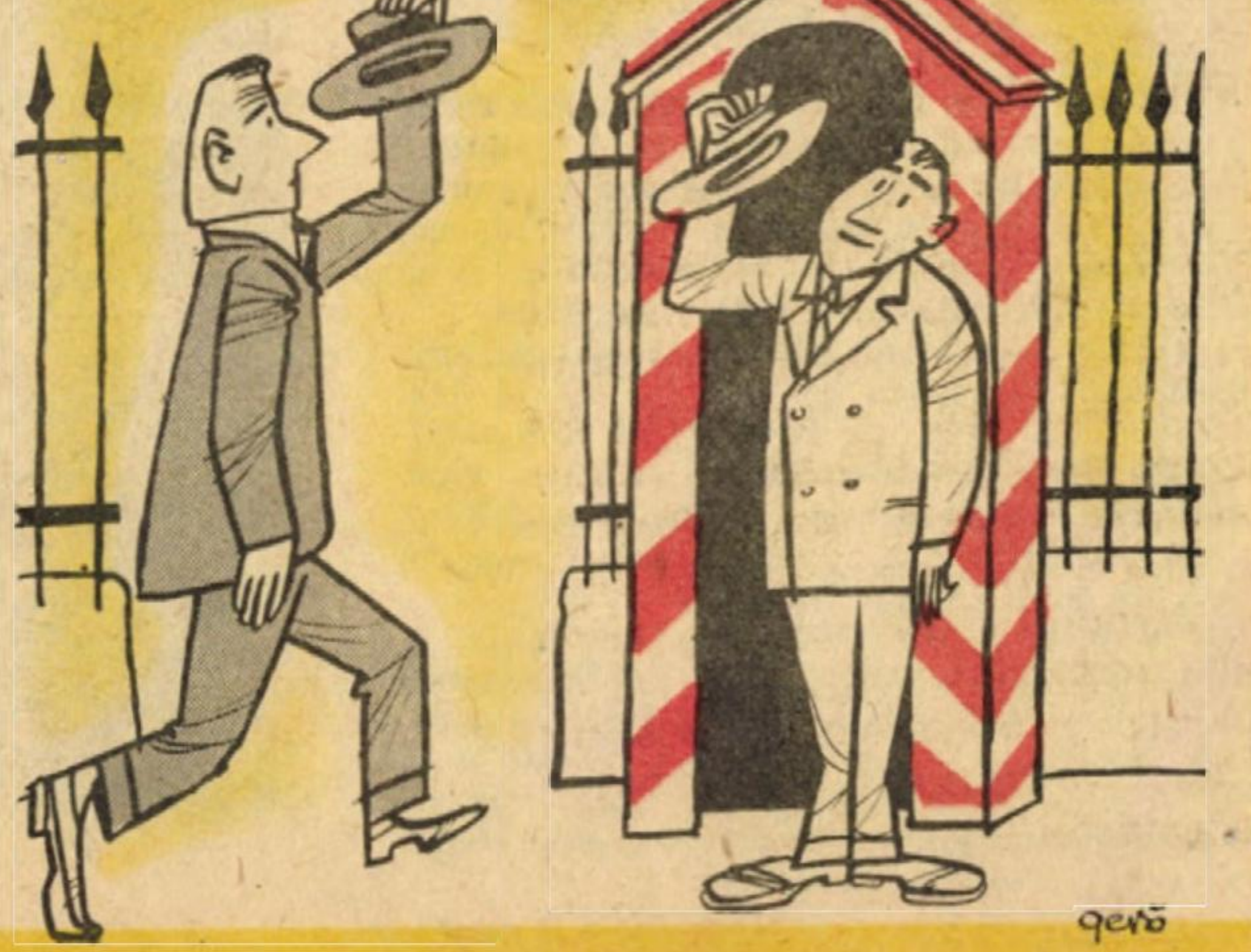

AMIT A HOLDRÓL TUDNI KELL

Az alábbiakban néhány részletet közlök „Lunatológia" című kétkötetes tudományos munkámból, amely a napokban hagyta el a sajtót.

*

A Hold eddig égi test volt, rövidesen azonban földi test lesz, pontosabban külső kerület. Ami a Hold tulajdonjogát illeti, véleményem szerint a Hold azé, aki megműveli.

A Holdnak nincs saját fénye, a Nap fényét veri vissza. Amint azonban működni kezdenek a Földről szállítandó világító berendezések, lesz saját neonfénye, s másféle fényforrásai.

A Holdnak nincs levegője és vize. Ez óriási export-lehetőségeket nyújt a gazdaságilag elmaradt területek fellendítését végző földi vállalatok számára. Csak az előbb említett két hiányosság pótlása sokrétű kereskedelmi kapcsolatokat tesz lehetővé. A levegőexport után vitorlások, repülőgépek, léghajók, szélmalmok, légfúrók, viharkabátok stb. kivitele válik lehetővé, mint ahogyan a tengerexportot hajók, világítótornyok, halak, kikötőberendezések, mentőövek és fürdőruhák exportja követi. Köztisztasági berendezések exportálása is bizonyosan szükségessé válik, mivel a Hold felülete rendkívül poros.

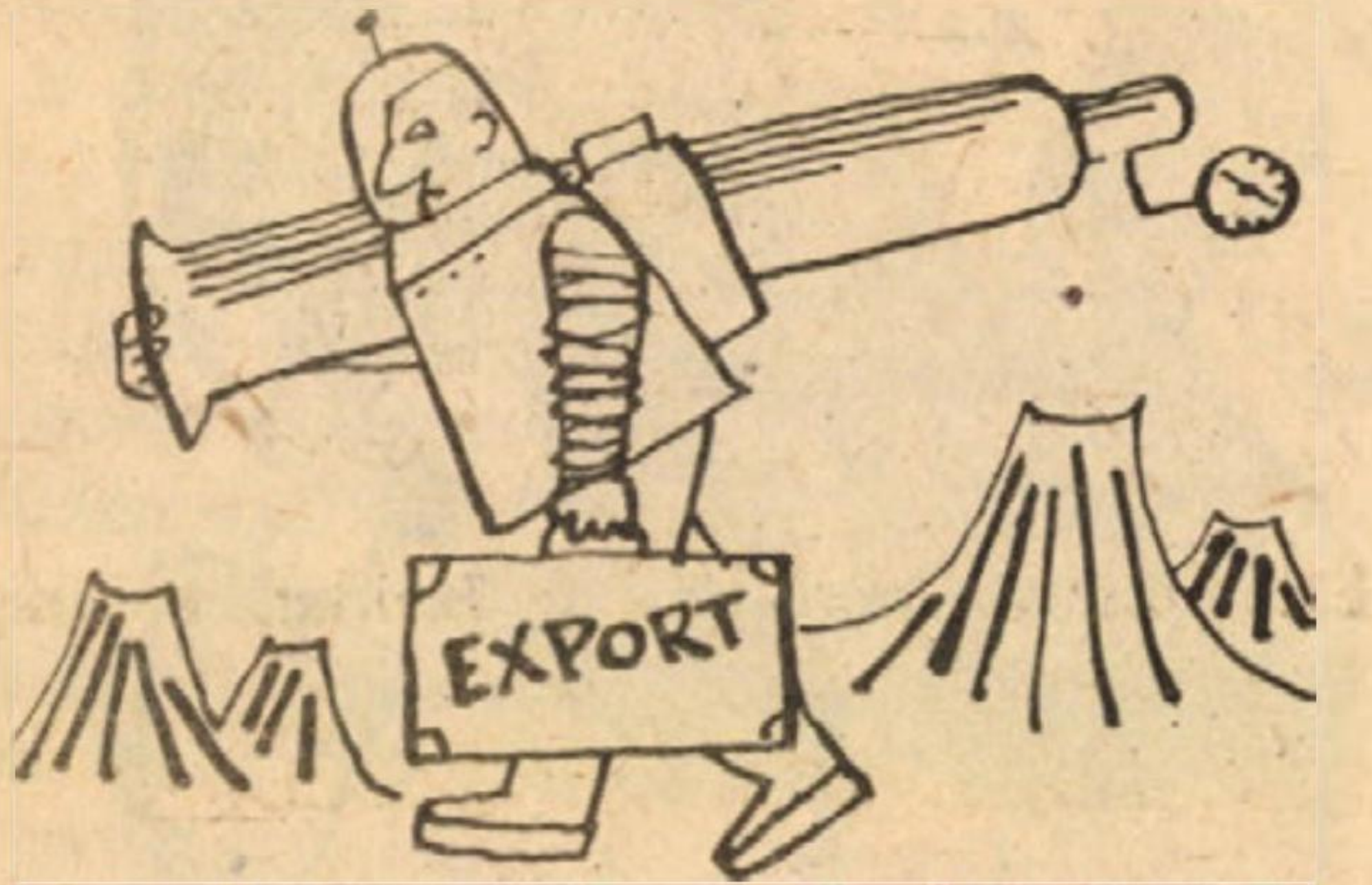

A Hold mozgásáról tudni kell, hogy a Hold egyrészt a saját tengelye körül forog, másrészt a Föld körül forog, továbbá a Földdel együtt a Nap körül forog, a Nappal együtt pedig ... egyelőre ennyi talán elég is lesz.

A Hold kihalt, lakatlan égitest. Ennek az adatnak további sorsa az ENSZ kivándorlási és áttelepítési hivatalától függ. Ezzel egyidőben eldől a tudomány izgató kérdése is: lesz-e élet a Holdon?

A Holdnak csak az egyik oldalát ismerjük, mert mindig ezt fordítja felénk. Meg kell nézni a másik oldalát is, hogy felszámoljuk a jelenlegi egyoldalú, elfogult szemléletet.

A Hold vonzereje egyhatoda a Földének, ami azt jelenti, hogy minden Holdra jutott test a súlyából annyit veszt, amennyi az általa cipelt súly egyhatoda. A jövőben a sportban elért csúcseredmények értékelésénél föltétlenül figyelembe kell venni, hogy melyik égitesten érték el. Aki a Holdon nem tud 40 méternél magasabbra ugrani, az jobban teszi, ha más sportágat választ.

Van-e a Holdnak hatása a Földre? A Hold számos geofizikai hatását megfigyelték. A sugárhatásokon és az árapályjelenségeken kívül a Holdnak az érzelmi életre gyakorolt hatása is számottevő. (Vö. Bölsche: Szerelem az élők világában.)

A Föld és a Hold közötti távolságot egy sterilizált űrrakéta ez idő szerint 34 óra alatt teszi meg, a fénysugár valamivel több, mint egy másodperc alatt, a 6-os villamos menetideje pedig valamivel több, mint 2 év, 3 hónap, 3 hét, 4 nap, 17 óra, 18 perc és 6 másodperc.

Feltették a kérdést: hogyan lehet a Holdról visszajönni? A kérdésfeltétel helytelen. Aki vissza akar jönni, az jobban teszi, ha el sem megy. Érdemes-e ilyen hosszú és kockázatos útra vállalkozni, ha az ember végül oda akar visszajutni, ahonnan elindult?

Feleki László

ŰRHAJÓSOK FIGYELEM

Sok olyan ember él a világon, aki örömmel vállalkozna arra, hogy az első űrhajó utasa legyen. Ezt a konjunktúrát használta ki egy élelmes nyugati fickó, aki tanfolyamot hirdetett, „Amit a jövő űrhajósának tudnia kell" címmel.

Az ötlet ragyogó, kár, hogy nem nekem jutott eszembe. Így mást nem tehetek, mint hogy néhány bölcs tanácsot adok e tanfolyam hallgatóinak.

1. Miután a rakéta nagyon gyorsan halad, az ablakot csak az egyik oldalon szabad kinyitni, nehogy a bentülők huzatot kapjanak.

2. A föld légterét elhagyva, az ablakok becsukandók, mert a levegő a nyitott ablakon kiesik és lehetetlen megkeresni.

3. Kihajolni nem tanácsos.

4. A föld mágneses teréből kilépve, fellép a súlytalanság állapota, amikoris ugrálni vagy ficánkolni nem szabad, mert az ember könnyen beütheti a fejét a plafonba. Ilyenkor bármit meg lehet ígérni, mert itt a szavaknak sincs súlyuk.

5. A Holdhoz közeledve át kell költözni a plafonra, ugyanis ez lesz a padló. Ezért az amatőr űrrakéta szerkesztők a mennyezetre is rakjanak parkettát.

6. A világűrben békésen száguldó meteorrajjal találkozva, felesleges az aggodalom. E rajok nem bántanak senkit, persze feleslegesen azért nem kell ingerelni őket.

7. Menetközben fel- vagy leszállni itt is tilos.

8. A világűrben szemetelni, a tejútra köpködni szigorúan tilos és egytől három fényévig tartó elzárással büntethető.

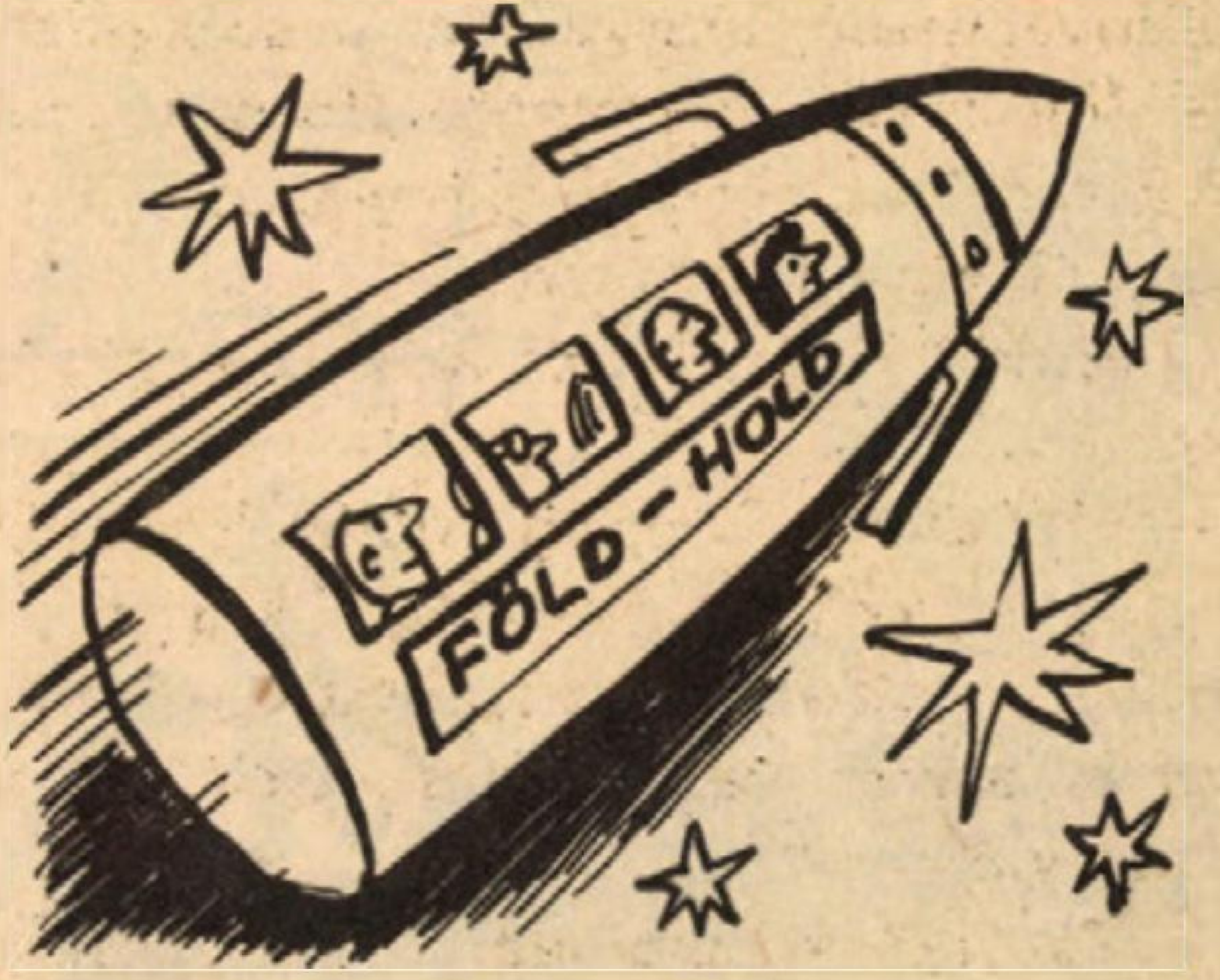

9. És végül a legfontosabb: A tanfolyam hallgatói indulás előtt feltétlenül tanuljanak meg oroszul, mert nagyon rossz, ha az ember megérkezik egy vadidegen égitestre, ahol se kutyája, se macskája és nem tudja magát megértetni.

Ősz Ferenc

Az űrben

Kaján Tibor rajza

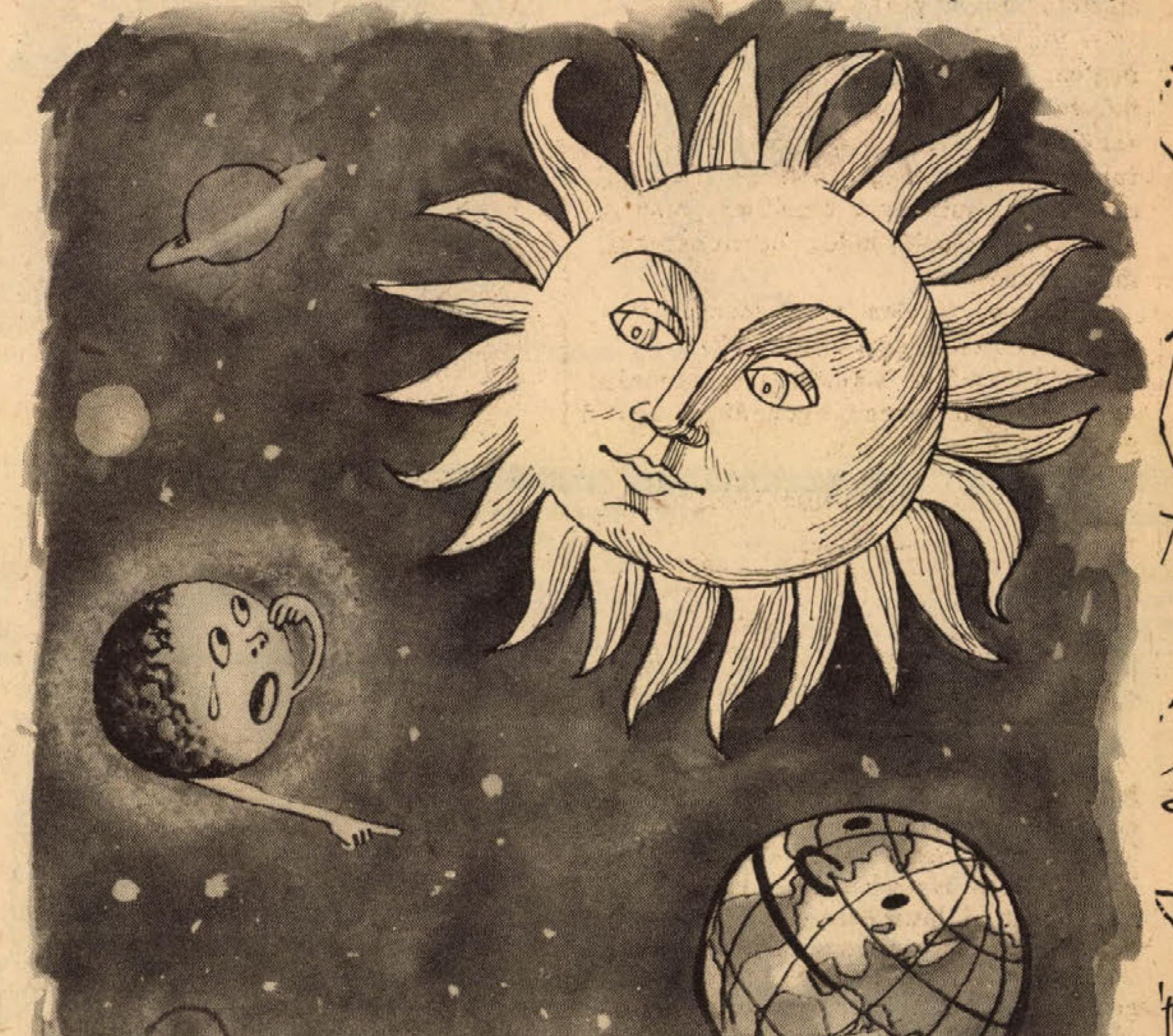

– Dobál!

Este féltízkor betértem a „Vidám marhafelsálhoz" címzett étterembe.

– Étlapot kérnék – szóltam a ballonkabátos pincérnek. Fejébe nyomta barna nyúlszőrkalapját és udvariasan meghajolt:

– Az étlapot már iktattuk és elfektettük az irattárba.

Kényelmesen hátradőltem a székemen:

– Vacsorázni szeretnék. Hozzon valami harapnivalót a hidegkonyhából.

Sajnálkozva legyintett:

– A hidegkonyhánk már átlangyosodott.

– Hát akkor hozzon valami főtt ételt.

– A melegkonyhánk már kihűlt, – közölte bocsánatkérő mosollyal. – Egyébként is záróra van. Szíveskedjék fizetni és távozni.

– Záróra? – ámultam, – hiszen hivatalosan tízig vannak nyitva és ahhoz még legalább húsz perc hiányzik!

– Elnézést kérek – mentegetődzött a pincér, – ilyenkor már leállítjuk a gázt, a gőzt és kikapcsoltuk a szakácsnőt is. Legyen szerencsénk holnap délelőtt! – szólt és ezzel faképnél hagyott.

Lassan oltogatni kezdték a lámpákat, aztán jött a takarítónő a porronggyal. Letörölgetett egy házaspárt, aztán összeseperte a még jelenlevő vendégeket. Engem is éppen el akart mosogatni, mikor egy merész ugrással kimenekültem a vészkijáraton. Átmentem a tíz órakor startoló „Éjjeli pörköltözőbe".

– Vacsorát kérek, enni akarok! – lihegtem, mint egy szabadnapos koplalóművész. A pincér abroszokat bontogatott, feltöltötte a sótartókat és örökzöldet rakosgatott a virágvázába. – Vacsorát akarok – suttogtam eszelősen magam elé. A felszolgáló hideg udvariassággal mosolygott:

– Legyen türelemmel a kedves vendég, hiszen csak most nyitottunk!

Két hét múlva sikerült megvacsoráznom, mert hálistennek, nyomták az ügyemet a Minisztériumban.

Galambos Szilveszter

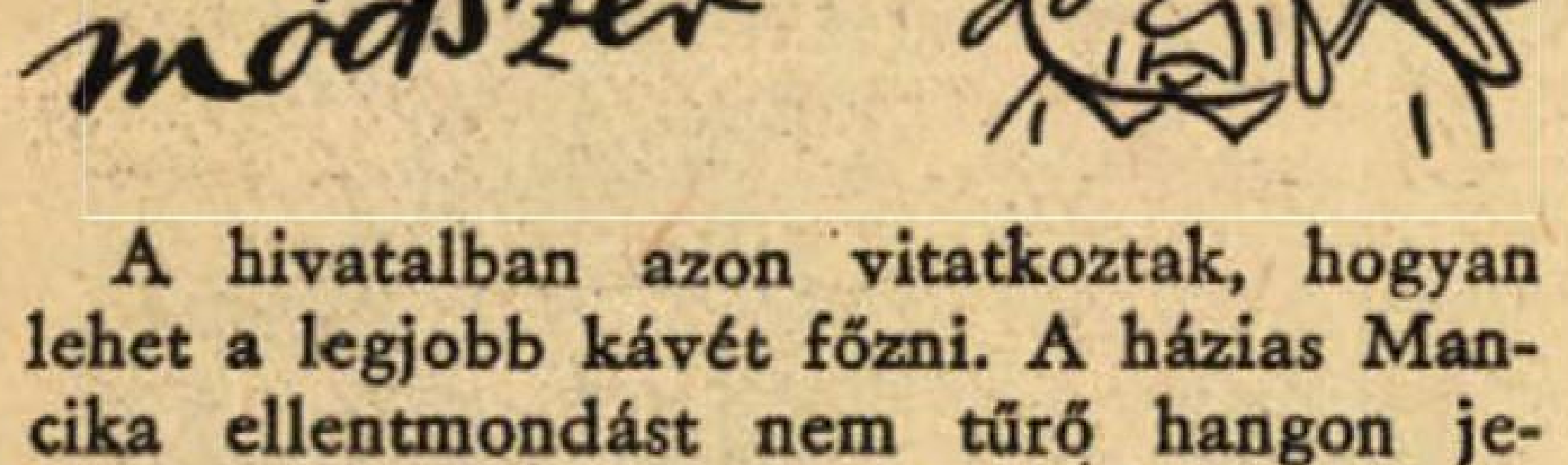

A hivatalban azon vitatkoztak, hogyan lehet a legjobb kávét főzni. A házias Mancika ellentmondást nem tűrő hangon jelentette ki: 35 szem babkávéból készül az ideális dupla. Nyomban le is küldték Varustyáknét, a hivatalsegédet, hozzon két deka kávét. A jó asszony csakhamar visszatért a celofánzacskóval és Mancika, buzgón számolta ki a kísérleti hetven szemet. Még be sem fejezte a műveletet, Varustyák néni éktelen szipogásba kezdett. Riadtan néztek rá, mire elsírta:

– Igazán nem érdemlem meg ezt a bizalmatlanságot! Nálam még sohasem hiányzott semmi, most is érintetlen volt a zacskó.

Felháborító

Várnai György rajza

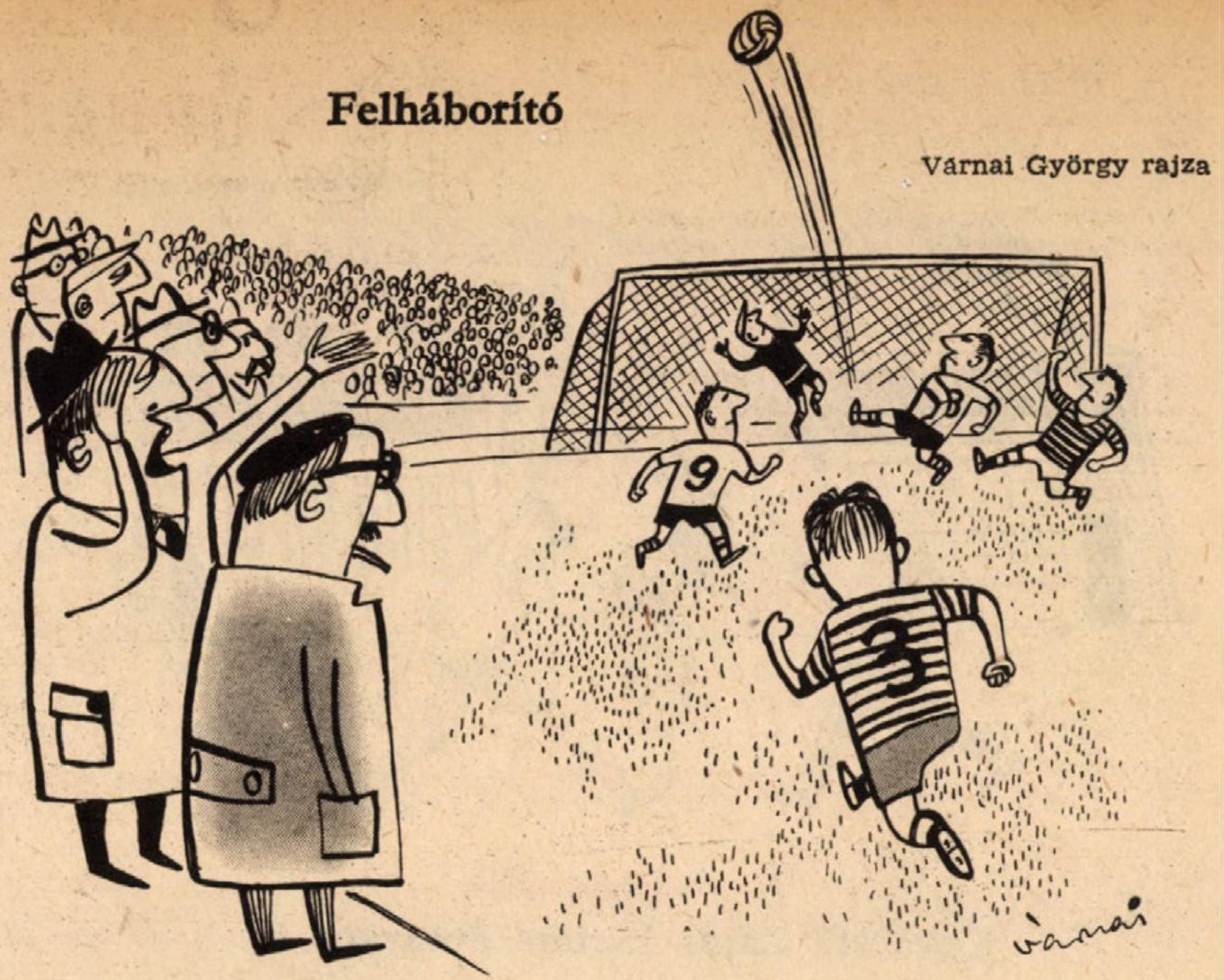

– Hallatlan! Háromszáznyolcvanezer kilométerről eltalálják a Holdat, ez meg két lépésről a kapu fölé lő!

Hátha...

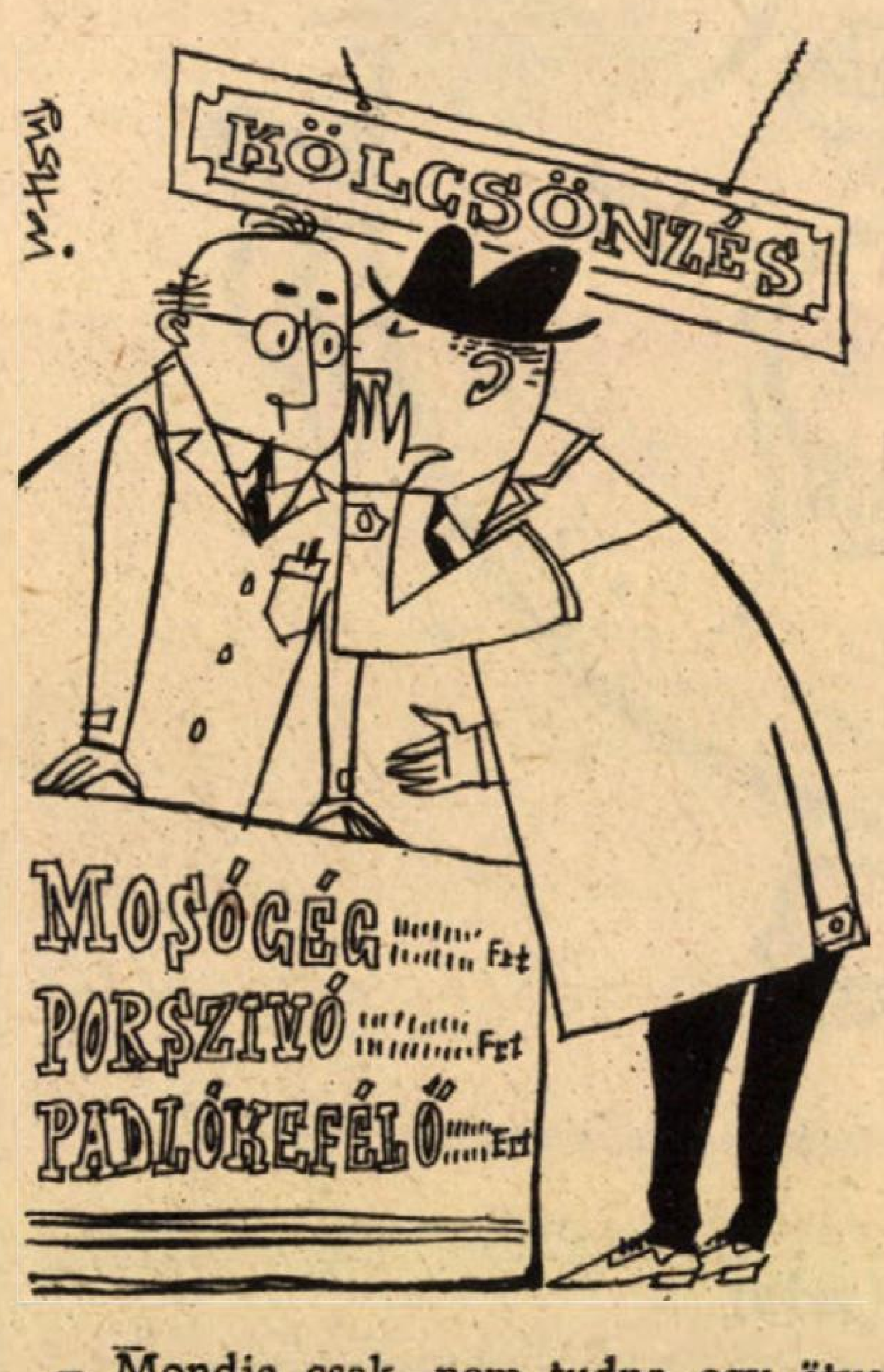

– Mondja csak, nem tudna egy ötvenest kölcsönözni elsejéig?

MINDENFÉLE

Kis képesség — nagyképűség.

*

Mit ér az ember? Erre a kérdésre csak a rabszolgakorban tudtak pontosan felelni.

*

Ha az ember figyeli önmagát, már tisztességesebb. Másként viselkedik az ember, ha tudja, hogy figyelik.

*

Vihar idején megtudjuk, hogy mit csinál a szél, amikor fúj.

*

A kedvezőtlen diagnózis egyike a legsúlyosabb betegségeknek.

*

Aki erkölcsös akar lenni, elárulja, hogy nem az.

*

A belgyógyász élete szakadatlan rejtvényfejtés.

f.

Előrelátó terítés a borkóstolóban

Schwott Lajos rajza

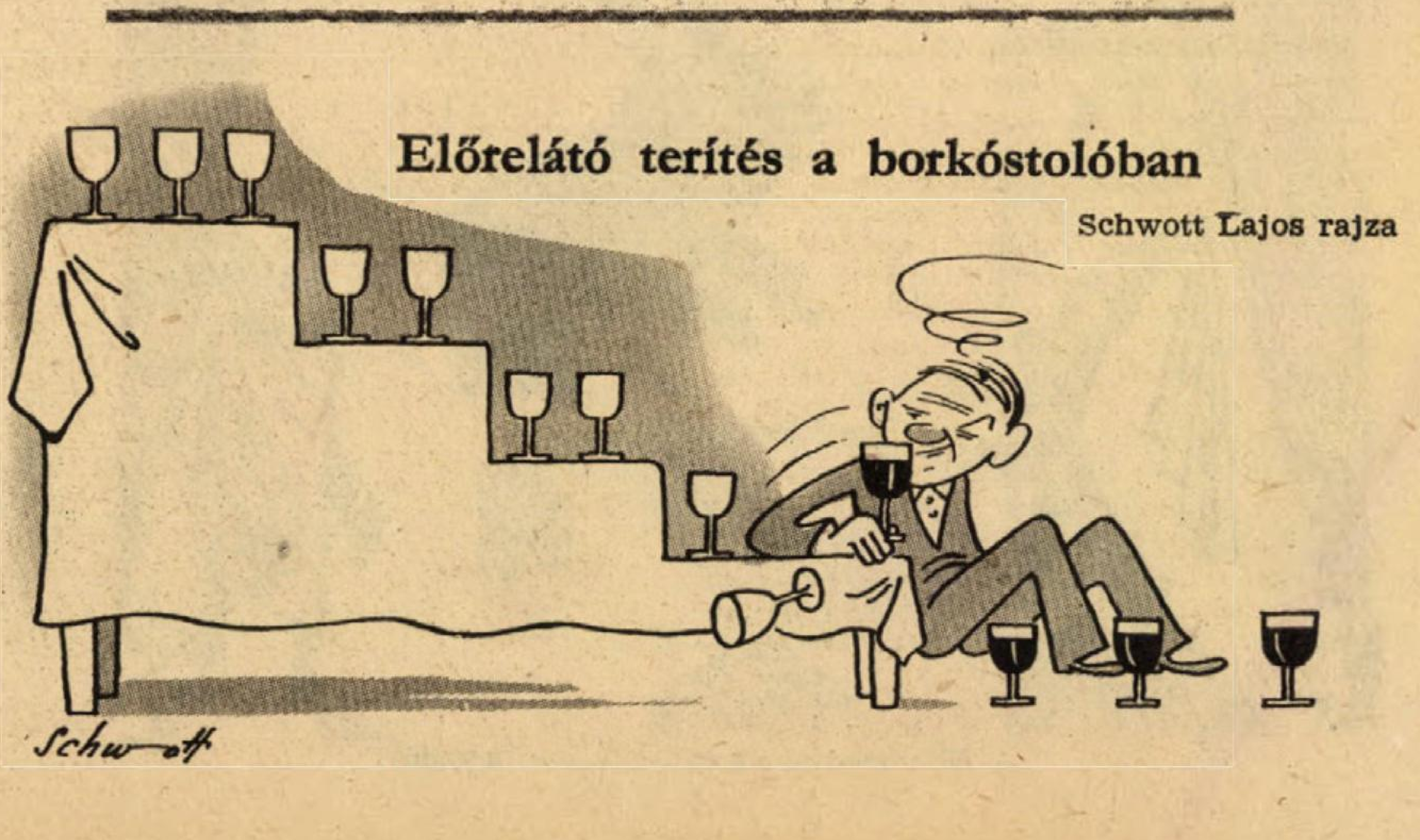

Az árucsereforgalom nem kívánt fejlődése

Mészáros András rajza

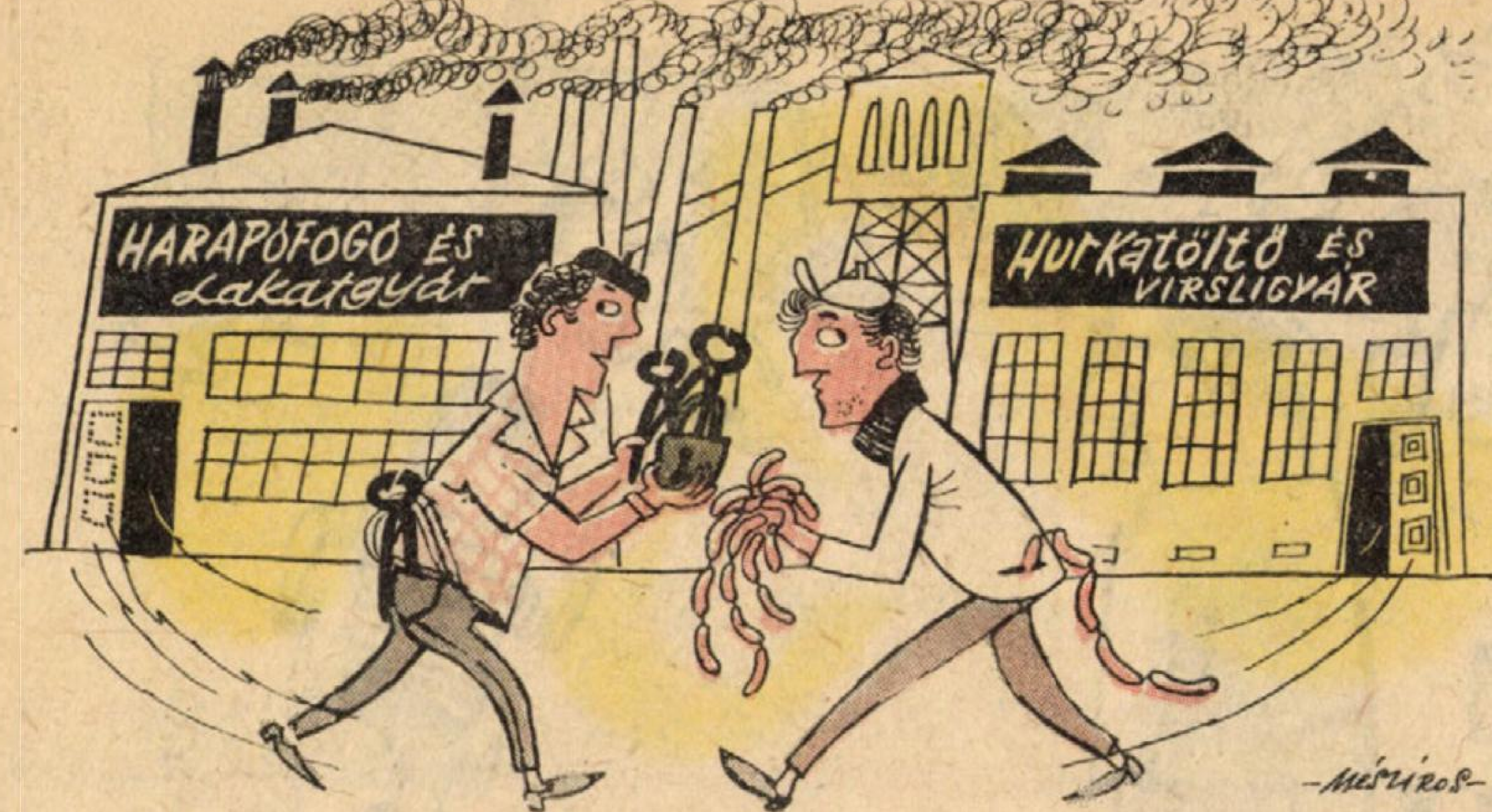
HARAPÓFOGÓ ÉS
Lakatgyár
Hurkatöltő ÉS
VIRSLIGYÁR
MÉSZÁROS

Kovácsfi Lajos kartárs ábrázata…

Sándor Károly rajza

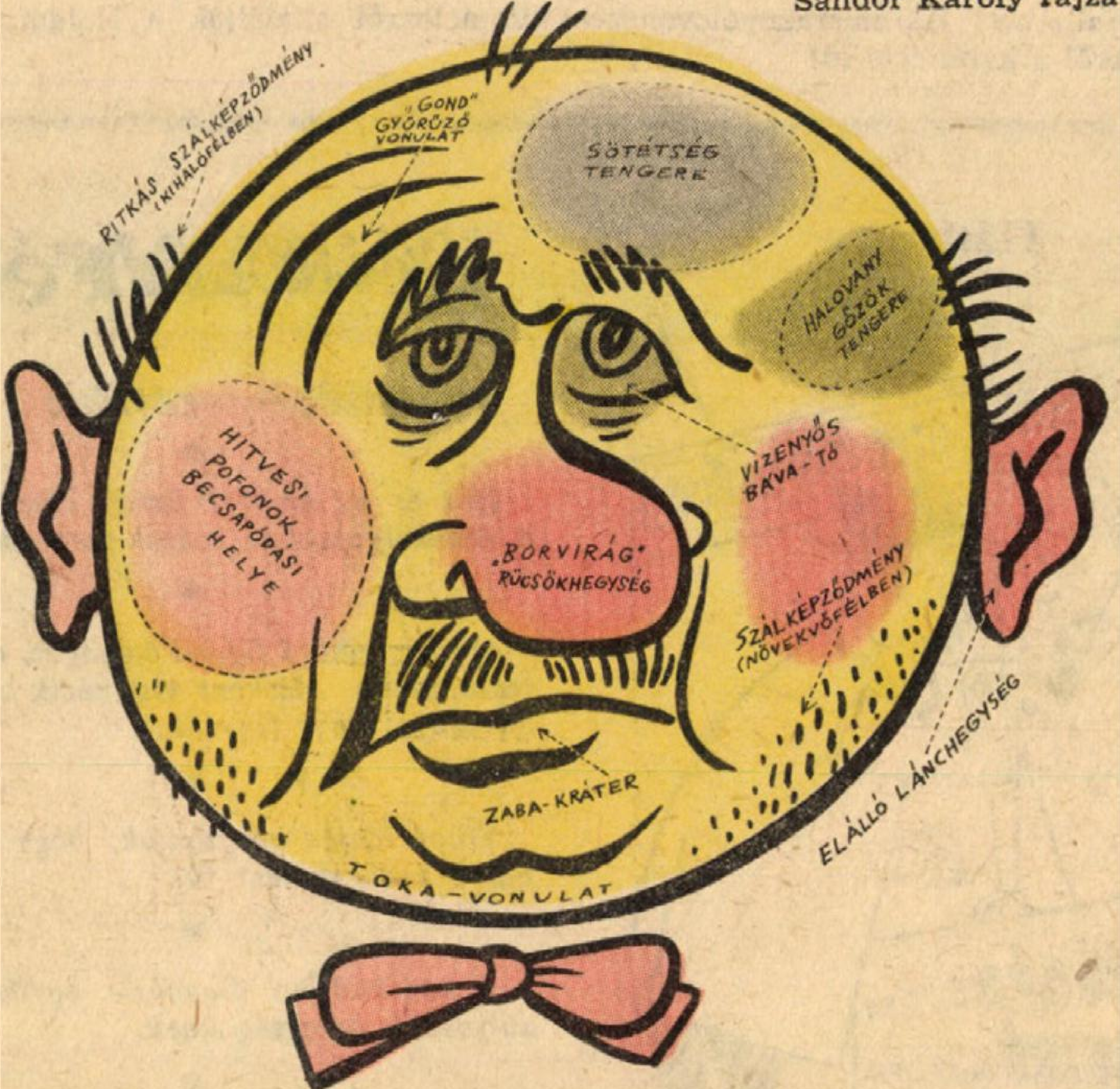
RITKÁS SZÁLKÉPZŐDMÉNY (KIHALÓFÉLBEN)
„GOND" GYŰRŰZŐ VONULAT
SÖTÉTSÉG TENGERE
HALOVÁNY GŐZÖK TENGERE
HITVESI POFONOK BECSAPÓDÁSI HELYE
VIZENYŐS BÁVA-TÓ
„BORVIRÁG" RÜCSÖKHEGYSÉG
SZÁLKÉPZŐDMÉNY (NÖVEKVŐFÉLBEN)
ZABA-KRÁTER
ELÁLLÓ LÁNCHEGYSÉG
TOKA-VONULAT

…a lapokban közölt Hold-térképek mintájára.

Vetített díszlet

Gerő Sándor rajza

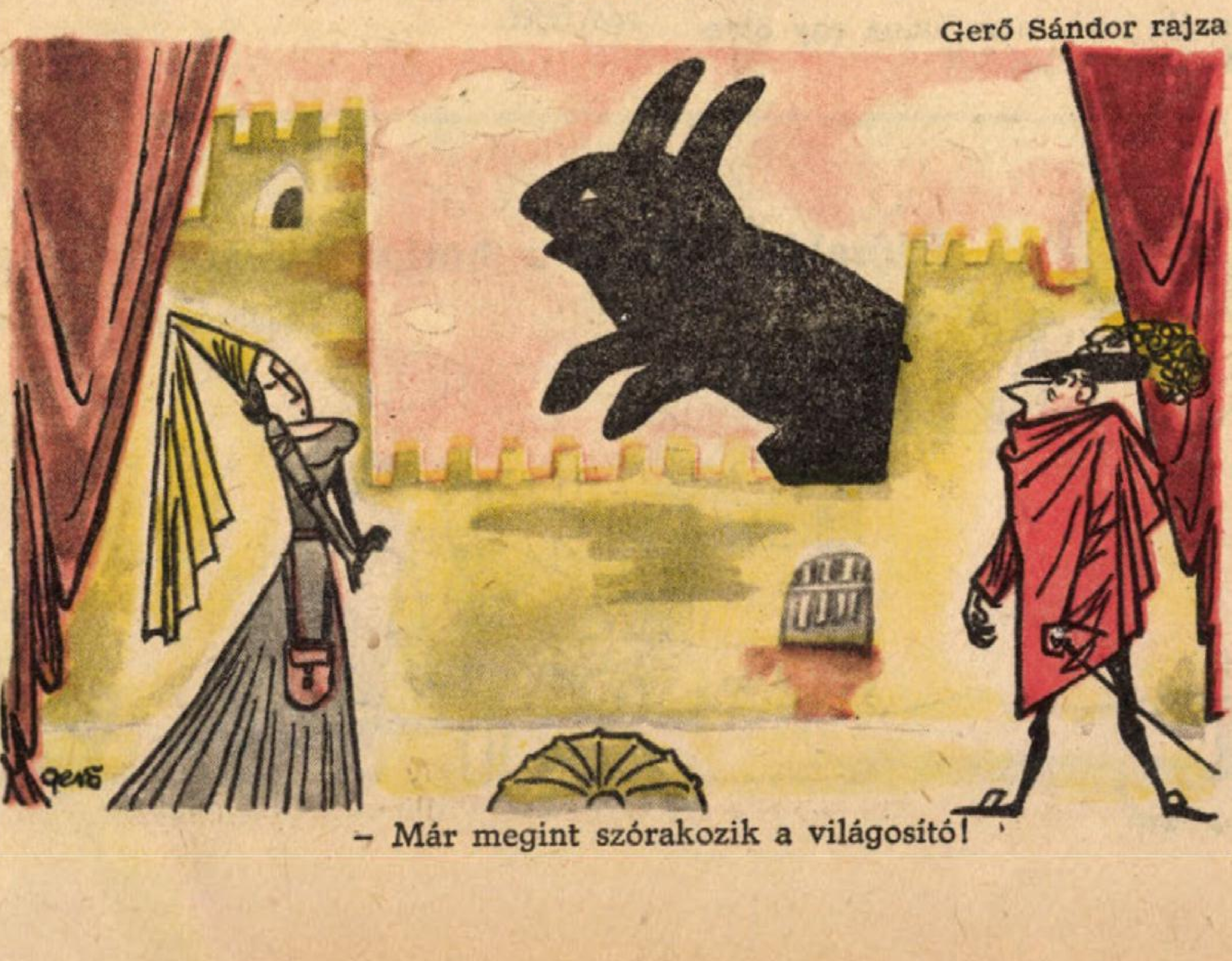

– Már megint szórakozik a világosító!

Néhány RÍM a világirodalomról

Vigyázat! Fertőzésveszély!

A stilusod nyúlós, mint a törökméz,
A gégédet bevonja egy torok-máz,
Hangod hamis, nem múlik e konok láz;
Pedig ez a kollégákra örök vész:
Költészetben az szabály,
Hogy ragályos a dagály.

A „Tojás" című színdarab szerzőjéhez:

Miközben te tojsz „Tojás"-t,
Olvasd, mit írt Tolsztoj. – Mást!

Kiöregedett színészpár önkritikája:

– Hajam kihullt, nagy hasam lett:
Nem való már nekem Hamlet.
– Ugyan kérem! hogy éli át
Vén színésznő Offéliát?

Az Európa Könyvkiadó jelmondata:

Az „Európa" ekhós-szekeréből
Csehov, Maupassant és Thackeray dől.

G. B. Shaw méltatása:

Nem skót, nem dán Shaw, csak ír,
Mégis nagyon jókat ír.

Egy nem-olvasó kritikushoz:

Dicsérgeti mindig szád:
Milyen nagy író Mikszáth.
Jobb volna, ha szád míg tátod,
Inkább – olvasnád Mikszáthot.

E. J.

E heti hirdetésünk

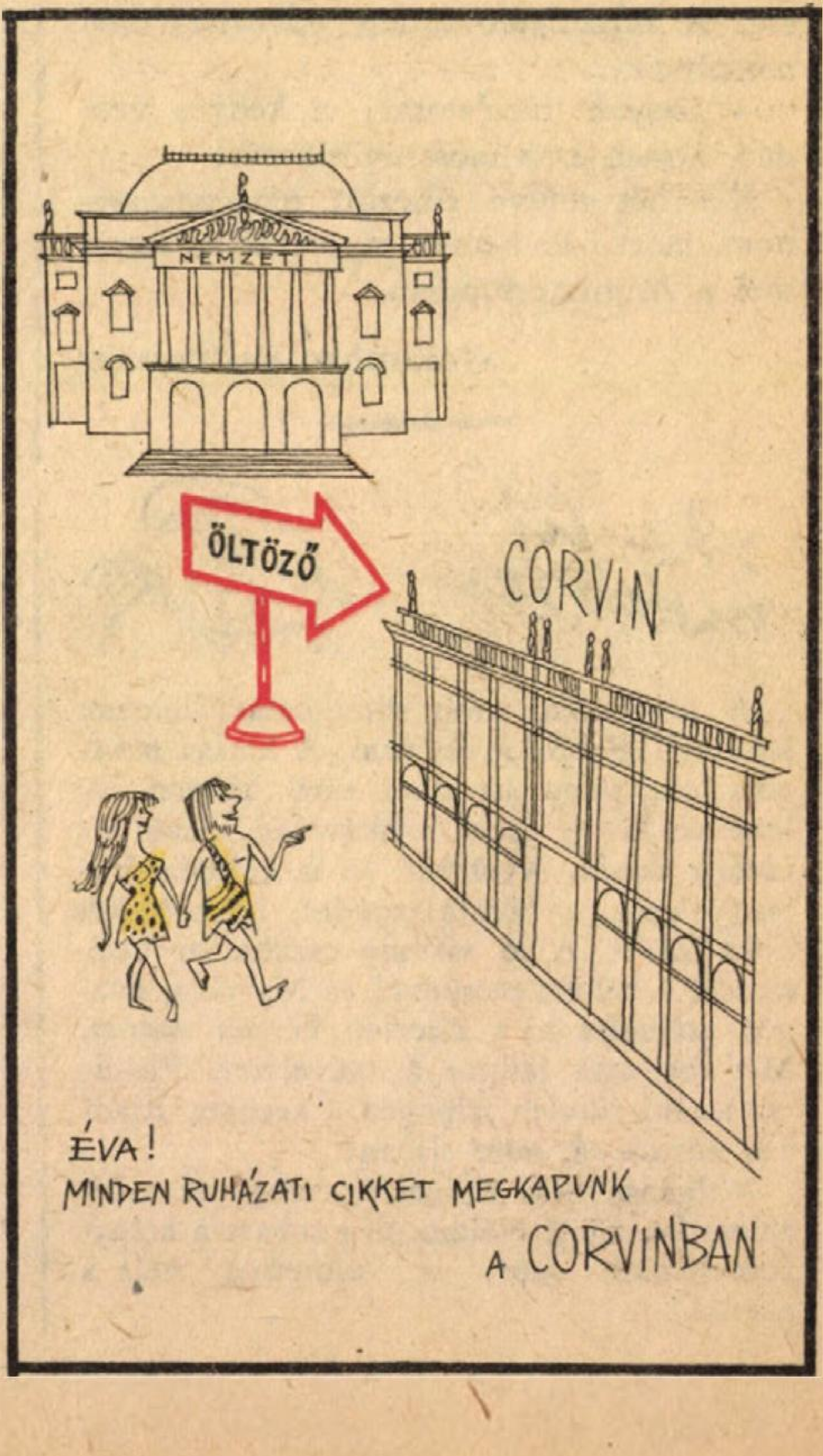
NEMZETI
ÖLTÖZŐ
CORVIN

ÉVA!
MINDEN RUHÁZATI CIKKET MEGKAPUNK
A CORVINBAN

LEVÉL az előzékeny kiszolgálótól

Csak örvendezni lehet annak a hírnek, hogy a kereskedelemben dolgozó eladókat az eddiginél magasabb szintű szakmai oktatásban részesítik. A Belker bizonyára kitűnő tananyagot állít össze, s nyilván arra törekszenek majd az illetékesek, hogy fáradozásuk mind elméleti, mind pedig gyakorlati síkon is minél gyümölcsözőbb legyen. Az „Előzékeny kiszolgálás” című, szerintem rendkívül fontos tantárgy oktatásához szeretnék segítséget nyújtani azokkal a tapasztalatokkal, amelyekre az elmúlt napokban tettem szert.

Úgy vélem, nincs abban semmi különös, hogy szeretem a „Csárdás”-nak keresztelt háromszögletű sajtot, miért is egy egész dobozzal kértem az egyik Közértben.

— Csárdás nincs, most mást tetszik vinni — közölte velem az eladónő.

Nem azon bosszankodtam, hogy nincs „Csárdás”, mert legalább harmincnégyféle sajtból választhattam volna ott a helyszínen, de az a határozottság, amellyel a kartársnő kijelentette, hogy most pedig mást viszek, — ellenállásra sarkallt. Amikor ugyanolyan határozottsággal közöltem vele, hogy köszönöm kedvességét, de nem kérek mást, közbeszólt az üzletvezető: a raktárban van „Csárdás” is, csak hozza fel a kartársnő! Fel is hozta, és miközben átadta nekem a kerek dobozt, így szólt:

— Teljesen mindegy kérem, ezek a sajtok úgyis egyformák.

Gyakorlatból tudom: ez nem így van, a sajtok különfélék és ízletesek, s remélem, nem az lesz a hasonló esetek orvoslására a megoldás, hogy minden ilyen kartársnő mellé majd beosztanak egy figyelmes üzletvezetőt.

Mivel az oktatás más szakmára is kiterjed, elmondom, hogyan is szolgáltak ki az egyik férfi divatáru üzletben, amikor egy pár szürke nylon krepp zoknit kívántam vásárolni. Kora délelőtt lévén, rajtam kívül nem volt vevő az üzletben. Az eladónő láthatóan kelletlenül vette tudomásul kívánságomat, de azért másodszori kérdésemre mégis felelt. Csak mintás krepp nylon zoknit tud adni — szólalt meg végül is. Láttam, nehezére esik velem foglalkoznia, mégis megkértem, — bár beismerem, ez nem volt lovagias dolog részemről —, hogy mutassa meg mintásban a kreppet. Erre előhozott kreppben és mintásban egy drappot, s biztatott, nézzem meg, ugyanilyen van szürkében. Mivel már üzleti összeköttetésünk kezdetén a kartársnő tudtára adtam azon óhajomat, hogy szürke színben érdekel a zokni, csodálkoztam, miért mutatja „ugyanazt drappban” azzal, hogy ugyanilyen van szürkében.

— Láthatnám-e mégis a szürkét? — kérdeztem érthető kíváncsisággal. A konkrét kérés elől a kartársnő már nem térhetett ki: elővette a krepp nylon férfizoknit szürkében, amit én az ő nagy csodálkozására megvásároltam.

Azóta is azt kutatom, mi hibája lehet az általam vásárolt zokninak, amit nekem olyan nehezen akart eladni a kartársnő szürkében.

Talán egyszer, majdan, ezt is megtudom, ha sikerrel jár a tervbevett szakmai oktatás...

Földes György

Csodagyerek

Várnai György rajza

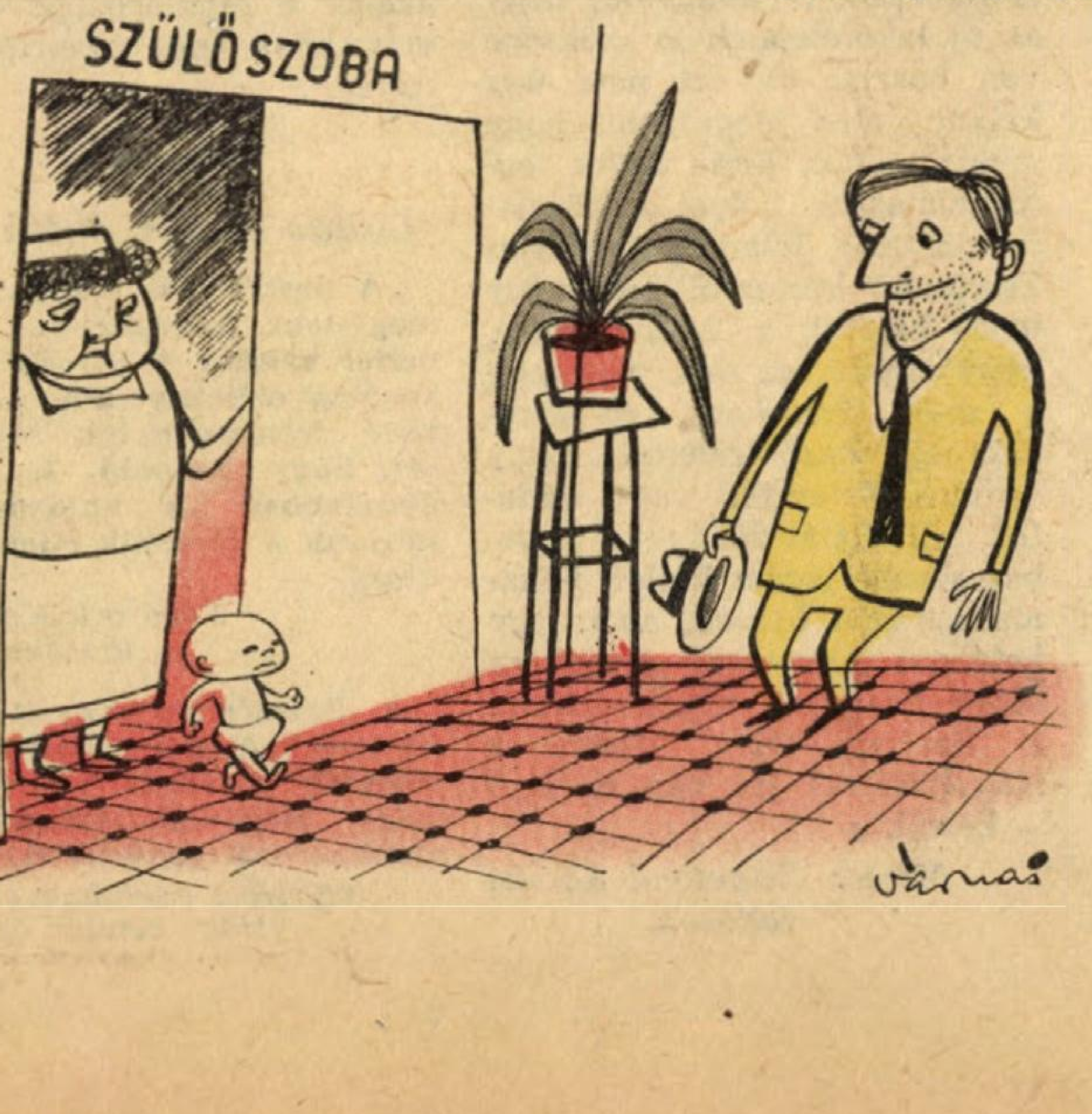

Tiszta lesz

Szür-Szabó József rajza

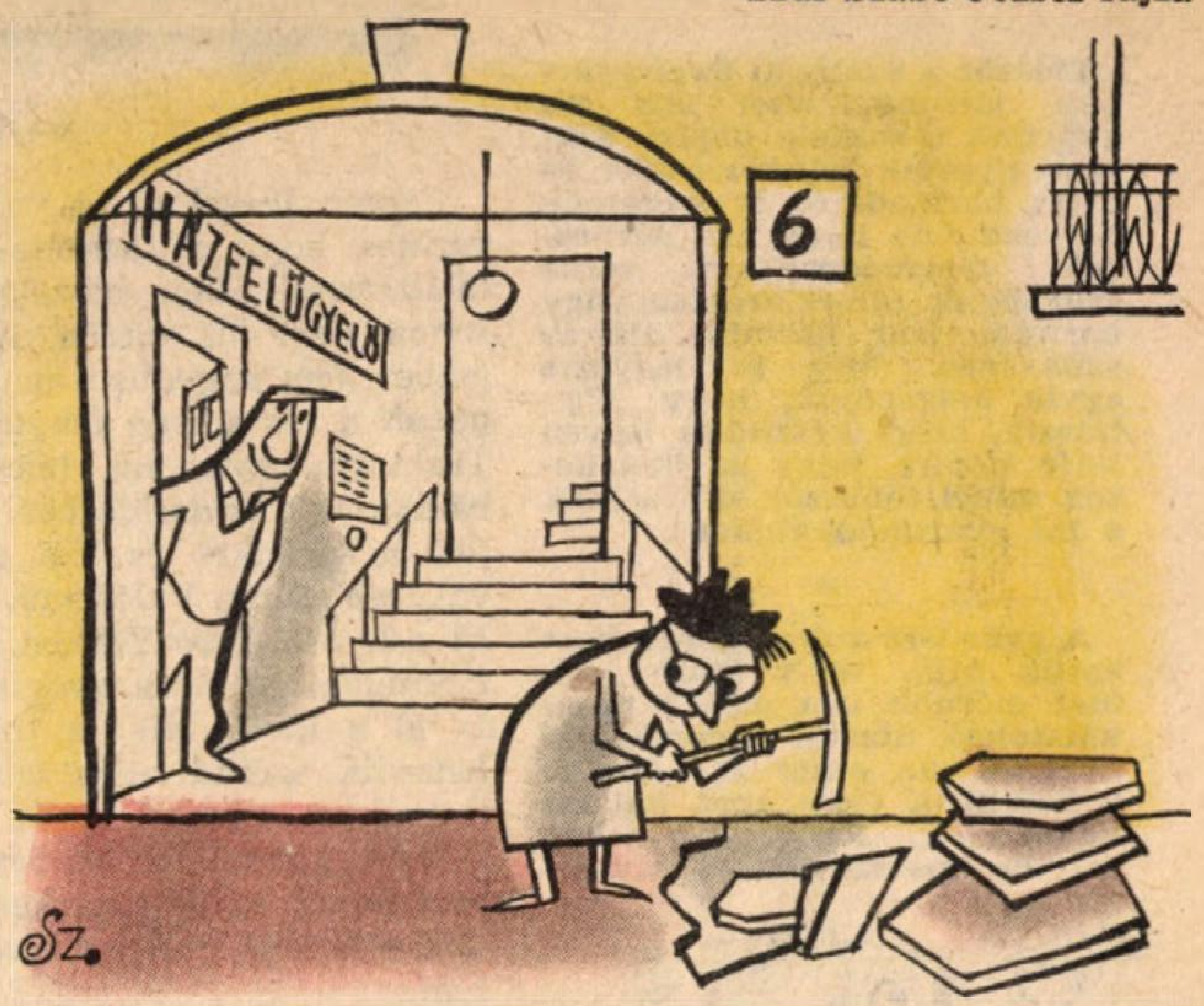

– Miért szedi fel a járdát, Kovács úr?
– Beadom a Patyolathoz!

Itt a lakásfestő- és takarító- szezon!

Mészáros András rajza

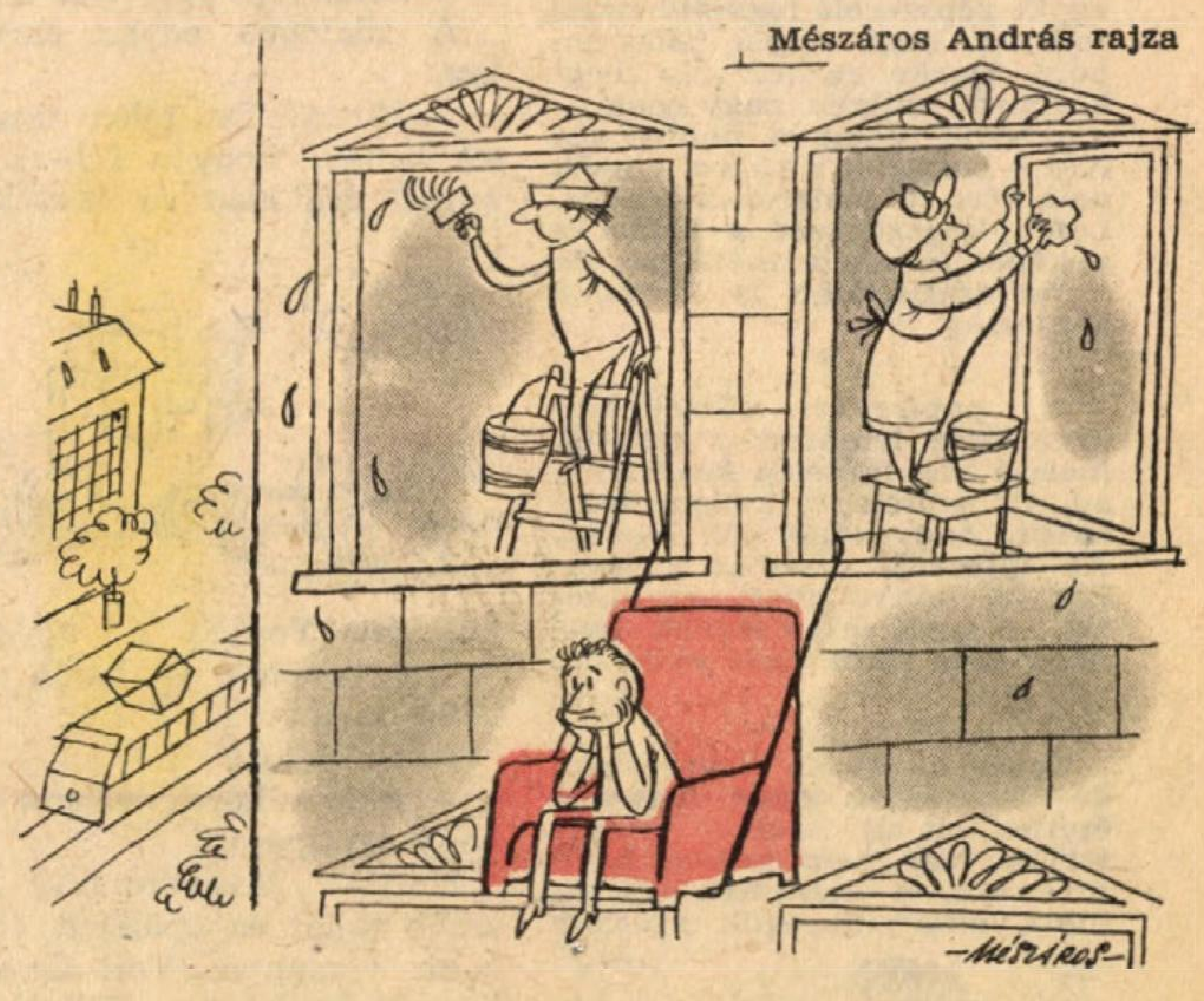

Ludas Matyi természetrajza

Sándor Károly rajza

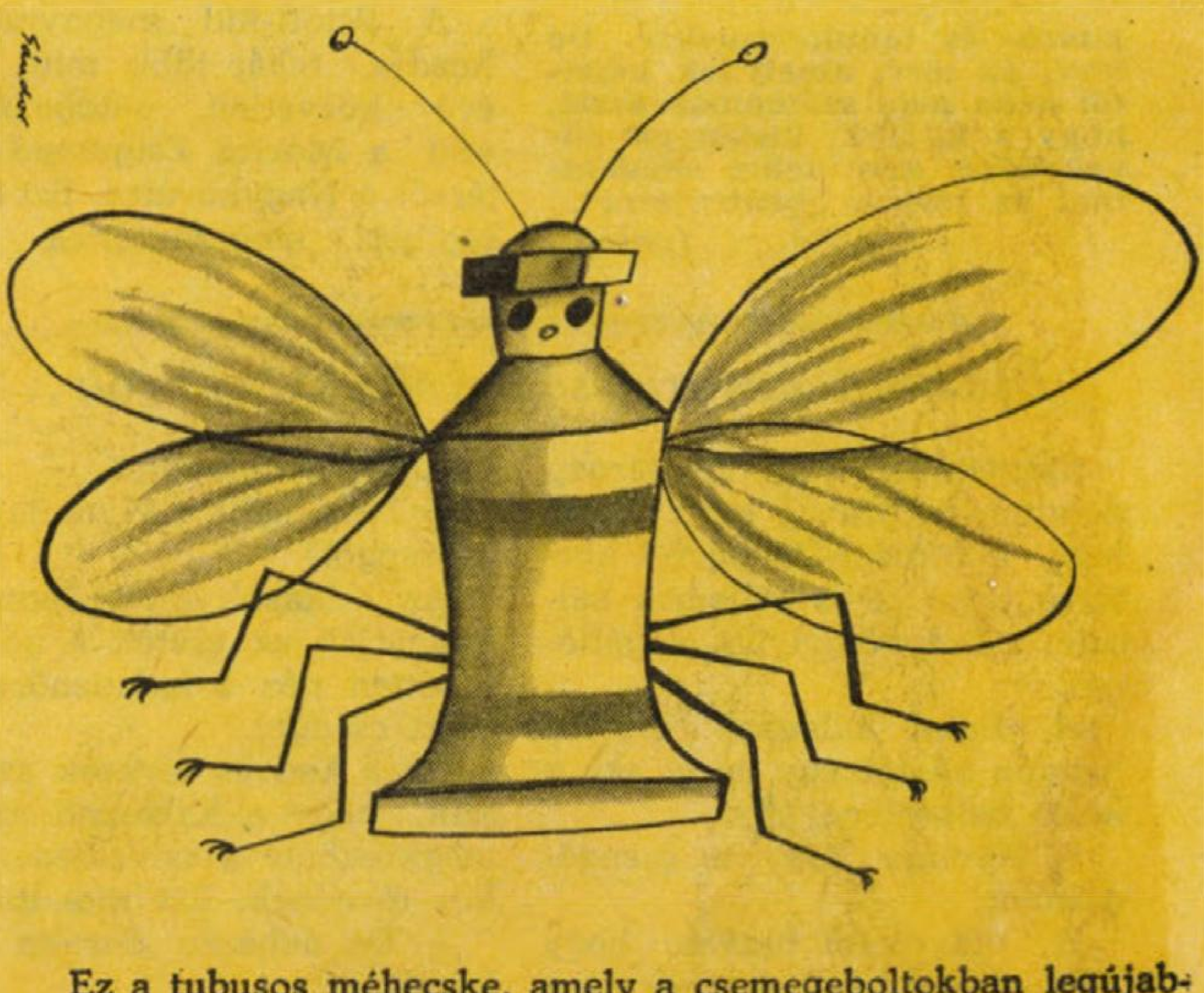

Ez a tubusos méhecske, amely a csemegeboltokban legújabban kapható tubusos méz előállításával foglalkozik.

Szolnoki séta

Először a Szolnoki Papírgyárban jártunk, ahol 1935 óta gyártják a sokféle papírt. Kétszer nyertek vándorzászlót és most harmadszor is szeretnék elnyerni, de hogy ezt elérhessék, tervmódosításra volna szükségük. Ehhez azonban vagy harminc irat, harminc aláírás szükséges. Meg is jegyezte egyik dolgozójuk, hogy „Úgy látszik, azért készítünk terven felül papírt, hogy az illetékesek minél többször aláírhassák a mi gyártmányainkat”.

*

A gyár 1-es számú gépét most építik újjá. Willy Starke német mérnök irányítja a munkálatokat. Starke szenvedélyes horgász, de nincs szerencséje a halakkal. Csak apró halacskákat fog. Persze a gyárban folyton bosszantják őt fantasztikus horgásztörténetekkel. Az egyik gépszerelő legutóbb azzal fogadta, hogy óriási halat fogott. Starke elsápadt és megkérdezte, milyen nagy volt.

– Nem tudom a pontos súlyát – hangzott a válasz – mert nem fért rá a tizedesmérlegre. Lefényképeztettem a halat és a képet tettem a mérlegre, de a fotográfia alatt is összetört a mérleg.

*

A papírgyár gőzfejlesztő üzemrésze lemarad a tervvel, mert a régi erőtelep kevés gőzt ad. Új erőtelepet kellene létesíteni, hogy több gőz legyen. Az építkezés azonban a jóváhagyás hiánya miatt egyre késik. A gyárvezetőségnek halvány gőze sincs, hogy miért . . .

*

Kevés az óvoda a városban, de Szolnokon csak 1960-ban építhetnek új óvodát. Az idei tervbe már nem tudták beleilleszteni. A kicsiknek viszont most volna szükségük tágasabb játszó- és tanulótermekre. De terv, az terv, amelynek készítői néha nem számolnak azzal, hogy a kisfiúk, kislányok növekedését nem lehet elhalasztani és 1960-ra „beütemezni”...

(palásti)

Le a bürokráciával!

„Légi postával”

Ferenc József arról volt nevezetes, hogy elutasította kora találmányait. Nem beszélt telefonon, nem ült autóba. A mai ember nem engedheti meg magának a maradiság fényűzését. Traktorral szántunk, televíziót bámulunk, fridzsiderben hűtjük a sörünket és légi postával levelezünk. Valószínű, hogy Moszkvába, New Yorkba, vagy Pekingbe légi úton gyorsabban ér el a levél, mint a tizenkilencedik század nagy találmányával, a vonattal.

Ilyen gondolatok közben léptem be az egyik papírkereskedésbe és légi levélpapirost kértem.

– Muszáj annak légi papírnak lenni? – kérdezték némi szemrehányással.

– Nem muszáj. Küldhetem delizsansszal is.

– Mert légi papírunk nincs.

A dialógus egyre élesebb lett.

– Nincs? De talán tetszettek hallani, hogy a TU–114 tizenkét óra alatt ér Moszkvából New Yorkba és ugyanez az út vonaton és hajón egy hétig tart?

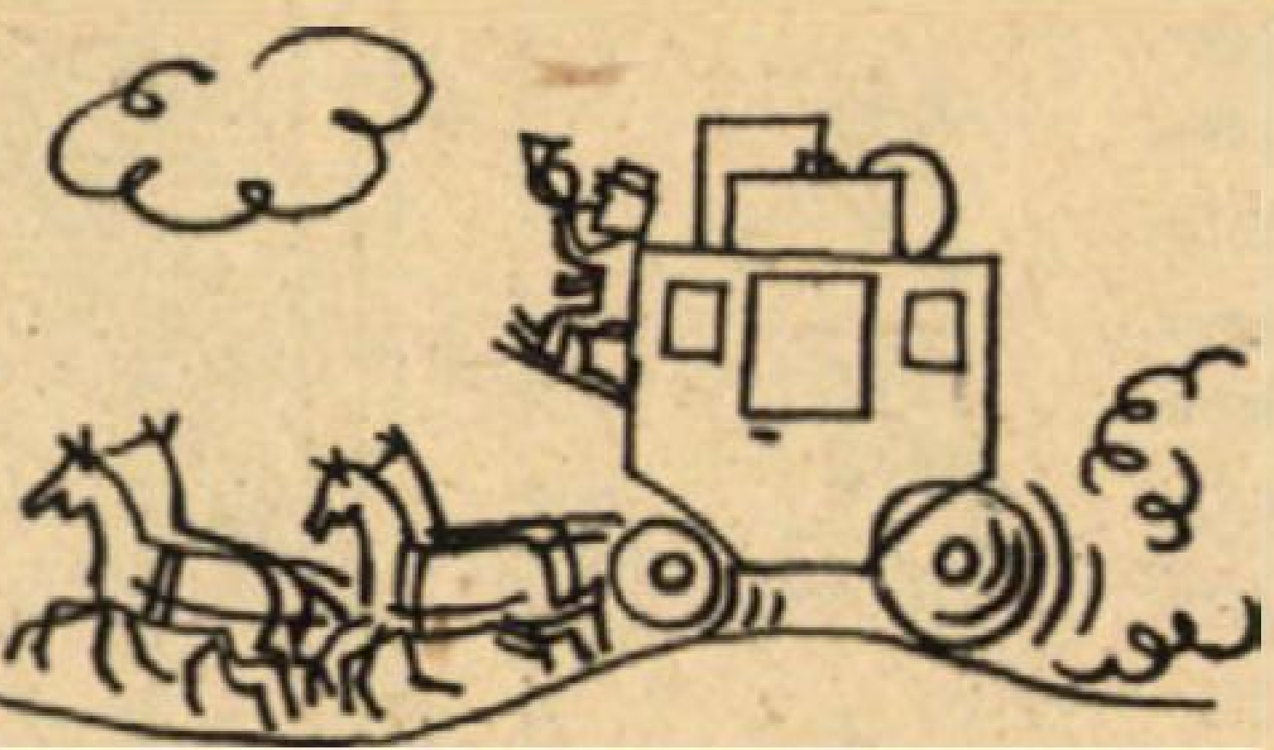

– Hallottuk.

– Akkor kérek valami vékony levélpapírt.

Hoztak. Magyarország legszebb tájait és épületeit ábrázolta a mappa. Volt Országház, Halászbástya, Lillafüred, Tabán . . . Kellemes, vastag levélpapírok voltak, jócskán túlhaladva a légi posta előírt öt grammját . . .

A második üzletben ridegebben fogadtak.

– Nem tartunk légi papírt.

– Miért?

– Nem a mi profilunk.

Csak ezt ne mondták volna! Az elárusító szép levélpapírokat kínált. Megcsodáltuk a Sport-ot (sportolók számára) és a Rekord-ot (élsportolók levelezésére). Kecses volt a Csongor, ha netán valaki írni óhajtana Tündének, de akadt külön Tünde levélpapír is, ha a leányzó válaszolni óhajtana.

Több helyen azt ajánlották, menjünk a postára, duzzasztani a sorbaállók számát, bár megnyugtattak, hogy légi levélpapírt ott sem lehet kapni, csupán úgynevezett zárt-lapot.

Hiába, makacs ember papírüzletben akar papírt venni! Folytattuk tanulságos körutunkat – a legnagyobb kudarcokkal. Végre a Rákóczi út és a Puskin utca sarkán megsajnált egy udvarias elárusító és a pult alól kihalászott néhány ív álomszerűen kék légipapirost.

– De boríték nincs, – tette hozzá sajnálkozva. – A héten kapunk.

A héten? Egy légiposta-levél igazán ráér.

Vadászat kezdődött boríték után. A legközelebbi papírboltban sem találtunk, de nagyon ajánlották a Holló-levélpapírt. Dobozán fekete holló ücsörög, szájában karika. A középkorban igen bevált boyszolgálat. Igazán nem értem, miért ne lehetne légi posta helyett ma is hollóra bízni a sürgős levél továbbítását?

Stella Adorján

Jól van ez így?

A Petőfi-híd megnyitásától kezdve, tehát több mint húsz éve közvetlen autóbuszjárat volt a Móricz Zsigmond körtérről a Nagykörútra. Ezt nemrégiben megszüntették úgy, hogy a 45-öst, ami erre járt, elirányították a lágymányosi új lakótelepre. Nyilvánvaló, hogy az új lakótelepnek is szüksége van buszra, de ezt nem úgy kellett volna megoldani, hogy megfosztották Buda egyik legforgalmasabb helyét a közvetlen járattól. Jelenleg a Móricz Zsigmond körtérről csak úgy lehet bejutni a Nagykörútra, hogy először az 1-es, 7-es vagy a 10-es járatokon két megállót ellenkező irányban megy az utas Kelenföld vagy Budafok felé. Itt átszáll, mert ugyebár átszállójegyet kellett váltania a vonal helyett, aztán egy hatalmas kanyarral, és jókora időveszteséggel végre átkerül a Boráros térre, illetve a Nagykörútra! Jól van ez így? – kérdik a

Móricz Zsigmond körtéri lakosok.

Biztosan udvariassági versenyben volt . . .

Szeptember 13-a, vasárnap délután 13 óra 45 perc. Színhely: a Móricz Zsigmond körtérre tartó 18-as villamos belseje, a Szépvölgyi úti megállónál.

A fiatal kalauznő erélyes hangon rászól egy nőre, aki a kocsi belsejében áll:

– Nyomja meg a csengőgombot!

Az utas nem tudván, hogy neki szóltak, nem tesz eleget a felszólításnak, mire a kalauznő jó erősen ráüt a nő vállára és dühösen mondja:

– Nem hallja? Nyomja meg a csengőt!

Az utasok felháborodva hallgatják az esetet, a nő sértődötten néz a kalauznőre, de azért csenget.

Ha a kedves olvasók azt hiszik, hogy a kalauznő ezután megköszönte a szívességet, akkor tévednek. Ezt mondta:

– De nehezen durálta neki magát . . .

Egy felháborodott utas

Testgyakorlat

Olvasottságom alapján nagyon jól tudom, hogy a testgyakorlás a klasszikus Görögországból indult ki, s hogy a világtörténelem legjelesebb személyiségei is folytattak testgyakorlatokat. Szokratesz birkózott, Einstein kiváló fej-játékos volt és nem lepődnék meg, ha megtudnám, hogy madame Récamier minden reggel, felkeltekor, laza tartásban körülfutotta néhányszor a róla elnevezett rekamiét.

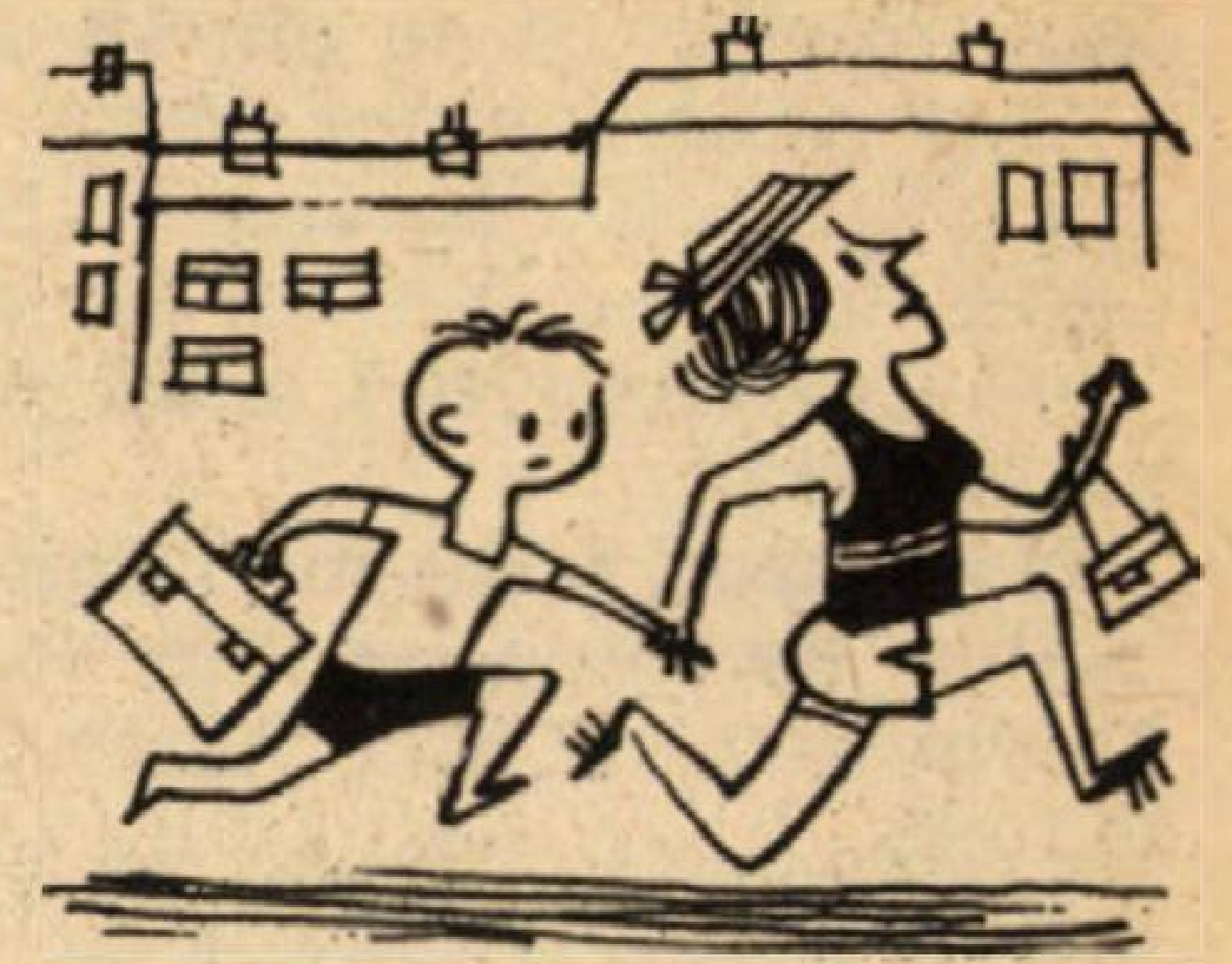

Ismerem a korszerű testnevelés elméletét is és tudom, hogy a torna terén sincs vége a fejlődésnek. Mégis lebilincsel a testnevelés legújabb perspektívája, mely lehetővé teszi, hogy már jóval a testnevelési órák előtt fejlesszük izmainkat, fussunk, ugorjunk, kitartást és bátorságot szerezzünk.

A testgyakorlatnak ez az új művelete is a tornatanár vezényszavára kezdődik. A tanárnak arra a kiáltására, hogy: tornacipőt szerezz!! – a kisgyermekek, rendesen szülőik társaságában futásnak erednek a város minden irányába és kezdetét veszik az ügyességi sportok legváltozatosabb formái.

Gyermek-tornacipőt ugyanis csak a legnagyobb ügyességgel, rátermettséggel és izomerővel lehet szerezni. Annak a gyermeknek, ki tornacipőt szerzett, nem is kellene kötelezővé tenni a tornaórán való részvételt. Ha a szülő igazolja, hogy a gyermek vele volt a tornacipőért menő társadalmi erőfeszítésben, felmenthető a további torna alól.

Az a gyerek járjon tornára, akinek a rátermettsége csekély volt ahhoz, hogy tornacipőt szerezzen!

S. P.

Ludas Matyi postájából

„A pesti fák védelmében” megjelent közleményt köszönettel vettük. A jövőre vonatkozólag előirányoztuk növényvédő felszereléseink fejlesztését, hogy hasonló esetekben gyorsabban és hatásosabban tudjunk a kártevők ellen védekezni.

Fővárosi Kertészet igazgatója

A „Szemérmes vagyok” című bírálatukkal kapcsolatban utasítottuk a fürdő vezetőségét, hogy megfelelő számú férfi munkaerőről gondoskodjanak.

Fővárosi Fürdőigazgatóság Virág Sándor ig.

gerő:

Bőgnek a szarvasok

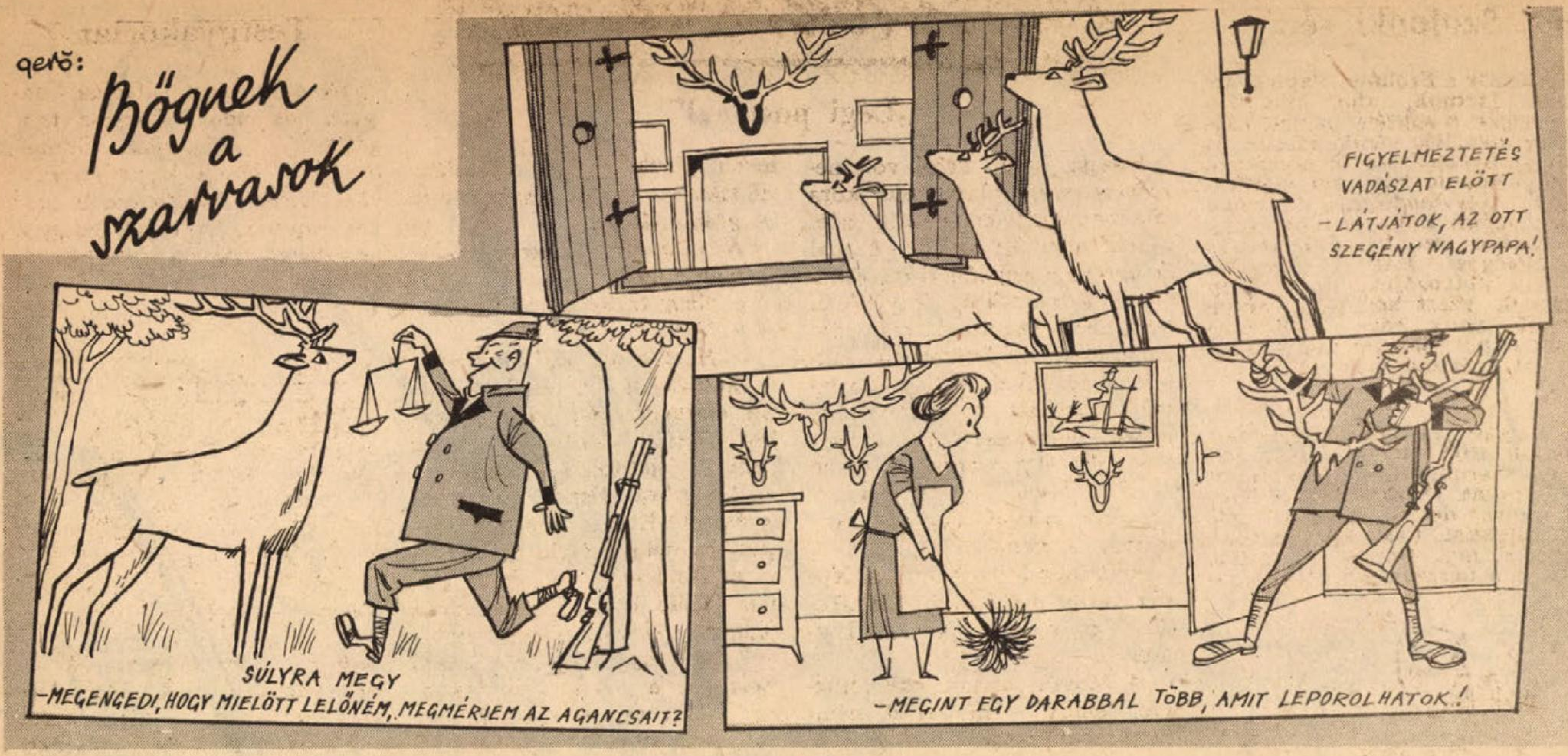

FIGYELMEZTETÉS VADÁSZAT ELŐTT

–LÁTJÁTOK, AZ OTT SZEGÉNY NAGYPAPA!

SÚLYRA MEGY

–MEGENGEDI, HOGY MIELŐTT LELŐNÉM, MEGMÉRJEM AZ AGANCSAIT?

–MEGINT EGY DARABBAL TÖBB, AMIT LEPOROLHATOK!

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

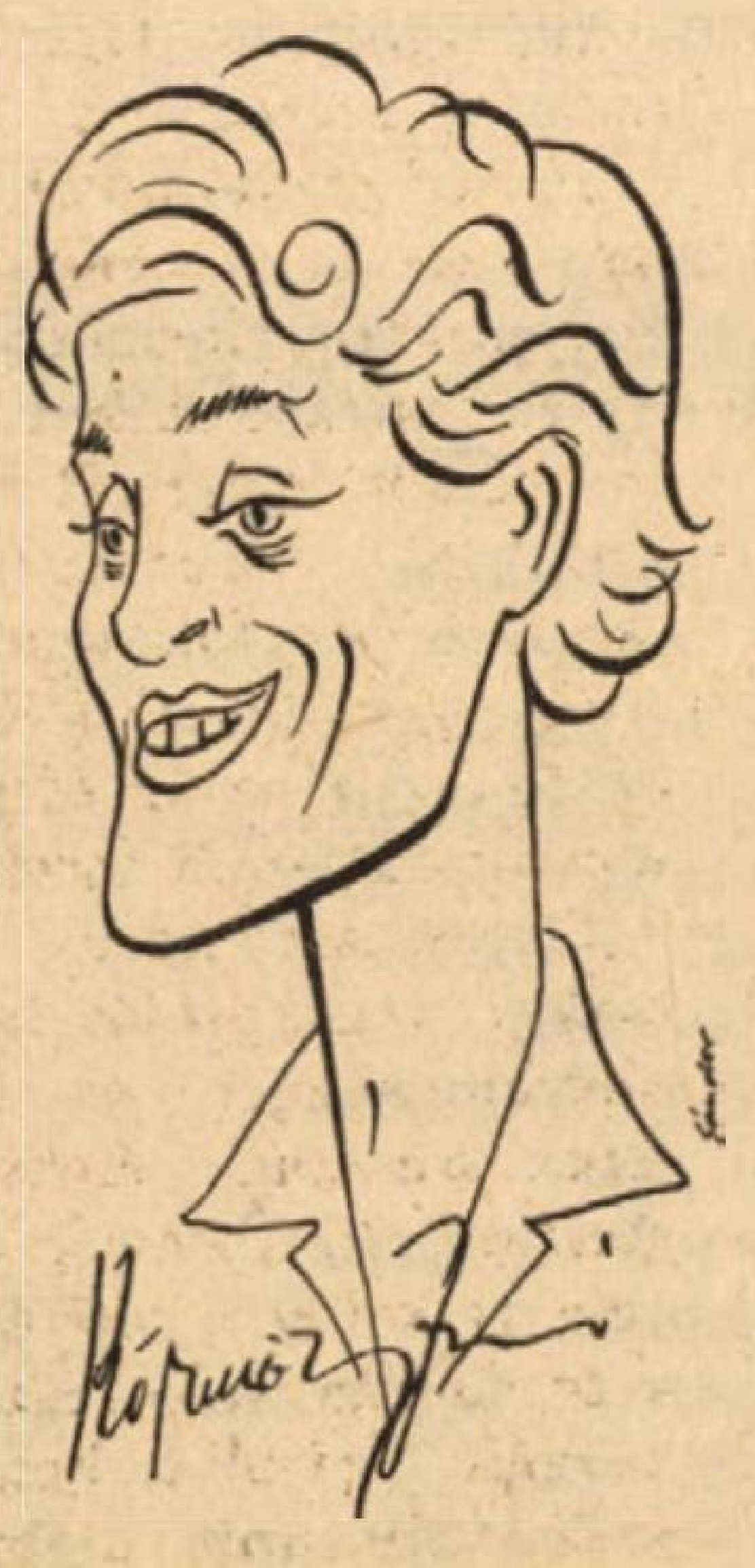

Idei győzelmi statisztikámat egy kicsit elrontotta a hamburgi teniszversenyen, a döntő előtt szenvedett tokszalagszakadásom. A verseny közben történt sérülés után szállodai szobámba vittek és az orvos a kezelés után azt tanácsolta, hogy mozdulatlanul feküdjek, vegyek be altatót és sokáig aludjak. Alighogy elment az orvos, bejöttek szobámba a hamburgi verseny résztvevői, élükön Patricia Warddal, a világhírű női versenyzővel. Lemezjátszót és televíziós készüléket hoztak magukkal, no meg finom csemegéket, italokat. Reggelig beszélgettünk, mulattunk, remekül éreztem magam és ők boldogok voltak, hogy elterelték figyelmemet sérülésemről, fájdalmamról. Alig aludtam néhány órát, de ennek ellenére jókedvűen, derűsen ébredtem fel. Korán reggel az orvos is felkeresett, aki látva jó kedélyállapotomat, dicsérően mondta: „Meglátszik magán, hogy betartotta utasításomat, mozdulatlanul feküdt, jól és sokat aludt. Látja, mindig hallgatni kell a doktor bácsira!"

Körmöczi Zsuzsi

Kép a jövőből

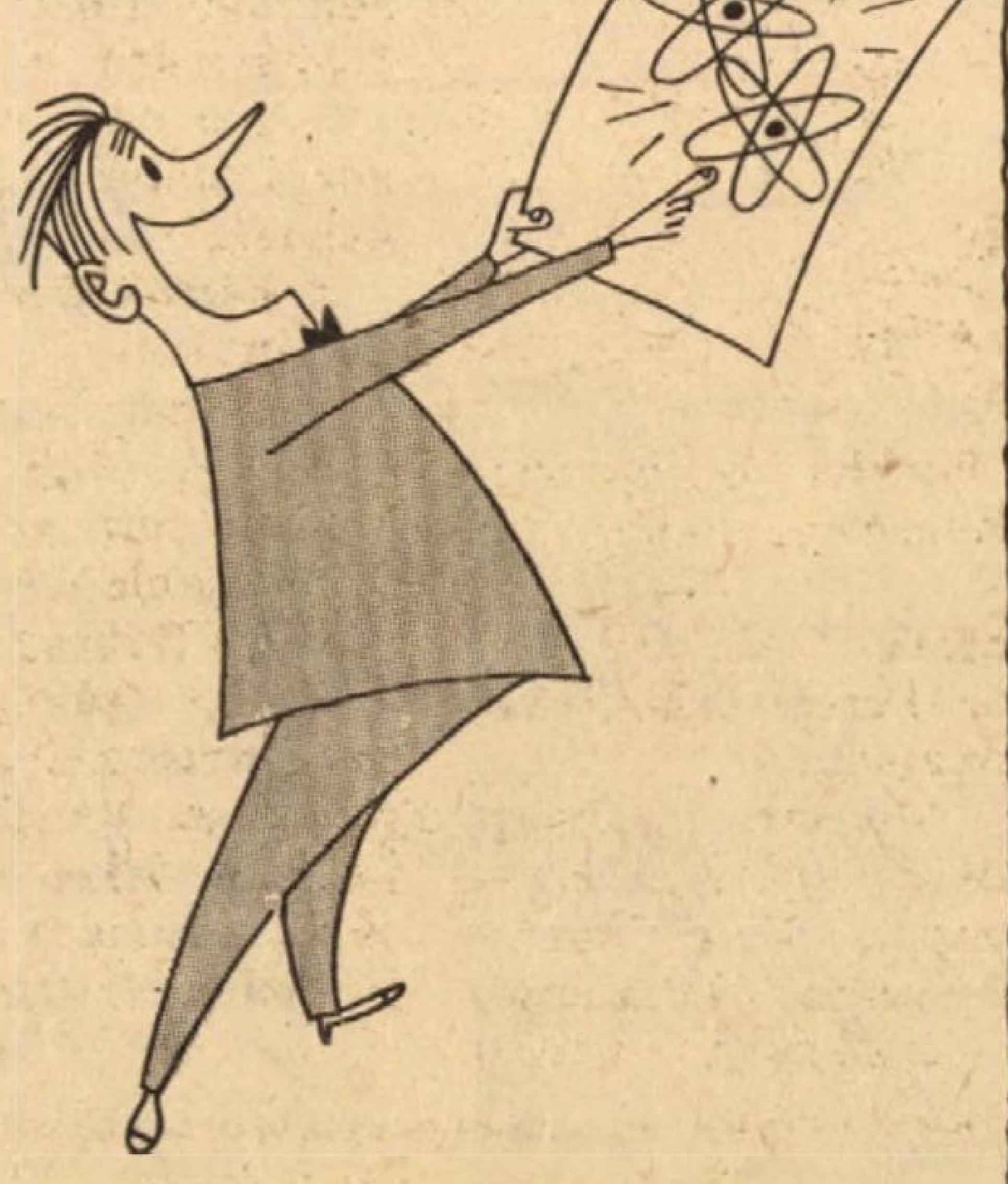

– Remek ez a karikatúra! Két atom összeütközik! Meg kell pukkadni a röhögéstől!

Szerelem

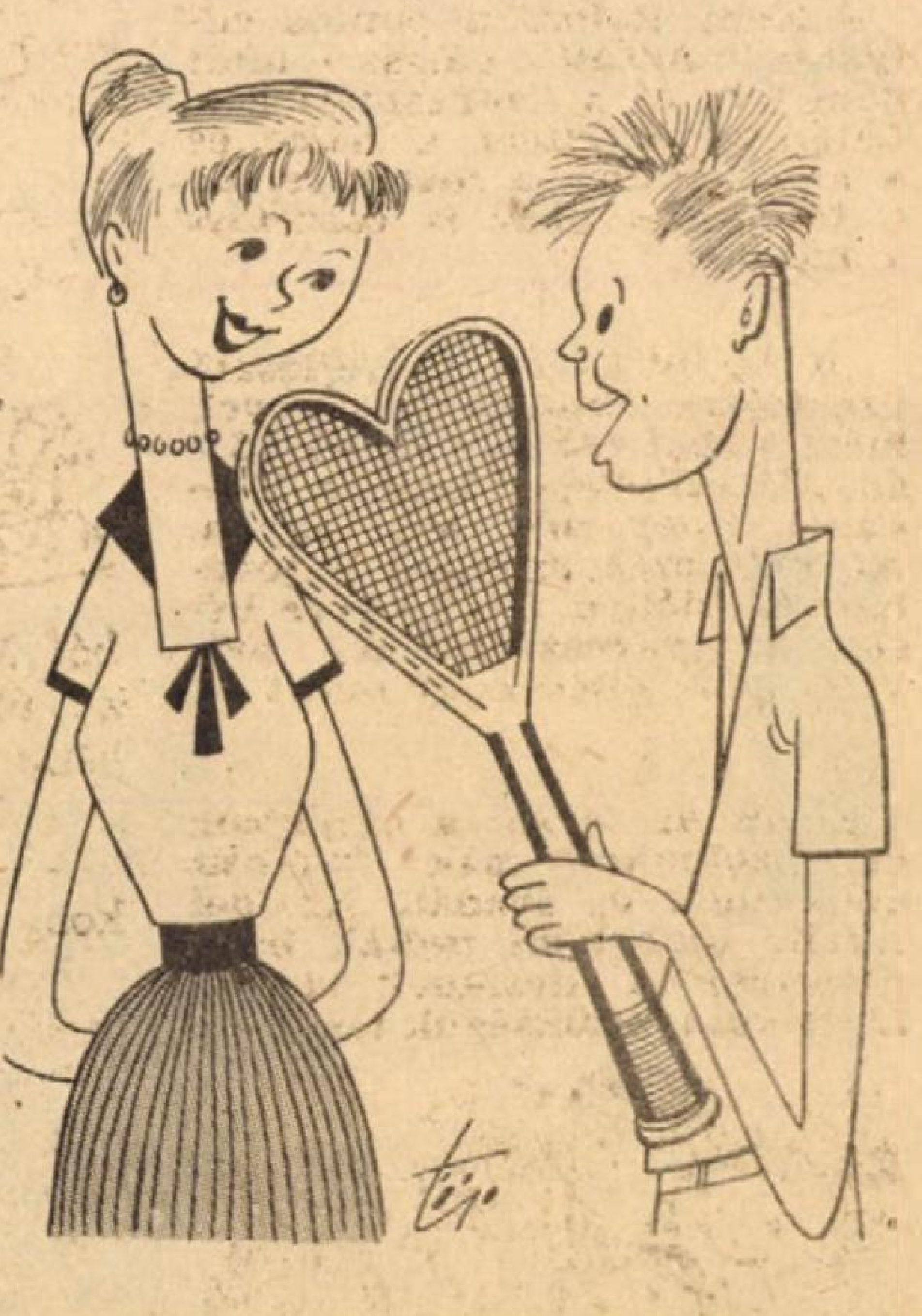

– Katikám! Megcsináltam a teniszütődet . . .

Költözködés

Vasvári Anna rajza

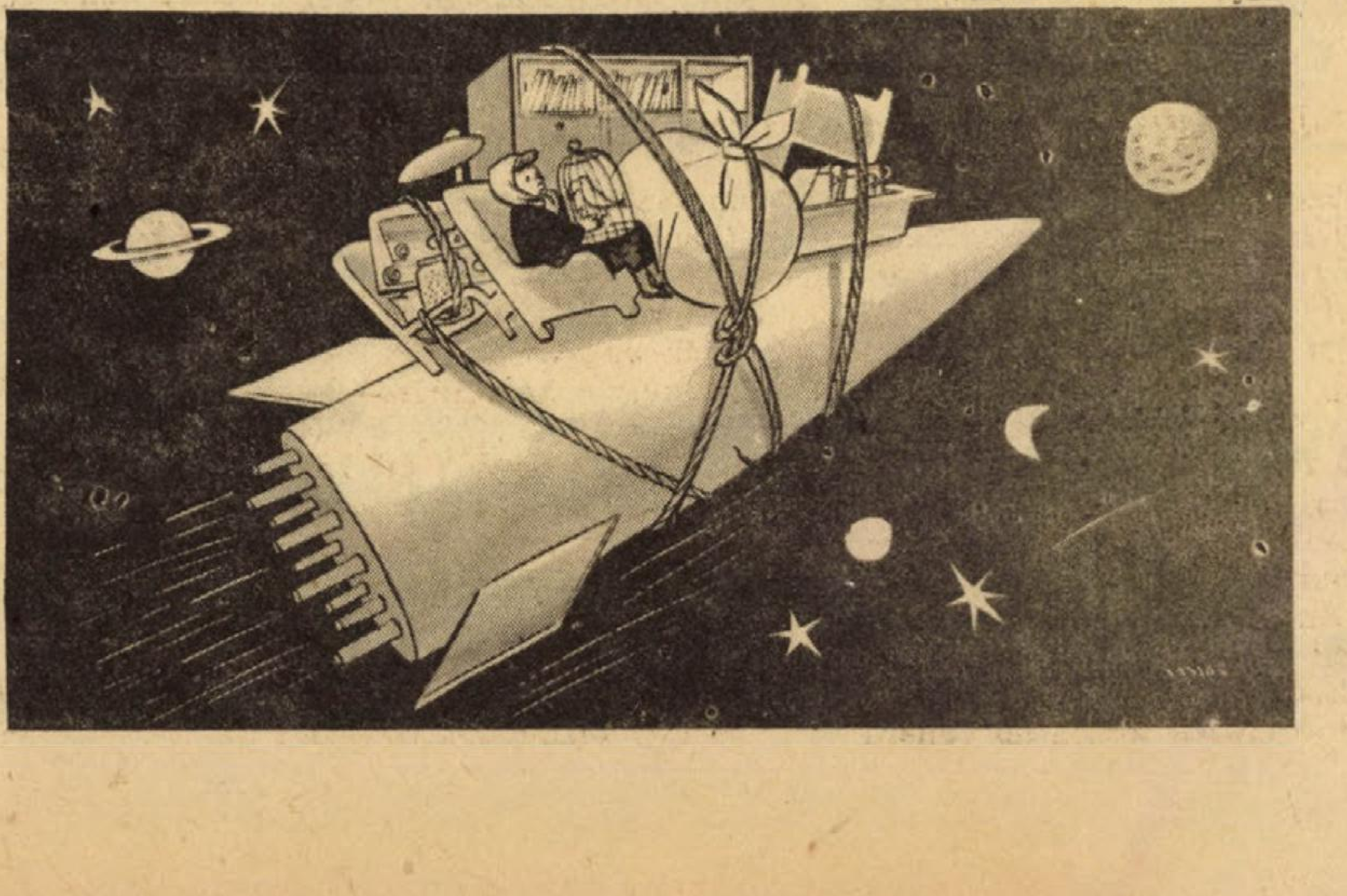

Ismét otthon

Szür-Szabó József rajza

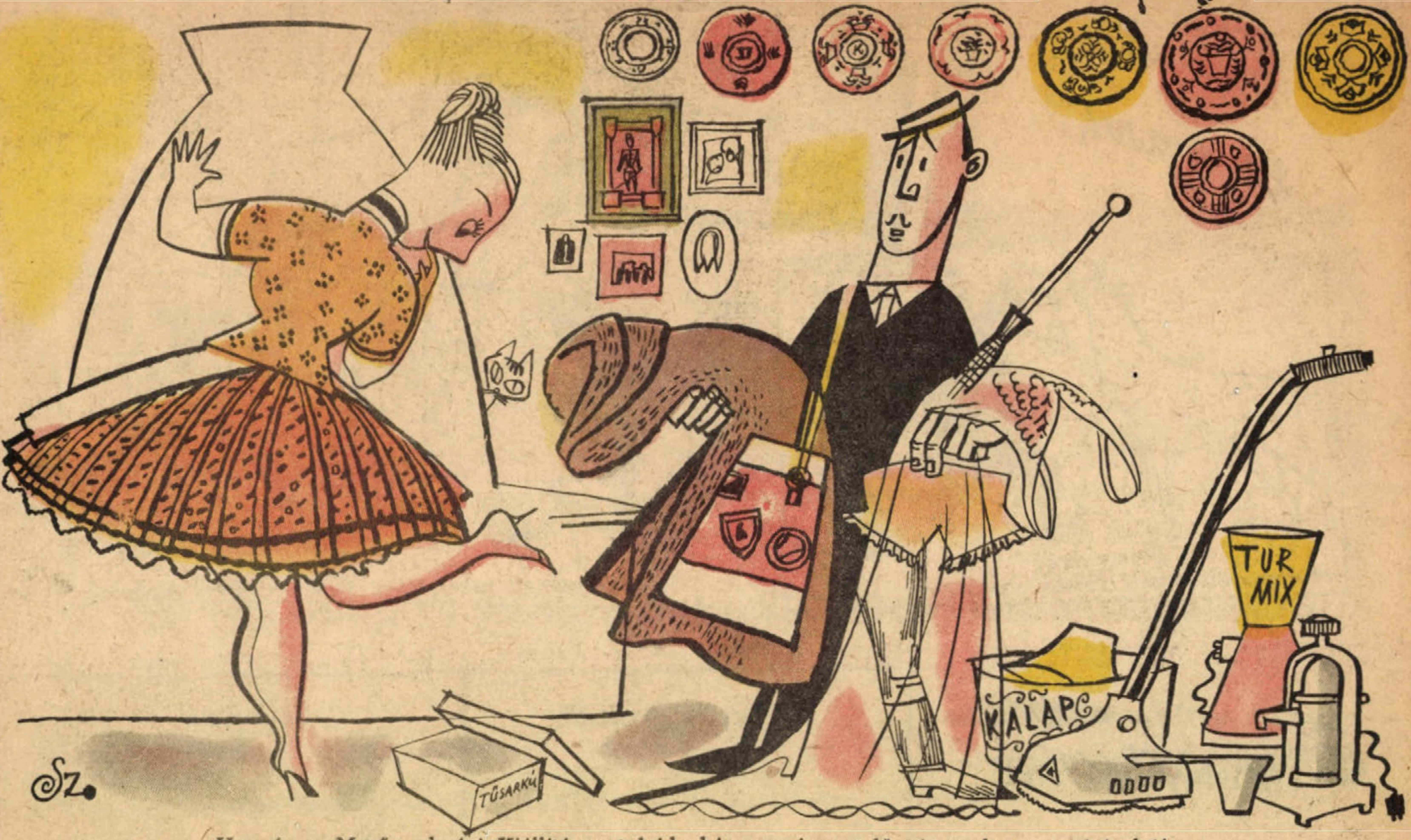

– Hm, én a Mezőgazdasági Kiállításon tulajdonképpen répaegyelő gépet akartam vásárolni!...

Gondolatok a lépcsőházban

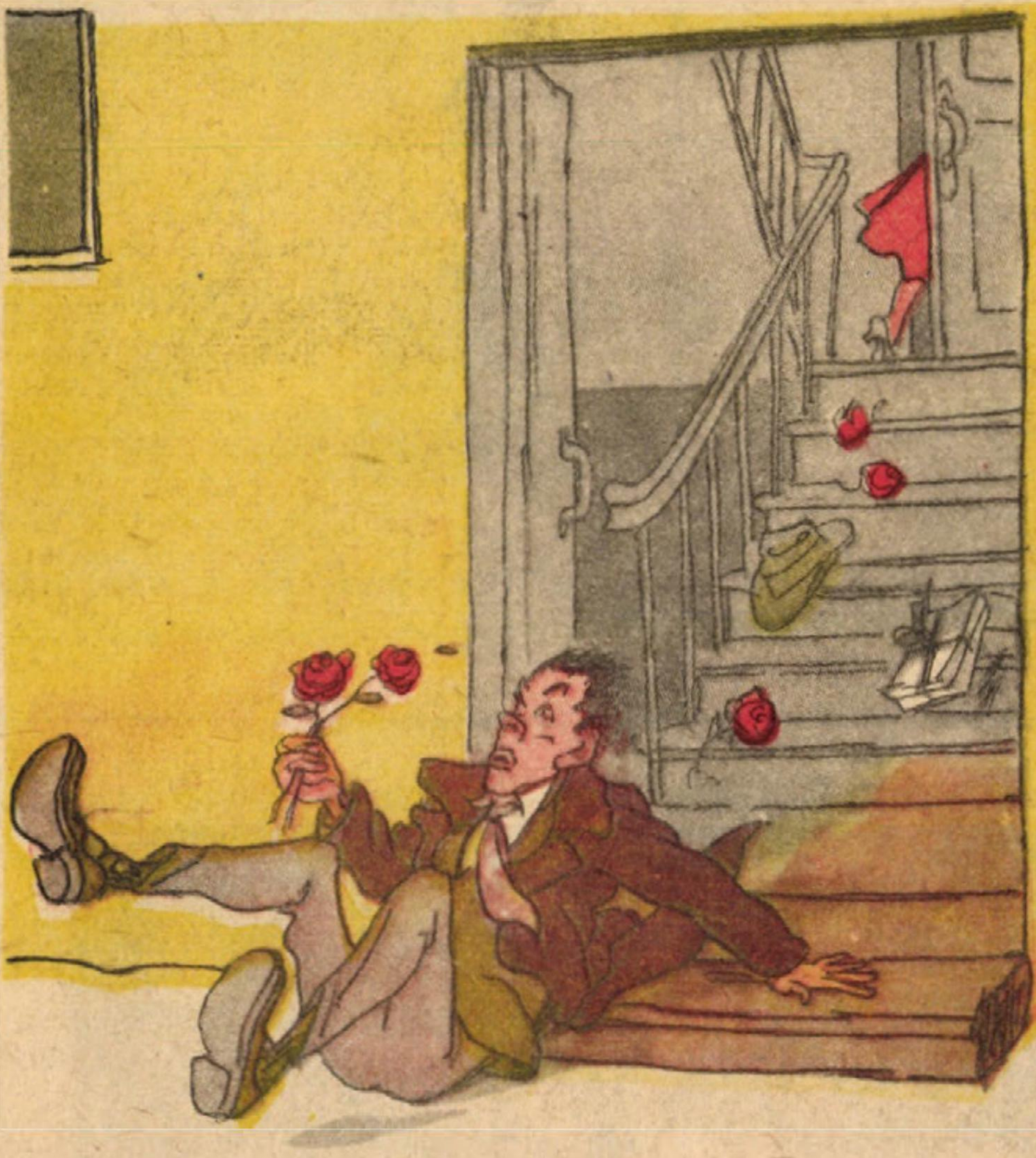

– Kíváncsi vagyok, hol ismerkedett meg a menyasszonyom a legutóbbi feleségemmel?

(A moszkvai Krokodilból)

A Hétfejű Sárkány metamorfózisa

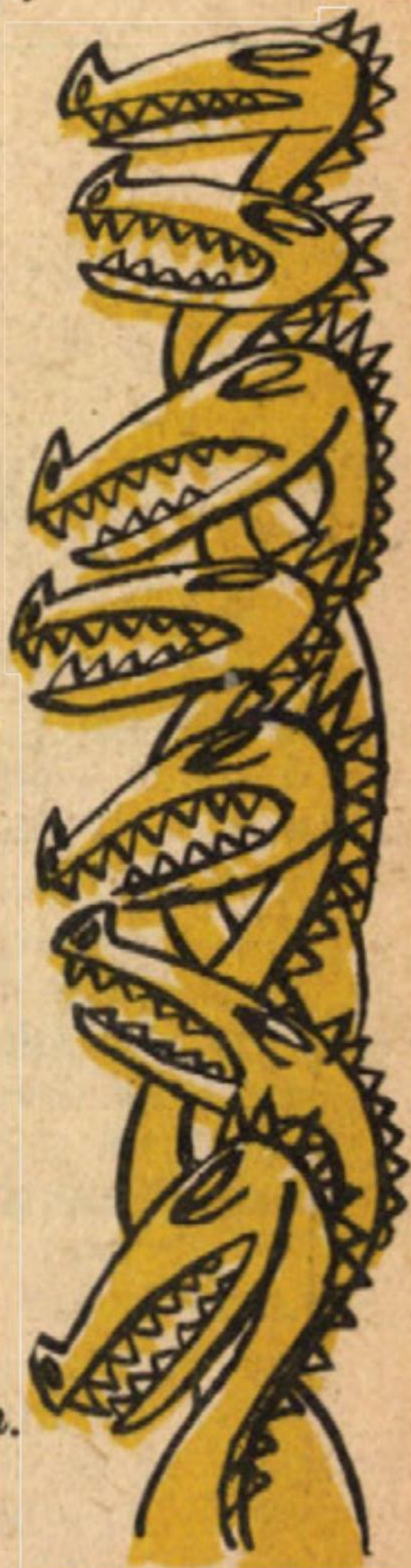

Tanácstalan és ifjan hajdanán,
megunván szegénységet, gáncsot, ármányt,
elindultam egy rút nap hajnalán,
legyőzni végre a Hétfejű Sárkányt.
Ott leltem rá, hol még madár se járt
s az égből sáska-eső hull a földre,
barlangja előtt ült és meditált,
de megpillantván, rettentőt üvöltve
dühödten emelte fel hét fejét
és mielőtt még kardommal lesújtám,
miként azt előírják a mesék,
hét torkából hét tűz-sugarat fújt rám,
hogy pecsenyévé sültem iziben,
s mert reggelizni éppen kedve támadt,
hét részre szelt s lenyelt jóízűen,
megoldván ekként minden problémámat.

Öregkoromra ismét oly szegény ,
s tanácstalan lévén, mint hajdanában,
elindultam, — már nem oly könnyedén,
azóta kissé nehezebb a lábam,
de mindeddig nem éltem emberül
s a jószerencsét már hiába várnám,
hát megpróbáltam, tán most sikerül
meggyőzni végre a Hétfejű Sárkányt.
Hogy rátaláltam, fontoskodva ült
egy fényűző, nagy dolgozószobában,
húsz telefon-tantuszba sem került
s már szemtől szemben színe előtt álltam.
Feketekávét főzetett s kimért
egy csészét nékem s hetet önmagának,
meghallgatott és mindent megígért,
de máig sem oldá meg problémámat.

Hollós Korvin Lajos

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP.
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 59.7052 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.